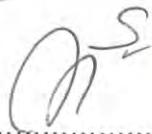

การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

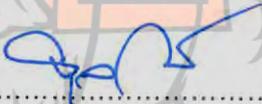
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
มิถุนายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้พิจารณา การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง "การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ของ มหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจโรจน์ แก้วอุไร)

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

มิถุนายน 2559

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ฉบับนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพรัตน์ สิทธิวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้า ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สุทธิพงษ์ ธรรมสอน ผู้อำนวยการโรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร นางอัจฉรา ไชยโย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม นางอรุณ ยอดนิล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม นางวรลักษณ์ คำเพ็ญ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม นางสาวณัฐธิดา ยิ่งยวด ครูชำนาญการ โรงเรียนทุ่งทรายวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไข และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ตลอดจนผู้เขียนตำราวิชาการที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้อ้างอิง

สุวิชา เกิดขำ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
ผู้ศึกษาค้นคว้า	สุวิชา เกิดขำ
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพรรัตน์ สิทธิวงศ์
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ Amazing Nakhonchum

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนนวิชรปราการวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ในปีการศึกษา 2558 จำนวน 42 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดำเนินการวิจัยโดยจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์ 7 ขั้นตอน รวมเวลาเรียน 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที (t-test แบบ dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.93/82.38 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.27)

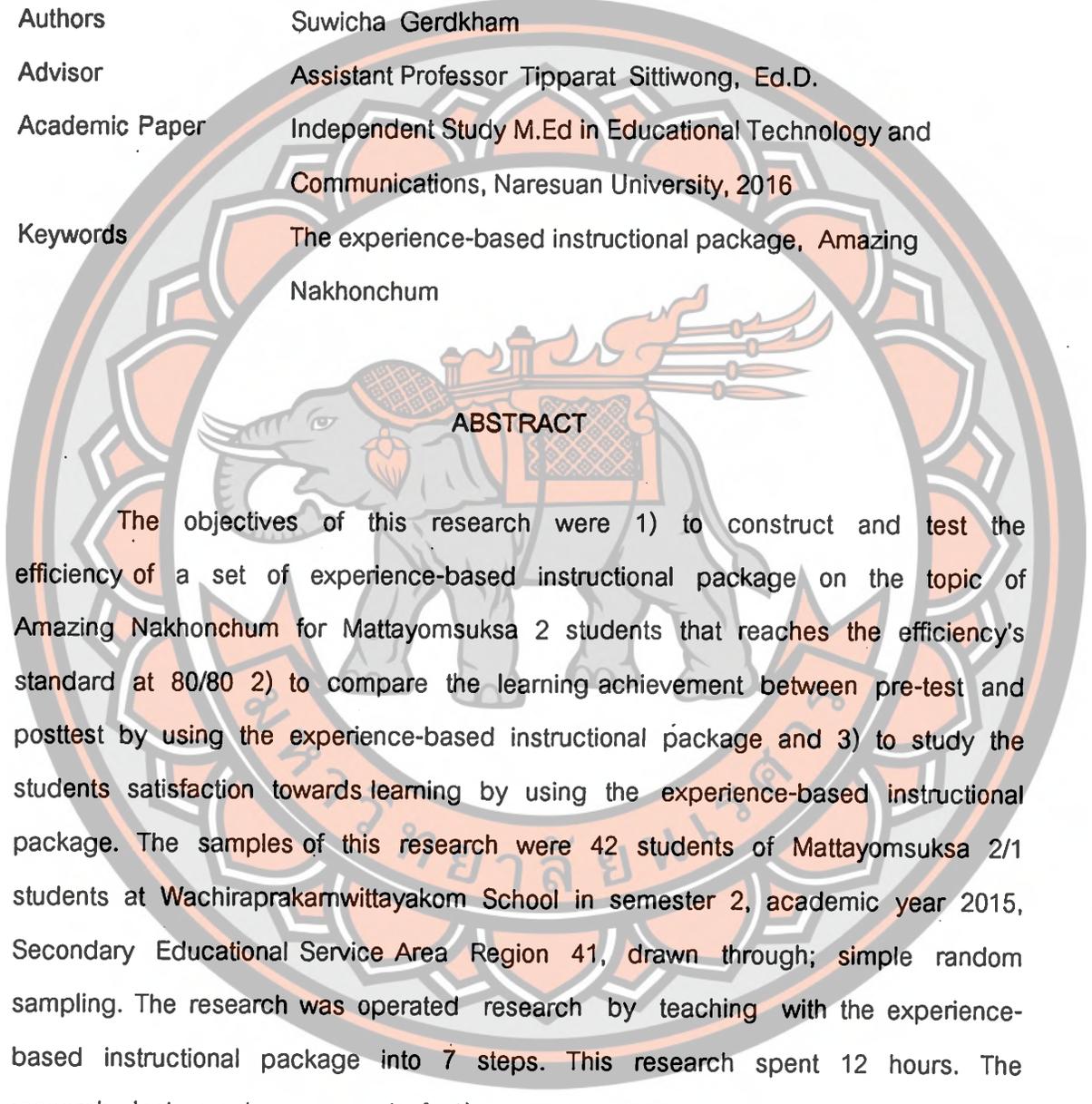
Title DEVELOPMENT OF EXPERIENCE-BASED INSTRUCTIONAL PACKAGE ON THE TOPIC OF AMAZING NAKHONCHUM FOR MATTAYOMSUKSA 2 STUDENTS

Authors Suwicha Gerdkham

Advisor Assistant Professor Tipparat Sittiwong, Ed.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed in Educational Technology and Communications, Naresuan University, 2016

Keywords The experience-based instructional package, Amazing Nakhonchum

ABSTRACT

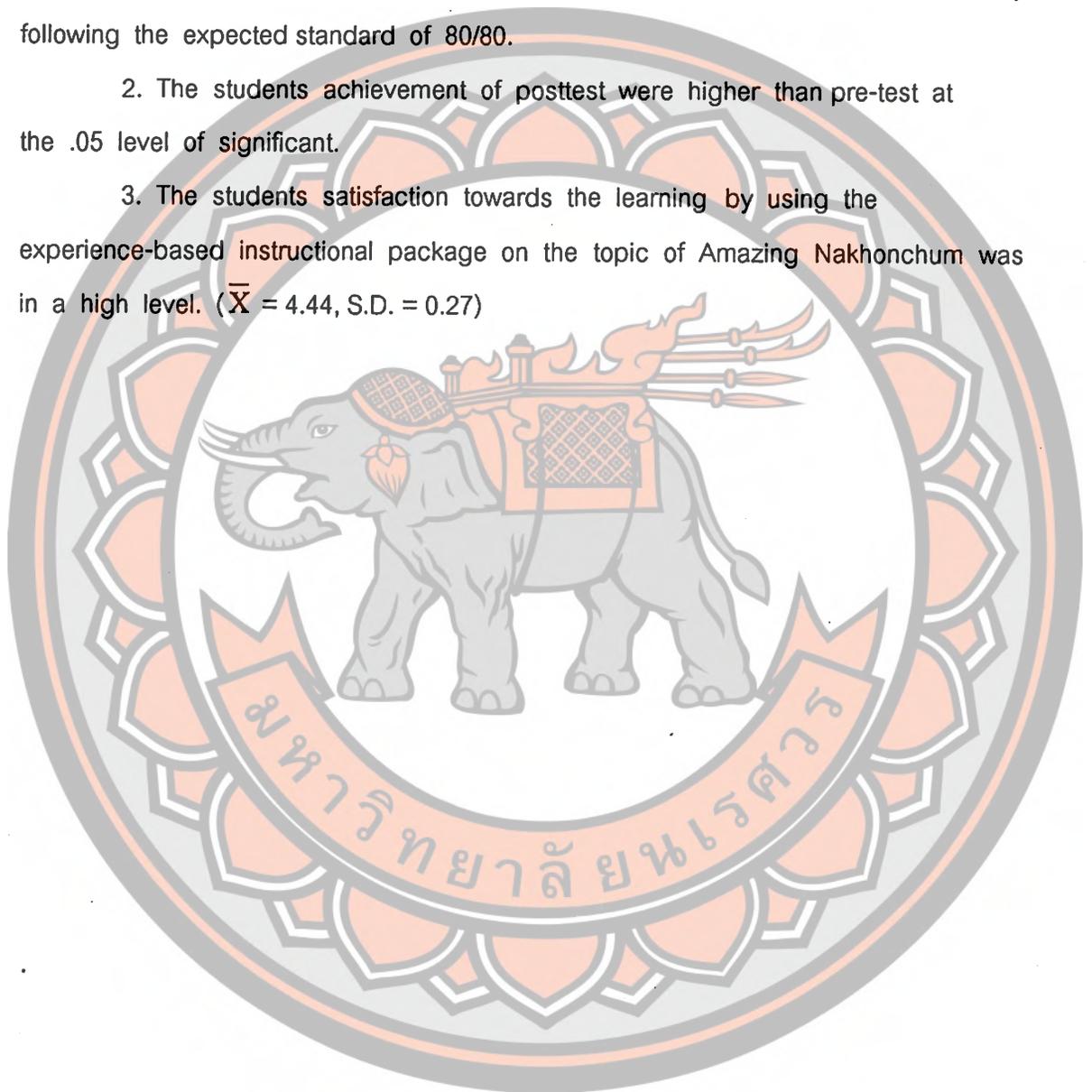
The objectives of this research were 1) to construct and test the efficiency of a set of experience-based instructional package on the topic of Amazing Nakhonchum for Mattayomsuksa 2 students that reaches the efficiency's standard at 80/80 2) to compare the learning achievement between pre-test and posttest by using the experience-based instructional package and 3) to study the students satisfaction towards learning by using the experience-based instructional package. The samples of this research were 42 students of Mattayomsuksa 2/1 students at Wachiraprakarnwittayakom School in semester 2, academic year 2015, Secondary Educational Service Area Region 41, drawn through; simple random sampling. The research was operated research by teaching with the experience-based instructional package into 7 steps. This research spent 12 hours. The research instrument composed of 1) a units of experience-based instructional package on the topic of Amazing Nakhonchum 2) the pre-post achievement test and (3) the satisfaction evaluation form of using the experience-based instructional package. The statistics used for data analysis were mean (\bar{X}), standard derivation (S.D), and t-test dependent.

The result of research showed that:

1. The experience-based instructional package on the topic of Amazing Nakhonchum for Mattayomsuksa 2 students was defined as 80.98/82.38 efficiency following the expected standard of 80/80.

2. The students achievement of posttest were higher than pre-test at the .05 level of significant.

3. The students satisfaction towards the learning by using the experience-based instructional package on the topic of Amazing Nakhonchum was in a high level. ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.27)

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาของปัญหา.....	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	นิยามศัพท์.....	5
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	7
	กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	11
	ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์.....	23
	การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน.....	41
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	45
	ความพึงพอใจ.....	50
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	54
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	55
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	77
ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ผลการศึกษาการสร้างและพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	78
ผลการศึกษาการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	81
ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลัง เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	84
ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	85
5 บทสรุป.....	92
สรุปผลการวิจัย.....	93
อภิปรายผลการวิจัย.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	96
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	103
ประวัติผู้วิจัย.....	283

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการจำแนกเนื้อหาหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก และประสบการณ์รอง.....	56
2 แสดงการกำหนดเนื้อหาสาระ.....	59
3 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ (ด้านเทคโนโลยี).....	78
4 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ (ด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระ).....	79
5 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ (ด้านการวัดและประเมินผล).....	80
6 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ (ภาพรวม).....	81
7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ จำนวน 9 คน.....	82
8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ จำนวน 30 คน.....	83
9 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ จำนวน 42 คน (กลุ่มตัวอย่าง).....	83
10 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วย ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ.....	84
11 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ฯ (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ ด้านบริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์).....	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

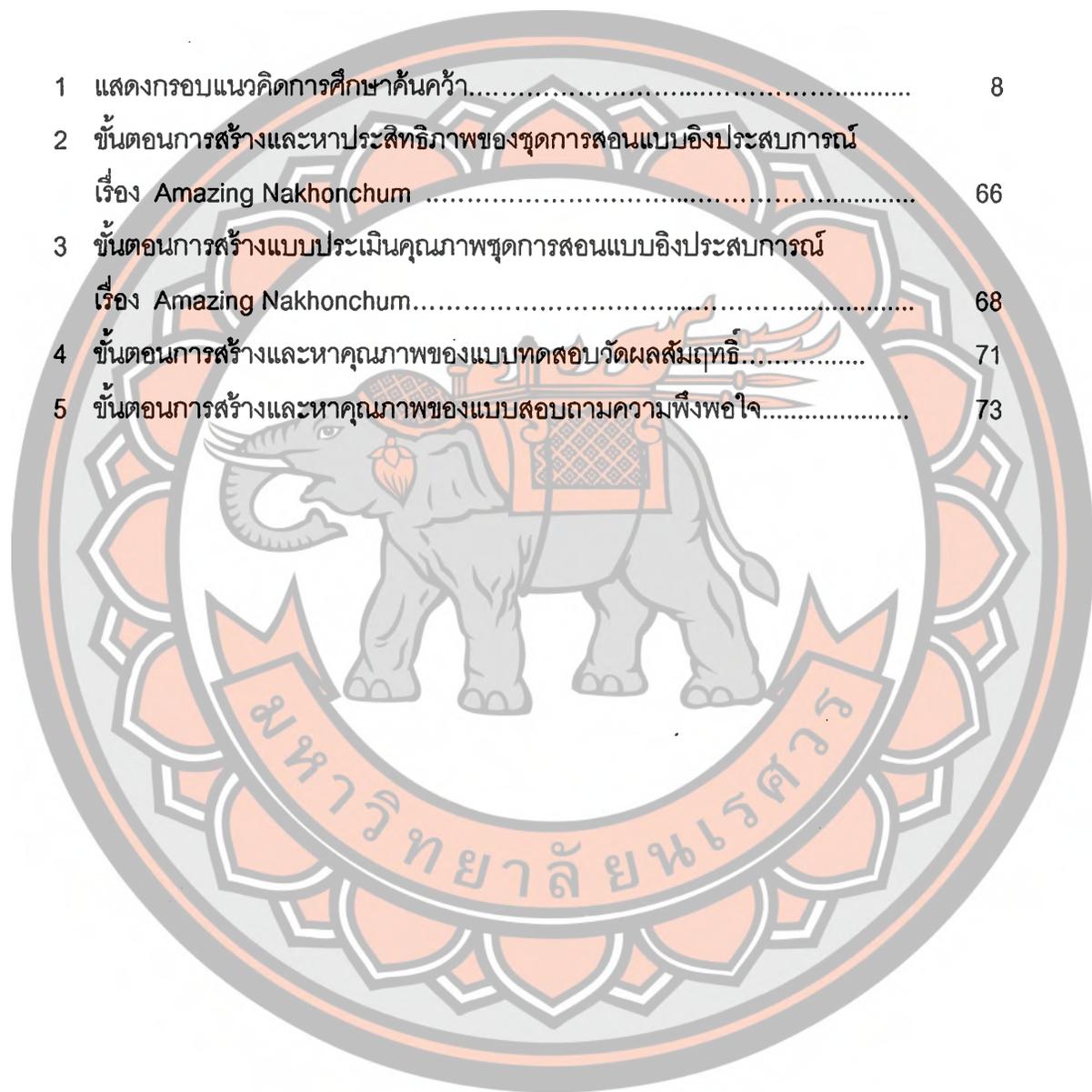
ตาราง	หน้า
12 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ฯ (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ด้านรูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์).....	86
13 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ฯ (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ด้านวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์).....	87
14 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ฯ (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ด้านสื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์).....	87
15 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ฯ (ภาพรวมด้านองค์ประกอบ).....	88
16 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ฯ (ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์).....	89
17 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ฯ (ภาพรวม).....	90
18 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพชุด การสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ	256
19 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ	258
20 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ ทดลองกับ นักเรียน จำนวน 9 คน.....	261
21 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ ทดลองกับ นักเรียน จำนวน 30 คน.....	262
22 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	264

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
23	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Amazing Nakhonchum ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน.....	266
24	แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ	268
25	แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ	270
26	แสดงคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเผชิญประสบการณ์ หลังเผชิญประสบการณ์ โดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ	273
27	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ	275
28	แสดงค่า t-test Dependent sample เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	277
29	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ฯ.....	278

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum	66
3 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum.....	68
4 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	71
5 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทยในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543: 5) ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 24 ว่าด้วยกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

มาตรา 26 ว่าด้วยการให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพการสร้างความสำเร็จเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก กระทรวงศึกษาธิการ (2551)

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กรอบความสามารถที่สภายุโรปจัดทำขึ้น (The common European Framework of Reference for Language: CEFR) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการสอนรวมทั้งปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของผู้เรียนโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ซึ่งปัจจุบันได้มีการนำวิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมาใช้มากขึ้น เพราะการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสพบได้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ลิตเติลวูด (Littlewood, 1987) กล่าวว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้นแต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะโดยสัมพันธ์ความสามารถด้านไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้

การจัดการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ (Experience-based Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์หรือสิ่งที่ได้พบเห็น ได้สัมผัสหรือได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้เกิดการค้นพบและเรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าวนั้นและในขณะที่เดียวกันก็ต้องสะท้อนประสบการณ์ของตนออกมาในรูปการพัฒนาเจตคติและแนวคิดใหม่ ๆ ได้ด้วยการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์จึงเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดการคิด ที่ไม่ใช่เพียงแต่การคิดไตร่ตรองเท่านั้น แต่ยังต้องลงมือปฏิบัติโดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหมายโดยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ที่หลากหลายมากกว่าการเรียนรู้ตามปกติ ซึ่งแนวคิดที่สอดคล้องกับการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ก็คือ แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้นิยม (Constructivism) ของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) และเจอโรม บรุนเนอร์ (Jerome Brunner) ที่เน้นให้ผู้เรียน

สร้างความรู้จากประสบการณ์เดิมโดยเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติในสิ่งที่ต้องการรู้ (สิทธิชัย วรโชติกำจร, 2558)

การสอนโดยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (Experience – Based Approach - EBA) โดยศาสตราจารย์ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ เป็นวิธีการสอนเดิมที่ต่อยอดจากวิธีการสอนแบบ ศูนย์การเรียนรู้ที่เน้นการสอนแบบกลุ่มอย่างเดียว เน้นการเรียนการสอนแบบครบวงจรที่ยึด ประสบการณ์เป็นฐาน เป็นการสอนที่เปิดโอกาสและจัดบริบทให้นักเรียนได้เผชิญประสบการณ์และ เผด็จประสบการณ์ของผู้เรียน (แทน โมราราย, 2552) ใน พ.ศ. 2521 ในสหรัฐอเมริกาได้เกิด แนวคิดการเรียนรู้แบบเปลี่ยนผ่านต่อยอดประสบการณ์ (Transformative Learning) ขึ้นโดย Jack Mezirow (1978) นับว่าสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ ผู้วิจัยได้ผลิตและพัฒนาขึ้นด้วยเหตุผลดังนี้ (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ใช้รูปแบบการ สอน 3 รูปแบบคือการเรียนกับครู การเรียนกับเพื่อนและการเรียนด้วยตนเอง (2) ชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์มีการใช้สื่อประกอบในหลายรูปแบบ เช่นประมวลสาระซึ่งเป็นสื่อหลักและมี สื่อเสริมเพิ่มเติมอีก ได้แก่ สื่อมัลติมีเดียที่มีภาพและเสียง สื่อที่กล่าวมานี้จะทำให้ นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจก่อนที่จะเผชิญประสบการณ์ (3) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีการใช้ วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การศึกษาแบบโครงงาน การศึกษาแบบกิจกรรมกลุ่ม การศึกษา แบบสถานการณ์จริง (4) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีการจัดบริบท ได้แก่ ห้องเรียนที่มี การจัดเป็นมุมวิชาการ มุมวัสดุอุปกรณ์ มุมตัวอย่างผลงาน มุมแสดงผลงาน และแหล่งความรู้ จากภายนอกห้องเรียนด้วย

จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติพื้นฐาน (o-net) ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ผลปรากฏว่า ระดับประเทศมีผลการสอบในรายวิชาภาษาอังกฤษ คิดเฉลี่ยร้อยละ 30.35 ซึ่งไม่ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 โดยโรงเรียนวชิรปราการวิทยาคมมีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 28.45 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2557) โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ได้แก่ สาระเพื่อการสื่อสาร เนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น รูปแบบการสอนเดิมๆ ที่ครูบรรยายหน้าห้องเพียงอย่างเดียว การ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะจัดในห้องเรียนไม่ได้จัดนอกสถานที่ สื่อการสอนที่ใช้จะเป็นบัตรคำ นักเรียนส่วนใหญ่พูดและเขียนด้วยการนำคำศัพท์มาเรียงกันโดยไม่คำนึงถึงกฎไวยากรณ์ อ่าน ออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ฟังข้อความไม่เข้าใจจึงไม่สามารถตอบคำถามได้ ซึ่งสอดคล้อง กับปรารภณา กาลเนากุล (2548, หน้า 32) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษต่ำว่า นักเรียนมีพฤติกรรมติดกับห้องเรียน ทำแบบฝึกหัด แต่ไม่ค่อยศึกษาหา

ความรู้นอกห้องเรียนหรือจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ไม่ตั้งใจเรียน ขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออก บรรยายภาคในชั้นเรียนไม่เป็นใจทำให้นักเรียนขาดความสนใจ ส่วนแนวความคิดการนำเนื้อหาของท้องถิ่นมาบูรณาการกับหลักสูตรแกนกลางนั้นเกิดจากบริบทของโรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม พบว่านครชุมมีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่าภาคภูมิใจที่เยาวชนควรเรียนรู้และร่วมประชาสัมพันธ์ท้องถิ่นสู่สังคมชุมชนและโลก

จากแนวการสอนดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่าควรนำเสนอภาษาในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริงเพื่อนำไปสู่การสอนศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาโครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จริง พร้อมทั้งได้ปฏิบัติกิจกรรมเสริมเพิ่มเติมจากบทเรียน จึงได้พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นช่วยเพิ่มหรือเสริมความชำนาญ ความคล่องแคล่วให้แก่ผู้เรียนได้ประสบการณ์โดยตรงจากการเรียนรู้เพราะได้ลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนให้น่าสนใจ จูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และส่งเสริมให้เกิดการฝึกฝนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่องอื่น ๆ ต่อไป

3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม ตำบลนครชุม อำเภอเมือง กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 41 จำนวน 6 ห้อง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียน วชิรปราการวิทยาคม ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 41 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน โดยวิธีเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum

นิยามศัพท์

1. ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum หมายถึง ชุด สื่อประสมเรื่อง Amazing Nakhonchum ที่จัดเตรียมไว้สำหรับกำหนดแนวทางการเผชิญ ประสบการณ์ เพื่อให้ นักเรียนได้ทราบถึงประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง ภารกิจ งานและ รายละเอียดที่กำหนดไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์ โดยศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ ประมวลสาระ สไลด์คอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย แบบฝึกปฏิบัติจากบริบทที่เตรียมไว้ ได้แก่ มุมวิชาการ มุม แสดงผลงาน มุมวิสตดูอุปกรณ์ เพื่อให้การเผชิญประสบการณ์สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของ การสอนแบบอิงประสบการณ์ ครอบคลุมหน่วยเนื้อหา คือ หน่วยประสบการณ์ เรื่อง Around

Nakhonchum เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. การสอนแบบอิงประสบการณ์ หมายถึง วิธีการสอนที่ผู้สอนกำหนดประสบการณ์ที่คาดหวังไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียนเผชิญประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง (ตนเองหรือเป็นกลุ่ม) ด้วยการประกอบภารกิจและงาน โดยใช้ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระจากแหล่งความรู้ วิทยากร แหล่งประสบการณ์ หรือสถานการณ์ที่จัดเตรียมไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญประสบการณ์ที่กำหนดไว้ โดยได้กำหนดขั้นตอนของการสอนแบบอิงประสบการณ์ 1 หน่วยไว้ 7 ขั้นตอน คือประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (Pretest) ปฐมนิเทศการเผชิญประสบการณ์เผชิญประสบการณ์ รายงานความก้าวหน้า รายงานการเผชิญประสบการณ์ สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ (Post-test)

3. ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง คุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum โดยใช้วิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์หลังจากใช้ชุดการสอนเป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ซึ่งกำหนดไว้ 80/80 ดังนี้

3.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จากแบบฝึกเสริมทักษะระหว่างการใช้ชุดการสอน

3.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการวัดและประเมินทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Amazing Nakhonchum หลังใช้ชุดการสอน

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือในการใช้วัดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ของนักเรียนที่เกิดการวัดทั้งด้านปฏิบัติ และเนื้อหาครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้แบบประเมินและความสามารถที่วัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวก ความชอบ ความประทับใจในกิจกรรมของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.4 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ช่วงชั้นที่ 3
 - 1.6 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ 4
2. ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
 - 2.1 ความหมายและความเป็นมาของการสอนแบบอิงประสบการณ์
 - 2.2 ปรัชญาและจิตวิทยาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์
 - 2.3 วิธีการสอนที่ใช้ในการสอนแบบอิงประสบการณ์
 - 2.4 ขั้นตอนการสอนและผลกระทบของการสอนแบบอิงประสบการณ์
 - 2.5 ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
3. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน
 - 3.1 ความหมายการทดสอบประสิทธิภาพ
 - 3.2 วิธีการคำนวณค่าประสิทธิภาพ
 - 3.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์
 - 4.2 ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 5. ความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.2 ประโยชน์ของความพึงพอใจ
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.4 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกร/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สนทนาและเขียนได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยายอธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย สมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบท ต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย เช่น การทำอาหารและเครื่องดื่ม การประดิษฐ์ การใช้ยา/สลาภยา การบอกทิศทาง การใช้ อุปกรณ์ <ul style="list-style-type: none"> - Passive Voice ที่ใช้ในโครงสร้างประโยคง่ายๆ เช่น is/are + Past Participle - คำสันธาน (conjunction) เช่น and/ but/ or/ before/ after etc. - ตัวเชื่อม (connective words) เช่น First,... Second,... Third,... Fourth,... Finally,... etc.
	2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ข้อความ ข่าว ประกาศ และบทร้อยกรอง การใช้ พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยงในข้อความ - การแบ่งวรรคตอนในการอ่าน - การอ่านบทร้อยกรองตามจังหวะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	3. ระบุ/เขียนประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ที่อ่าน	<p>ประโยค หรือข้อความ และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี</p> <p>เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 1,750-1,900 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)การตีความ/ถ่ายโอนข้อมูลให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น สัญลักษณ์ เครื่องหมาย กราฟ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง ภาพสัตว์ สิ่งของบุคคล สถานที่ต่างๆ โดยใช้Comparison of adjectives / adverbs / Contrast: but, although/Quantity words เช่น many/ much/ a lot of/ lots of/ some/ any/ a few/ few/ a little/ little etc.</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	<p>4. เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน ประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุ (supporting detail) และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ</p>	<p>- บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และเรื่องจากสื่อ โทรทัศน์ เว็บไซต์</p> <p>- การจับใจความสำคัญ เช่น หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน คำถามเกี่ยวกับ ใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช่หรือไม่</p> <ul style="list-style-type: none"> - Yes/No Question - Wh-Question - Or-Question etc. - ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล และการยกตัวอย่าง เช่น I think.../ I feel.../ I believe... - คำสันธาน (conjunctions) and/ but/ or/ because/ so/ before/after - ตัวเชื่อม (connective words) First,... Next, After, Then, Finally, etc. - Tenses: present simple/present continuous/ present perfect/ past simple/ future tense etc. - Simple sentence/Compound sentence

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. สนทนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆใกล้ตัว และสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุน ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน ประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน
	2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำคำชี้แจง และคำอธิบายตามสถานการณ์	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย
	3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../..., please./ I'd like.../ I need... / May/Can/Could...?/ Yes.../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but...etc.
	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	5. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า นิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียใจ ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน เช่น Nice./ Very nice./Well done!/Congratulations on.../ I like... because.../ I love... because.../ I feel... because.../ I think.../ I believe.../ I agree / disagree.../ I'm afraid I don't like.../ I don't believe.../ I have no idea.../ Oh no! etc.
<p>สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน</p>		
ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	6. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การบรรยายข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การเดินทาง การรับประทานอาหาร การเล่นกีฬา/ดนตรี การฟังเพลง การอ่านหนังสือ การท่องเที่ยว การศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ
	7. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/ แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง (topic) ที่ได้จาก การวิเคราะห์เรื่อง /ข่าว /เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม	การจับใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจ เช่น ประสบการณ์ ภาพยนตร์ กีฬา ดนตรี เพลง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	5. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่างๆใกล้ตัว และประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	การแสดงความคิดเห็นและการให้เหตุผลเกี่ยวกับกิจกรรมเรื่องต่างๆใกล้ตัว ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม เรื่องต่างๆใกล้ตัวและประสบการณ์พร้อมทั้งให้ ประสบการณ์ เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ใช้ภาษาน้ำเสียง และกิริยาท่าทาง เหมาะกับบุคคลและโอกาสตาม มารยาทสังคม และของเจ้าของ ภาษา	การใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการ สันทนาตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษการ ชมเชย การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูด ขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าว อวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. อธิบายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของ เจ้าของภาษา	ความเป็นมาและความสำคัญของเทศกาลวัน สำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของ เจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่นิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	การเปรียบเทียบและการอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม การสรุป และการนำเสนอข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาและชุมชน	การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น การค้นคว้าความรู้/ข้อมูลต่างๆจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
	2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน เช่น การทำหนังสือเล่มเล็กแนะนำโรงเรียน การทำแผ่นปลิว บ้ายคำขวัญ คำเชิญชวนแนะนำโรงเรียน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในโรงเรียน เป็นภาษาอังกฤษ

2. ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.1 ความหมายและความเป็นมาของการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.1.1 ความหมายของการสอนแบบอิงประสบการณ์

วัชรีย์ มูลทองสุช (2555, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์ คือเป็นการเลียนแบบระบบธรรมชาติ ที่สามารถให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์

ทิตนา เขมมณี (2553, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) หมายถึง การดำเนินการอันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายโดยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ (experience) ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในเรื่องที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ก่อน และให้ผู้เรียนสังเกต ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นและนำสิ่งที่เกิดขึ้นมาพิจารณาไตร่ตรองร่วมกันจนกระทั่งผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือสมมติฐานต่างๆ ในเรื่องที่เรียนรู้มาแล้ว จึงนำความคิดหรือสมมติฐานเหล่านั้นไปทดลองหรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ต่อไป

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2553, หน้า 224) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบอิงประสบการณ์ (Experience – Base Approach -EBA) เป็นวิธีการสอนที่กำหนดประสบการณ์ (แทนที่จะกำหนดชุดเนื้อหา) ที่คาดหวังด้วยการเสาะแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระสำหรับประกอบภารกิจ งานทักษะ ความชำนาญจากแหล่งวิทยาการที่ชี้แนะหรือจัดเตรียมให้มาใช้ในการเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เผชิญ ผลญ และเผชิญประสบการณ์ตามแนวทาง บริบท สถานการณ์ เส้นทางความรู้/ข้อมูลและสื่อที่กำหนดให้นักเรียน "ทำได้" มากกว่า "ให้รู้"

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 148-149) การสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นวิธีการสอนที่กำหนดประสบการณ์ที่คาดหวังสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญ ผลญ และเผชิญประสบการณ์ด้วยการเสาะแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระสำหรับประกอบภารกิจ งานและทักษะความชำนาญจากแหล่งวิทยาการที่ได้มีการชี้แนะแหล่งหรือจัดเตรียมไว้ให้ได้ประสบการณ์ที่กำหนดไว้

Wurdinger & Carlson (2010) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนแบบอิงประสบการณ์คือการเรียนรู้ใด ๆ ที่สนับสนุนให้นักเรียนมีการประยุกต์ใช้ความรู้และความเข้าใจแนวคิดของพวกเขาในการแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของโลก หรือสถานการณ์ที่ผู้สอนแนะนำ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ รวมทั้งห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ หรือสตูดิโอ ก็สามารถใช้เป็นสถานที่สำหรับการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การจำลอง การทดลอง หรือโครงการศิลปะ

สรุป การสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นวิธีสอนที่กำหนดประสบการณ์ที่คาดหวังให้กับนักเรียน นักเรียนต้องเผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ โดยการเสาะแสวงหาความรู้จากที่ครูได้แนะนำไว้ให้

2.1.2 ความเป็นมาของการสอนแบบอิงประสบการณ์

วิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์ (Experience-Based Approach-EBA) เป็นวิธีการสอนที่ศาสตราจารย์ ดร.ชัชยงค์ พรหมวงศ์ พัฒนาขึ้นเมื่อ พ.ศ.2540 ที่สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อให้เป็นวิธีการสอนเต็มรูปแบบที่ต่อยอดจากวิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่ศาสตราจารย์ ดร.ชัชยงค์ พรหมวงศ์ พัฒนาขึ้นเมื่อ พ.ศ.2516 การสอนแบบศูนย์กลางการเรียนรู้ที่เน้นการสอนแบบกลุ่มอย่างเดียว ส่วนการสอนแบบ EBA ใช้รูปแบบการสอนที่ครูกำกับ (Teacher Direct Learning - TDL) การสอนที่เพื่อนกำกับ (Peer Directed Learning- PDL) และการสอนที่นักเรียนกำกับกับการเรียนเอง (Self-Directed - SDL) โดยทดลองใช้ครั้งแรกที่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย (วาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2553, หน้า 224-231) การสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นการสอนที่กำหนดประสบการณ์ (แทนที่จะกำหนดชุดเนื้อหา) ที่คาดหวังให้นักเรียนได้เผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ตามแนวทางบริบท สถานการณ์ เน้นทางความรู้/ข้อมูลและสื่อที่กำหนดเพื่อให้นักเรียน “ทำได้” มากกว่า “ให้รู้” โดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นเครื่องมือ

โดยสรุป การสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นวิธีการสอนที่กำหนดประสบการณ์ที่คาดหวังสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ ด้วยการเสาะแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระสำหรับประกอบภารกิจและงานจากแหล่งวิทยาการ หรือจัดเตรียมไว้ให้ประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ผู้พัฒนาการสอนแบบอิงประสบการณ์ คือ ศาสตราจารย์ ดร.ชัชยงค์ พรหมวงศ์ เมื่อ พ.ศ.2540 เพื่อให้เป็นวิธีการสอนเต็มรูปแบบที่ต่อยอดจากวิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ (ชัชยงค์ พรหมวงศ์, 2545, หน้า 148-149)

2.2 ปรัชญาและจิตวิทยาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์

การสอนแบบอิงประสบการณ์ยึดปรัชญากลุ่มสวภานิยม กลุ่มพิพัฒนาการนิยมกลุ่มจริยสุนทรนิยมและกลุ่มสารนิยม ยึดหลักจิตวิทยาผสมผสานระหว่างกลุ่มเชื่อมโยงนิยมและกลุ่มประสบการณ์นิยม ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญดังนี้ (ชัชยงค์ พรหมวงศ์ และ วาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2539, หน้า 181-183)

2.2.1 ปรัชญาการศึกษาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์

1) ปรัชญาการศึกษากลุ่มสภาวะนิยม มุ่งให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ วิธีการเรียน และการประเมินตนเอง โดยอาศัยคำแนะนำหรือการชี้แนะจากผู้อื่นเท่าที่จำเป็น

2) ปรัชญาการศึกษากลุ่มพัฒนาการนิยม เป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติหรือลงมือทำ คือ การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาสาระเฉพาะที่ต้องรู้ และกับสื่อต่าง ๆ ที่เป็นตัวกลาง

3) ปรัชญาการศึกษากลุ่มจริยสุนทรนิยม เป็นกลุ่มปรัชญาที่ช่วยสร้างขวัญกำลังใจวินัยและความมุ่งมั่นที่จะเรียนเอง โดยไม่ต้องรอครูหรือใครคอยกำกับ ปรัชญาการศึกษา กลุ่มนี้จึงมุ่งให้คนทำความดี มองโลกสวยงามหรือกลุ่มที่มุ่งสอนด้านจิตพิสัย คือ คุณธรรม ค่านิยม ความตระหนักในคุณค่า ความสนใจอารมณ์ และความรู้สึกต่อสิ่งที่ตนเองอยากเรียน

4) ปรัชญาการศึกษากลุ่มสารนิยม เป็นปรัชญาที่เน้นครูเป็นผู้สอนบอก อธิบายนักเรียนต้องฟังและจดจำ เรียนจากตัวครูหรือแบบเรียนเป็นหลัก การเรียนการสอนยึดครูเป็นศูนย์กลาง

2.2.2 จิตวิทยาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์ จิตวิทยาที่ใช้สำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์ ได้แก่ ทฤษฎีกลุ่มเชื่อมโยงนิยม และทฤษฎีกลุ่มประสบการณ์นิยม ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2539, หน้า 55-60)

1) ทฤษฎีกลุ่มเชื่อมโยงนิยม (S-R Theories) อธิบายว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้รับสิ่งเร้าหรือตัวเหยื่อ (Stimulus-S) ผู้สอนวางแผน เตรียมการ และนำเสนออย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้เรียนตอบสนอง (Response - R) แล้วได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) ที่เหมาะสมในรูปคำชมและความพอใจที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนเอง

2) ทฤษฎีกลุ่มประสบการณ์นิยม (Field Theories/Gestalt) คือ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้เมื่อเห็นความจำเป็นที่จะเรียน มีโอกาสได้ลงมือปฏิบัติ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

สรุป การสอนแบบอิงประสบการณ์ยึดปรัชญากลุ่มพัฒนาการนิยม กลุ่มสภาวะนิยม กลุ่มสารนิยม และกลุ่มจริยสุนทรนิยม และยึดหลักจิตวิทยาผสมผสานระหว่างกลุ่มเชื่อมโยงนิยม และกลุ่มประสบการณ์นิยม

2.3 วิธีการที่ใช้สอนแบบอิงประสบการณ์

วิธีการสอนที่ใช้ในการสอนแบบอิงประสบการณ์ สามารถใช้วิธีการสอนได้หลายวิธี ได้แก่ การสอนบรรยาย การสอนรายบุคคล การสอนแบบโครงการ กลุ่มสัมพันธ์ สถานการณ์จำลอง เกม วิทยากร การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การฝึกงาน การทดลอง และการปฏิบัติจริง

อุทัย สุมาลย์ (2553, หน้า 39) ได้ให้ความหมายของการสอนโดยสถานการณ์จำลองเป็นการนำเอาสถานการณ์มาจัดใหม่ แต่พยายามให้มีสภาพใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุดแล้วให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือปฏิบัติ

อุทัย สุมาลย์ (2553, หน้า 35) ได้ให้ความหมายของการสอนฝึกปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะนักเรียนที่ยังทำงานไม่เป็น และฝึกฝนให้นักเรียนที่ทำงานเป็นแล้วให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้น เป็นการให้ประสบการณ์ตรงกับนักเรียน ที่มุ่งหวังให้เกิดการผสมผสานกันระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ทิตนา แหมมณี (2550, หน้า 327) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบบรรยาย คือวิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระแล้วบรรยาย คือ พูด บอกเล่า อธิบายเนื้อหาสาระหรือสิ่งที่ต้องการสอนแก่ผู้เรียน และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2543, หน้า 108) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม คือ การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน เน้นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีสอนที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยกันค้นคว้าหรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เพื่อช่วยให้เกิดความรู้เข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น นักเรียนจะเกิดการเรียนที่ดีเพราะได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง

2.4 ขั้นตอนการสอนและผลกระทบของการสอนแบบอิงประสบการณ์

การสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ โดยใช้ความรู้และทักษะความชำนาญตามที่จำเป็น เพื่อเผชิญ เผชิญ และเผชิญประสบการณ์ที่กำหนดซึ่งมีขั้นตอนการสอนและผลกระทบของการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545, หน้า 151-152)

2.4.1 ขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์

ขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ เป็นการศึกษารายละเอียดของนักเรียนก่อนที่จะเรียนประสบการณ์ โดยการทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 2 ปฐมนิเทศประสบการณ์ เป็นการอธิบายวัตถุประสงค์ของประสบการณ์เสนอประสบการณ์ที่คาดหวัง เสนอสถานการณ์ อธิบายจริง/งาน ชี้แนะแหล่งความรู้ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก และระบุผลที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

ขั้นที่ 3 เผชิญประสบการณ์ เป็นการเข้าสู่กระบวนการเผชิญประสบการณ์ ด้วยการดำเนินการตามขั้นตอนหลักของการเผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ จนกระทั่งเกิดประสบการณ์สมบูรณขึ้น

ขั้นที่ 4 รายงานความก้าวหน้า เป็นการทำให้ทราบว่าภารกิจที่นักเรียนทำในชั้นเผชิญสถานการณ์ได้ดำเนินการในขั้นตอนใด และมีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร

ขั้นที่ 5 รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ เป็นการรายงานผลที่นักเรียนได้เผชิญประสบการณ์แต่ละประสบการณ์

ขั้นที่ 6 สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ เป็นการสรุปการเผชิญประสบการณ์โดยนักเรียนและครูช่วยกันสรุปผล

ขั้นที่ 7 ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นการศึกษาคำแนะนำของนักเรียนโดยการทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์

2.4.2 ผลกระทบของการสอนแบบอิงประสบการณ์

ผลกระทบจากการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีดังนี้ คือ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545, หน้า 151-152)

1) ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยมุ่งให้ "ทำได้" มากกว่า "มุ่งให้รู้" แต่ไม่มีเป้าหมายเด่นชัดว่าจะนำความรู้ไปทำอะไร

2) เป็นการเลียนแบบธรรมชาติของชีวิตจริง เมื่อมีปัญหที่ต้องประสบ นักเรียนก็จะชวนช่วยหาความรู้จากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการแก้ปัญหา ทำให้ได้กระบวนการทำงานที่สามารถนำติดตัวไปใช้ได้

3) สร้างคุณลักษณะที่สำคัญในการเป็นสมาชิก คือ ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักเสาะแสวงหาความรู้ รู้จักตัดสินใจ และการทำงานเป็นกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำให้คิดและทำอย่าง "มืออาชีพ"

4) บทบาทผู้สอนและนักเรียนจะเปลี่ยนไป บทบาทของนักเรียน จะต้องมีความรับผิดชอบในการเสาะแสวงหาความรู้มาใช้ในการเผชิญประสบการณ์จากผู้รู้และแหล่งความรู้ต่างๆ บทบาทของผู้สอน จะทำหน้าที่เกื้อกูล อำนวยความสะดวกในการเรียนเป็นผู้ประสานงานให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และให้ข้อมูลตามที่คุณเรียนร้องขอ และทำหน้าที่ประเมินการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่กำหนดให้นักเรียนทำ

5) ระบบการเรียนแบบอิงประสบการณ์ จะเป็นระบบการเรียนการสอนที่เป็นสากลและเป็นระบบแห่งอนาคต

สรุป ขั้นตอนของการสอนแบบอิงประสบการณ์ครอบคลุมขั้นที่ 1 ประเมินก่อนการเผชิญประสบการณ์ ขั้นที่ 2 ปฐมนิเทศการเผชิญประสบการณ์ ขั้นที่ 3 เผชิญประสบการณ์ ขั้นที่ 4 รายงานความก้าวหน้า ขั้นที่ 5 รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ ขั้นที่ 6 สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และขั้นที่ 7 ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ ส่วนผลกระทบของวิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์ มุ่งให้เรียนทำได้มากกว่ามุ่งให้รู้ เป็นการเลียนแบบธรรมชาติจริง สร้างคุณลักษณะที่สำคัญให้กับผู้เรียน คือ ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักเสาะแสวงหาความรู้ รู้จักตัดสินใจ และทำงานเป็นกลุ่ม บทบาทของผู้สอนและนักเรียนจะเปลี่ยนไปและเป็นระบบการเรียนการสอนแห่งอนาคต

2.5 ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีทั้งหมด 11 ขั้นตอน ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 181-182)

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหา (หลักสูตร/วิชา)

ขั้นที่ 2 กำหนดชุดประสบการณ์ที่คาดหวัง

Exp (1)

Exp (2)

Exp (3)

Exp (4)

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์และกำหนดภารกิจ / งาน ประสบการณ์จำแนกเป็นภารกิจ
ภารกิจจำแนกเป็นงาน

ภารกิจ Job (1) Job (2) Job (3).....Job (n)

ภารกิจ Task (1) Task (2) Task (3).....Task (n)

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระสำหรับแต่ละภารกิจ / งาน

JC (Job Content) $JC_1, JC_2, JC_3, \dots, JC_n$

TC (Task Content) $TC_1, TC_2, TC_3, \dots, TC_n$

ขั้นที่ 5 เลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์

รูปแบบ Self - Directed Learning (SDL) เรียนเอง

Peer - Directed Learning (SDL) เรียนกับเพื่อน

Teacher - Directed Learning (SDL) เรียนกับครู

วิธีการ ใช้วิธีการต่างๆ ที่หลากหลาย ได้แก่

กลุ่มสัมพันธ์ (Group Process)

สถานการณ์จำลอง (Simulation)

เกมส์ (Game)

รายกรณี (Case Studies)

การสอนแบบอิงปัญหา (Problem-Based Teaching)

การฝึกงาน (On The Job Training)

การทดลอง (Experiment)

การปฏิบัติจริง (Real Life Situation)

ขั้นที่ 6 กำหนดบริบท และสถานการณ์ สำหรับเผชิญประสบการณ์

6.1 กำหนดบริบท

6.2 กำหนดสถานการณ์

ขั้นที่ 7 จัดทำแผน

ขั้นที่ 8 การเลือกและผลิตสื่อสำหรับชุดประสบการณ์

ขั้นที่ 9 จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางการเรียน และการออกแบบสถานที่

สำหรับการเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 10 ทดสอบประสิทธิภาพชุดประสบการณ์

ขั้นที่ 11 ปรับปรุงชุดประสบการณ์

สรุป ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มี 11 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นที่ 2 การกำหนดชุดประสบการณ์ ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์และกำหนดภารกิจ/งาน ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระ ขั้นที่ 5 การเลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์ ขั้นที่ 6 การกำหนดบริบทและสถานการณ์ ขั้นที่ 7 การเขียนแผนเผชิญประสบการณ์ ขั้นที่ 8 การเลือกและผลิตสื่อ ขั้นที่ 9 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทาง การเรียนและการออกแบบสถานที่สำหรับเผชิญประสบการณ์ ขั้นที่ 10 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และขั้นที่ 11 การปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

การวิเคราะห์เนื้อหาและการกำหนดชุดประสบการณ์

ขั้นตอนแรกที่สำคัญของการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ คือการวิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดชุดประสบการณ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 184-186)

1. วิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยอย่างน้อยมี 15 หน่วย 1 หน่วยใช้เวลาในการเรียนเท่ากับ 1 สัปดาห์สำหรับในภาคการศึกษา

2. การกำหนดชุดประสบการณ์ กำหนดชุดประสบการณ์ครอบคลุม การกำหนดหน่วยประสบการณ์ การกำหนดประสบการณ์หลัก และการกำหนดประสบการณ์รอง

2.1 การกำหนดหน่วยประสบการณ์ การกำหนดหน่วยประสบการณ์เป็น 15 หน่วย ทำได้ดังนี้

2.1.1 อิงเนื้อหาโดยการเติมอาการนาม (การ+กริยา)

หน่วยที่ 3

ปฏิบัติตามกฎจราจร

หน่วยประสบการณ์ที่ 3

การปฏิบัติตามกฎจราจร (การกระทำ)

2.1.2 บูรณาการประสบการณ์ใหม่มีอาการนำหน้า

หน่วยที่ 2

ตัวเรา

หน่วยประสบการณ์ที่

การดูแลตนเองให้มีสุขภาพ

(การกระทำ)

2.2 การกำหนดประสบการณ์หลัก เมื่อได้หน่วยประสบการณ์ทั้ง 15 หน่วยให้แยกหน่วยประสบการณ์หลักอย่างน้อย 2 ประสบการณ์

2.2.1 การกำหนดประสบการณ์หลักโดยยึดประเภท

หน่วยประสบการณ์ที่ 12

การแต่งโคลงเพื่ออวยพรวันสำคัญ

ประสบการณ์หลักที่ 12.1

การแต่งโคลงสี่สุภาพเพื่ออวยพรวันแม่

ประสบการณ์รองที่ 12.2 การแต่งโคลงสี่สุภาพเพื่ออวยพรวัน ปีใหม่

2.2.2 การกำหนดประสบการณ์หลักโดยยึดขั้นตอน คือ การวางแผน
เตรียมการ ดำเนินการ และประเมิน

หน่วยประสบการณ์ที่ 1	การแต่งโคลงเพื่ออวยพรวันสำคัญ
ประสบการณ์หลักที่ 12.1	การเตรียมการแต่งโคลงเพื่ออวยพร วันสำคัญ
ประสบการณ์รองที่ 12.2	การดำเนินการแต่งโคลงเพื่ออวยพร วันสำคัญ

2.2.3 การกำหนดประสบการณ์หลักเปรียบได้กับจังหวัด สำหรับหน่วย
ประสบการณ์เปรียบได้กับประเทศมีขนาดใหญ่กว่า

2.2.4 การกำหนดประสบการณ์หลัก 2-3 ประสบการณ์ เมื่อรวมแล้ว
ต้องสอดคล้องกับหน่วยประสบการณ์

2.2.5 ประสบการณ์หลักที่กำหนดไม่ควรซ้ำเดียวกับหน่วยประสบการณ์

2.2.6 ต้องมีคำว่า "การ" หน้าประสบการณ์หลักที่กำหนด เพราะต้องมี
คำกริยานำหน้า

2.2.7 ควรใส่รหัสประสบการณ์หลัก ยึดหมายเลขหน่วยประสบการณ์ เช่น
12.1 หมายถึง หน่วยประสบการณ์ที่ 12 ประสบการณ์หลักที่ 1

2.3 การกำหนดประสบการณ์รอง พิจารณาแต่ละประสบการณ์หลักแล้ว
แยกเป็นประสบการณ์รองอย่างน้อย 2 ประสบการณ์รอง

2.3.1 ประสบการณ์รองเล็กกว่าประสบการณ์หลัก เปรียบประสบการณ์
รองเท่ากับอำเภอ

2.3.2 ประสบการณ์รอง 2 ประสบการณ์ เมื่อรวมกันแล้ว หมายถึง
ประสบการณ์หลัก

2.3.3 ไม่ควรกำหนดประสบการณ์รองมีชื่อซ้ำกับประสบการณ์หลักหรือ
หน่วยประสบการณ์หรือเป็นชื่อเดียวกัน

หน่วยประสบการณ์หลักที่ 1.2 การแต่งโคลงเพื่ออวยพรวันสำคัญ

ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
12.1 การเตรียมการแต่งโคลงเพื่ออวยพรวันสำคัญ	12.1.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อแต่งโคลง 12.1.2 การเขียนแผนผังโครงร่างของโคลงสามและโคลงสี่เพื่ออวยพรวันสำคัญ
12.2 การดำเนินการแต่งโคลงเพื่ออวยพรวันสำคัญ	12.2.1 การจัดทำบัตรอวยพรในวันสำคัญ 12.2.2 การปฏิบัติการแต่งโคลงสาม โคลงสี่สุภาพในบัตรอวยพร

การวิเคราะห์และกำหนดภารกิจและงาน

การวิเคราะห์และกำหนดภารกิจและงาน เป็นการนำประสบการณ์รองมาแยกเป็นขั้นตอนย่อย 2 ระดับ คือ ภารกิจ และงาน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 187-188)

1. ความหมายของภารกิจและงาน

1.1 ภารกิจ (Job) เป็นกิจกรรมที่ต้องทำตามลำดับจากต้นไปจนจบ การกำหนดภารกิจให้กำหนดเป็นภารกิจ 1 2 3... หรือ Job (1) Job (2) Job (3) ... (N)

1.2 งาน (Task) เป็นกิจกรรมย่อยที่ต้องทำ เพื่อให้บรรลุแต่ละภารกิจ การกำหนดงานให้ระบุกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำตามลำดับเป็นงาน 1 2 3... หรือ Task (1) Task (2) Task (3) ... (N)

2. การกำหนดภารกิจและงาน การกำหนดภารกิจและงานดำเนินการดังนี้

2.1 การเขียนภารกิจและงานให้ใช้คำกริยาโดยต้องมีอาการนามประกอบ แต่ไม่ต้องมีคำว่า การ

2.2 ในหนึ่งภารกิจต้องมี 2 งานขึ้นไป และในประสบการณ์รองก็ต้องมีอย่างน้อย 2 ภารกิจ

2.3 ภารกิจเปรียบเทียบเท่ากับ ตำบล ส่วนงานเปรียบเทียบให้หมู่บ้าน งานจึงเล็กกว่าภารกิจ

2.4 ภารกิจเมื่อรวมกันแล้วต้องสอดคล้องกับประสบการณ์รอง สำหรับงานแต่ละงานเมื่อรวมกันแล้วต้องสอดคล้องกับภารกิจ

2.5 ภารกิจที่กำหนดต้องเน้นประสบการณ์ทางอ้อม คือ การศึกษาสื่อ ส่วนงานนั้นเป็นประสบการณ์อ้อมที่เกิดจากการอ่านประมวลสาระ ชมมัลติมีเดีย หรือดีวีดี หรือซีดี ฯลฯ

ตัวอย่าง หน่วยประสบการณ์ที่ 12 การแต่งโคลงเพื่ออวยพรในวันสำคัญ
ประสบการณ์หลักที่ 12.1 การเตรียมแต่งโคลงเพื่ออวยพรในวันสำคัญ

ประสบการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
12.1.1 การรวบรวมข้อมูลเพื่อแต่งโคลง	1. ศึกษาเรื่องโคลงสามและโคลงสี่	1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ลักษณะและแผนผังของโคลงสามสุภาพและโคลงสี่สุภาพ 1.2 บันทึกสาระสำคัญ
	2. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพื่อแต่งโคลง	2.1 ชมคาราโอเกะ เรื่อง โคลงวันแม่และวันปีใหม่ 2.2 เขียนแผนผังโคลงสามสุภาพ 2.3 เขียนแผนผังโคลงสี่สุภาพ 2.4 สรุปลักษณะของแผนผังโคลงสามและโคลงสี่สุภาพ

การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหา

การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระเป็นขั้นที่ 4 หลังจากที่ได้วิเคราะห์และกำหนดภารกิจผ่านมาแล้ว

การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระได้จากการผลิตสื่อประมวลสาระ ในการผลิตประมวลสาระต้องเขียนแผนผังแนวคิด (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 189)

การเขียนแผนผังแนวคิด คือ นำหน่วยเนื้อหาไม่ใช่หน่วยประสบการณ์นั้นมากำหนดเป็นหัวเรื่อง และหัวข้อย่อย แต่ละหัวเรื่องและหัวข้อย่อยต้องมีความสัมพันธ์กัน เช่น หน่วยประสบการณ์ที่ 12 การแต่งโคลงเพื่ออวยพรในวันสำคัญ หน่วยเนื้อหาหรือหน่วยที่ 127 คือ การแต่งโคลงสามสุภาพและโคลงสี่สุภาพสามารถเขียนแผนผังแนวคิดในรูป

ชื่อหัวเรื่องดังกล่าวจะปรากฏในงาน คือ การศึกษาลักษณะและแผนผังโคลงสาม
สุภาพ และโคลงสี่สุภาพ

สรุป การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระ โดยกำหนดเนื้อหาสาระเป็นหัวเรื่องและ
หัวข้อย่อย

การเลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์

การเลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์ ศาตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์
ได้กำหนดและรูปแบบวิธีการให้ประสบการณ์ในการสอนแบบอิงประสบการณ์ไว้ 3 รูปแบบ คือ
(วาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2553, หน้า 224) (1) การเรียนกับครู (2) การเรียนกับเพื่อน และ(3) การ
เรียนด้วยตนเอง

1. การเรียนกับครู หรือ TDL (Teacher Directed Learning) เป็นการเรียน
การสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนเป็นแหล่งความรู้หลักและมีบทบาทสำคัญในการ
ถ่ายทอดความรู้

2. การเรียนกับเพื่อน หรือ PDL (Peer Directed Learning) เป็นการเรียนการ
สอนที่ถือว่าผู้สอนไม่ใช่แหล่งความรู้หลัก และไม่จำเป็นต้องทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้และ
ประสบการณ์แก่นักเรียน แต่นักเรียนต้องช่วยเหลือแสวงหาและแลกเปลี่ยนความรู้เนื้อหาสาระ
ตามที่กำหนดไว้ในสื่อการสอน แหล่งความรู้ต่างๆ กับเพื่อนหรือจากกลุ่มเพื่อนให้มากที่สุด

3. การเรียนด้วยตนเอง หรือ SDL (Self Directed Learning) เป็นการเรียน
การสอนที่จะให้กับนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ นักเรียนก้าวหน้าไป
ตามความสามารถตามความต้องการ และตามความสนใจของตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนเป็นผู้แนะนำให้คำปรึกษา กำหนดสื่อการสอน แหล่งการเรียนรู้ กิจกรรม
วิธีการประเมินผล และรวบรวมผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน

วิธีการให้ประสบการณ์

วิธีการให้ประสบการณ์มีหลากหลาย ได้แก่ กลุ่มสัมพันธ์ (Group Process)
สถานการณ์จำลอง (Simulation) เกม (Game) วิทยานิพนธ์ (Case Studies) การสอนแบบ
โครงการ (Projects Teaching) การสอนแบบอิงปัญหา (Problem Based Teaching) การ
ฝึกงาน (On The Job Training) การทดลอง (Experiment) และการปฏิบัติจริง (Life
Practices)

การกำหนดบริบทและสถานการณ์

การกำหนดบริบทและสถานการณ์นี้สำหรับการเผชิญประสบการณ์ เป็นการระบุบริบทประสบการณ์ในหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก และประสบการณ์รอง (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 193-194)

1. ความหมายของบริบทและสถานการณ์

1.1 บริบท (Setting) เป็นเงื่อนไข ผู้เกี่ยวข้อง สิ่งที่ต้องมี สถานที่ และเวลาที่ประสบการณ์จะต้องเกิดขึ้น (อะไร ที่ไหน ใคร อย่างไร)

1.2 สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์เรื่องย่อที่เกี่ยวข้องหรือนำไปสู่ประสบการณ์ (การผูกเรื่องต้องสอดคล้องกับความเป็นจริง)

2. แนวทางการกำหนดบริบทและสถานการณ์ การกำหนดบริบทและสถานการณ์มีแนวทางดังนี้

2.1 การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับหน่วยประสบการณ์ ให้กำหนดบริบทและสถานการณ์ของหน่วยประสบการณ์ และเขียนในหัวข้อบริบทและสถานการณ์ในแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์

ตัวอย่างที่ 1 บริบทหน่วยประสบการณ์

หน่วยประสบการณ์ที่ 7 การสำรวจลักษณะภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
บริบท

การเผชิญประสบการณ์ที่ 7 เรื่อง การสำรวจลักษณะทางภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีกิจกรรม 2 อย่างที่นักเรียนต้องเผชิญประสบการณ์ตามลำดับก่อนหลัง คือ (1) การเขียนแผนที่แสดงขอบเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ (2) การสำรวจลักษณะภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้เวลาในการเผชิญประสบการณ์ 3 ชั่วโมง

ในการศึกษาเรื่องการเขียนแผนที่และขอบเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสำรวจลักษณะภูมิประเทศภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต้องเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องรับโทรทัศน์ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรม สถานที่เผชิญประสบการณ์ ได้แก่ ห้องเรียน มุมหนังสือ มุมวัสดุอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน

ตัวอย่างที่ 2 สถานการณ์ในหน่วยประสบการณ์

นักเรียนในฐานะเป็นนักภูมิศาสตร์ ได้รับมอบหมายจากหัวหน้างานภูมิศาสตร์ให้จัดทำแผนที่แสดงขอบเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสำรวจลักษณะภูมิประเทศภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับประสบการณ์หลัก การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับประสบการณ์หลัก ได้กำหนดบริบทและสถานการณ์ของประสบการณ์หลักในแผนเผชิญประสบการณ์ โดยเขียนบรรยายสั้นเพื่อแสดงว่านักเรียนต้องทำอะไร (ในประสบการณ์จริง) มีรายละเอียดอย่างไร (ภารกิจ/งาน) ที่ไหน เมื่อไร และต้องเตรียมการอย่างไร

การกำหนดบริบทสำหรับประสบการณ์หลัก

ตัวอย่าง บริบทประสบการณ์หลัก

นักเรียนรวบรวมข้อมูลองค์ประกอบการเขียนแผนที่และดำเนินการเขียนแผนที่แสดงขอบเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ห้องเรียน มุมหนังสือ มุมวัสดุและอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน นักเรียนต้องจัดหากระดาษ ดินสอ ปากกา ยางลบ ไม้บรรทัด และสี

ตัวอย่าง สถานการณ์ประสบการณ์หลัก

นักเรียนในฐานะนักภูมิศาสตร์ ได้รับมอบหมายจากหัวหน้างานภูมิศาสตร์ให้เขียนแผนที่แสดงขอบเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรูปแบบการเผชิญประสบการณ์เป็นกลุ่มนักเรียนจะต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ชมมัลติมีเดียและอ่านประมวลสาระ (2) ปฏิบัติการเขียนแผนที่ และ (3) เขียนรายงาน

2.3 การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับประสบการณ์รอง การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับประสบการณ์รองให้สรุปบริบทและสถานการณ์อย่างย่อ โดยเขียนเฉพาะสถานที่เผชิญประสบการณ์อย่างเดียวในแผนเผชิญประสบการณ์

สรุป บริบท เป็นเงื่อนไข ผู้เกี่ยวข้องสิ่งที่ต้องมี สถานที่ เวลา ประสบการณ์จะต้องเกิดขึ้น สถานการณ์เป็นเหตุการณ์เรื่องย่อที่เกี่ยวข้องหรือนำไปสู่ประสบการณ์ การกำหนดบริบทและสถานการณ์มี 3 แนวทาง คือ (1) การกำหนดบริบทและสถานการณ์หน่วยประสบการณ์ (2) การกำหนดบริบทและสถานการณ์ประสบการณ์หลัก และ (3) การกำหนดบริบทและสถานการณ์ประสบการณ์รอง

การเขียนแผน

การผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ต้องเขียนแผน 4 แผน คือ แผนเผชิญประสบการณ์ แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ แผนกำกับประสบการณ์ และแผนผลิตสื่อการสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 196) การเขียนแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์

1. การเขียนแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์

เป็นการเขียนแผนหน่วยประสบการณ์ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์แล้วให้อยู่ในรูปสิ่งจัดแนวคิดล่วงหน้า ประกอบด้วย หน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง วัตถุประสงค์ บริบทและสถานการณ์ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ สื่อและแหล่งประสบการณ์ และการประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

2. การเขียนแผนเผชิญประสบการณ์

เป็นการเขียนแผนเผชิญประสบการณ์รองประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ประสบการณ์และบริบท รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ครอบคลุมประสบการณ์รอง ภารกิจ งาน ขั้นตอนวิธีการ เนื้อหา/ข้อมูล บริบท สื่อและความรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก และประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

3. การเขียนแผนกำกับประสบการณ์

การเขียนแผนกำกับประสบการณ์เป็นการระบุขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์ด้วยการใช้ชุดประสบการณ์ประกอบด้วย รายละเอียดกิจกรรม/ภารกิจในการสอน มี 7 ขั้นตอน (1) ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (2) ปฐมนิเทศประสบการณ์ (3) เผชิญประสบการณ์ (4) รายงานความก้าวหน้า (5) รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ (6) สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และ (7) ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ นอกจากนี้ต้องระบุสถานที่และเวลาที่ใช้แต่ละขั้นตอน

4. การเขียนแผนผลิตสื่อการสอน

การเขียนแผนผลิตสื่อการสอน เป็นการระบุรายละเอียดของสื่อการสอนที่มีอยู่แล้วหรือต้องผลิตใหม่ ครอบคลุม ประเภทสื่อ ชื่อเรื่อง ความยาวของสื่อ ขั้นตอนการผลิตและทรัพยากรที่ต้องใช้ผลิตสื่อการสอน

สรุป การเขียนแผนต้องประกอบด้วย การเขียนแผนเผชิญประสบการณ์ การเขียนแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ การเขียนแผนกำกับประสบการณ์ และการเขียนแผนผลิตสื่อ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางการเรียน และการออกแบบสถานที่เผชิญสถานการณ์

เมื่อเขียนแผนการสอนแล้วต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางการเรียนและออกแบบสถานที่เผชิญสถานการณ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า198)

1. สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สิ่งของต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองหรือใช้ร่วมกับสื่อเช่น จอภาพ ปลั๊กไฟ ฯลฯ

2. เส้นทางการเรียน เป็นการลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการผ่านการเผชิญประสบการณ์ต่างๆ มักเขียนในรูปแบบภูมิ (Flowchart)

3. การออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์ เป็นการกำหนดสถานที่เผชิญประสบการณ์การเขียนแผนที่เส้นทางการเรียนของอาคารที่เกี่ยวข้องและการเขียนแผนผังการจัดชั้นเรียน

3.1 การกำหนดสถานที่เผชิญประสบการณ์ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องสมุด และสถานที่จริง

3.2 การเขียนแผนที่เส้นทางการเรียนของอาคารที่เกี่ยวข้อง เป็นการเขียนอาคาร ที่ห้องเรียนตั้งอยู่ และอาคารอื่นที่นักเรียนต้องออกไปค้นคว้าตามสื่อและแหล่งความรู้ที่กำหนดไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์ โดยเขียนเส้นทาง ถนน ชื่ออาคาร และลูกศรอย่างชัดเจน

3.3 การเขียนแผนผังการจัดชั้นเรียน เป็นการเขียนแผนผังแสดงห้องเรียน ประกอบด้วย ระเบียบ ประตูทางเข้า-ออก หน้าต่าง กระดานดำ โต๊ะครู มุมหนังสือ หิ้ง หนังสือ โต๊ะปฏิบัติการ ฯลฯ และตำแหน่งของการเผชิญประสบการณ์แบบเดี่ยว (SDL) แบบกลุ่ม (PDL) และแบบเรียนกับครู (TDL) รวมทั้งจุดประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์ สรุป การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สิ่งของต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองหรือใช้ร่วมกับสื่อ เส้นทางการเรียน เป็นลำดับขั้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องผ่านการเผชิญประสบการณ์ส่วน การออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์เป็นการกำหนดสถานที่เผชิญประสบการณ์แผนที่เส้นทางการเรียนของอาคาร และการเขียนแผนผังการจัดชั้นเรียน

ประมวลสาระ

ความหมายของประมวลสาระ หรือ ตำราทางไกล ใช้สำหรับการสอนระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกแบบเพื่อให้นักเรียนเรียนได้ตามลำพังด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดให้ในส่วนหนึ่งส่วนใดหรือท้ายสุดของเรื่อง ให้ได้รับแนวตอบที่เป็นผลย้อนกลับทันที ได้รับการเสริมแรงและประสบการณ์ที่เป็นความภูมิใจในการศึกษาและให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปที่ละเล็กน้อยตามลำดับ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2540, หน้า 161)

ประมวลสาระเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นสื่อหลักของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผู้เรียนใช้ศึกษาเป็นประสบการณ์อ้อมที่นำไปสู่ประสบการณ์ตรง (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2540, หน้า 148)

ประมวลสาระ ประกอบด้วย แผนผังแนวคิด แผนการสอน และเนื้อหาสาระ
สถานการณ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 201-203)

การเขียนแผนผังแนวคิด

1. ความหมายของแผนผังแนวคิด เป็นแผนผังแสดงความสัมพันธ์ของแนวคิด
ในระดับหัวข้อเรื่อง และหัวข้อเรื่องย่อย ทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดในหัวข้อเรื่องและ
ความสัมพันธ์กับแนวคิดในหัวข้ออื่น ๆ

2. วิธีการเขียนแผนผังแนวคิด มี 2 วิธี คือ เขียนในรูปแบบจำลอง และเขียน
ในรูปโครงสร้างเรียงความ

2.1 เขียนแผนผังแนวคิดในรูปแบบจำลอง เป็นการนำชื่อเรื่องในระดับหัวข้อ
และหัวข้อเรื่องย่อยใส่กรอบสี่เหลี่ยมหรือวงกลม เสร็จแล้วโยงส่วนที่สัมพันธ์กัน และกำหนด
ลำดับชั้นโดยใส่หมายเลขกำกับเช่นเดียวกับการเขียนแบบจำลองระบบ

2.2 การเขียนแผนผังแนวคิดในรูปโครงสร้างเรียงความ เป็นการเขียนชื่อหัวข้อ
หัวข้อย่อยเรียงตามลำดับ การลำดับแนวคิดจะเริ่มจากระดับหัวข้อเรื่องก่อนจึงเขียนหัวข้อเรื่องย่อย
เว้นช่องระหว่างหัวข้อเรื่องไว้ จากนั้นเขียนรายละเอียดของหัวข้อเรื่องย่อย

การเขียนแผนการสอน

การเขียนแผนการสอนเป็นการกำหนดขั้นตอนการสอน เพื่อให้ผู้สอนสามารถ
ถ่ายทอดเนื้อหาสาระแก่ผู้เรียน การเขียนแผนการสอนต้องเขียนหัวข้อเรื่อง แนวคิดและวัตถุประสงค์

1. การเขียนหัวข้อเรื่อง เป็นส่วนย่อยของหน่วยมีความยาว 1-3 หน้า ควรกำหนด
หัวข้อเรื่องให้ตั้งแต่ 2 หัวข้อขึ้นไป อาจกำหนดหัวข้อเรื่องแบบง่ายจากเนื้อหาที่ง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก
คือ เริ่มจากความหมาย ความสำคัญ ส่วนประกอบหรือองค์ประกอบ รูปแบบและประเภท
ประโยชน์ ขั้นตอนการผลิต การใช้ ปัญหาและอุปสรรคและแนวโน้ม

2. การเขียนแนวคิด

2.1 ความหมายของแนวคิด เป็นการกำหนดข้อความที่แสดงแก่นหรือเป้าหมาย
เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะทำให้สามารถได้ข้อสรุปรวม

2.2 ประเภทของแนวคิด แนวคิดมี 2 ระดับ คือ (1) แนวคิดระดับกว้างเป็น
แนวคิดที่กำหนดไว้กว้างๆ โดยไม่มีลักษณะเฉพาะ และ (2) แนวคิดระดับนำไปใช้เป็นแนวคิดที่มี
ลักษณะจำเพาะมีค้ำหลัก (Keyword)

2.3 วิธีการกำหนดแนวคิด มีวิธีการ ดังนี้ (1) มีแนวคิดในทุกหัวข้อเรื่อง โดยแยก
เป็นข้อๆ (2) จำแนกลักษณะของแนวคิดให้ชัดเจน ควรเขียนลักษณะจำเพาะ (3) ใช้ภาษาที่มี
การขัดเกลาร่างอย่างดี และ (4) ครอบคลุมคำสำคัญครบถ้วน

3. การเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.1 ความหมายวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่มีจุดวัดการเรียนรูของผู้เรียนด้วยการดูพฤติกรรมที่ได้เปลี่ยนแปลงไปในตัวผู้เรียน

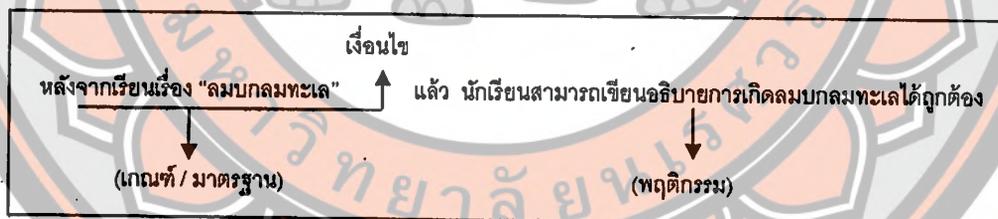
3.2 องค์ประกอบของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ พฤติกรรม เงื่อนไข และเกณฑ์

3.2.1 พฤติกรรม เป็นการกำหนดว่าจะให้ผู้เรียนกระทำอะไรที่ผู้สอนหวังให้พฤติกรรมเปลี่ยนไป คำที่ใช้ ชี้นำ บอก อธิบาย อภิปราย เขียน เปรียบเทียบ แยกแยะ จับคู่ เรียงลำดับ ประกอบวิทยุ เย็บผ้า พิมพ์ดีด และเขียนภาพ

3.2.2 เงื่อนไข เป็นการขยายพฤติกรรมว่าทำอะไร เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เช่น หลังจากการศึกษา เรื่อง "....."

3.2.3 เกณฑ์หรือมาตรฐาน ผู้สอนพึงพอใจว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นการกำหนดว่าผู้เรียนเกิดพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด ได้แก่ คำว่า ได้ถูกต้อง ได้ครบถ้วน ร้อยละ 80 ได้ 8 ข้อ จาก 10 ข้อ

ตัวอย่าง

3.3 วิธีการเขียนวัตถุประสงค์ มีวิธีการเขียนวัตถุประสงค์ดังนี้ของ

3.3.1 เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นข้อๆ

3.3.2 วัตถุประสงค์อาจจะเท่ากับหัวเรื่องหรือมากกว่าหัวเรื่องต้องกำหนดให้สอดคล้องกับหัวเรื่องและแนวคิด

3.3.3 ต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ พฤติกรรม เงื่อนไขและเกณฑ์ เว้นช่องระหว่างหัวเรื่องไว้ จากนั้นเขียนรายละเอียดของหัวเรื่องย่อย

การเขียนเนื้อหาสาระ

การเขียนเนื้อหาสาระครอบคลุมการเกริ่นนำ การเสนอเนื้อหา และการสรุปเนื้อหา การเกริ่นนำ เป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมาสู่เรื่องที่จะเรียนด้วยการชี้ให้เห็นสถานการณ์ที่อยู่รอบตัว ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีระหว่างผู้เขียนกับผู้เรียนอาจะเล่าประสบการณ์ของผู้เขียนหรือตั้งคำถามให้ชวนคิด

การเสนอเนื้อหา เป็นขั้นการนำเสนอเนื้อหาตามลำดับของหัวเรื่องหรือระดับหัวข้อย่อยโดยนำข้อความที่เป็นแนวคิดหรือความคิดรวบยอดจากแผนการสอนมาใช้ ซึ่งนำคำหลักแต่ละคำมากำหนดเป็นหัวข้อในแต่ละหัวข้อ ผู้เขียนก็ต้องเขียนแนวคิดรองที่เป็นข้อความหลักอยู่ด้วยและใช้คำหลักนั้นมาเป็นหัวข้อเสนอเนื้อหาต่อไป

การสรุปเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า การสรุปเนื้อหาทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนสูงกว่าที่เรียนจากบทเรียนที่ไม่มีการสรุป การสรุปเนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการเรียน ทบทวนเนื้อหาที่ได้อ่านแล้ว ข้อควรระวังการสรุปเนื้อหาต้องไม่นำสิ่งที่ไม่ได้สอน หรือเสนอมาใส่ในสรุปเนื้อหา

ในการผลิตหรือเขียนประมวลสาระจะเน้นที่ต้องมีภาพประกอบอยู่ในรูปของภาพถ่ายภาพเขียน หรือลายเส้นในรูปต่างๆใส่ไว้ในประมวลสาระ การใช้ภาพประกอบช่วยบรรยายสิ่งที่กล่าวถึงให้ชัดเจนขึ้น ได้รับความสนใจให้คล้อยตามสิ่งที่เขียน ชี้ให้เห็นกระบวนการหรือโครงสร้างภายในและแสดงจำนวน เช่น กราฟแท่ง กราฟวงกลม ฯลฯ ขนาดของภาพประกอบกำหนดได้ 4 ขนาด คือ ภาพเต็มหน้า ภาพครึ่งหน้าแนวนอน ภาพ 1/3 ของหน้าแนวนอนและภาพ 1/4 ของหน้าแนวตั้ง

สรุป ประมวลสาระ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้กับผู้เรียนก่อนเผชิญประสบการณ์หรือให้ประสบการณ์ทางอ้อม ประมวลสาระประกอบด้วย แผนผังแนวคิด แผนการสอน หัวเรื่อง และเนื้อหาสาระ

3. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2555: ออนไลน์) ได้สรุปการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน ดังนี้

3.1 ความหมายการทดสอบประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Developmental Testing คือ การทดสอบพัฒนาการตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึงการนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการ 2 ขั้นตอน คือ

1) การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Try Out)

2) ทดสอบประสิทธิภาพจริง (Trial Run)

เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนมีความจำเป็นด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ

1) สำหรับหน่วยงานผลิตสื่อหรือชุดการสอน การทดสอบประสิทธิภาพช่วยประกันคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอนว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว เมื่อผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีก็จะต้องผลิตหรือทำขึ้นใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง

2) สำหรับผู้ใช้สื่อหรือชุดการสอน จะได้มั่นใจว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนจริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้ครูได้สื่อหรือชุดการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.2 วิธีการคำนวณค่าประสิทธิภาพ

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ กระทำได้ 2 วิธี คือ โดยใช้สูตรและโดยการคำนวณธรรมดา โดยใช้สูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติ กิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน

B คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผล การสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย

N คือ จำนวนผู้เรียน

หลังจากคำนวณหาค่า E_1 และ E_2 ได้แล้ว ผู้หาประสิทธิภาพต้องตีความหมายของผลลัพธ์โดยยึดหลักการและแนวทางดังนี้

ความคลาดเคลื่อนของผลลัพธ์ให้มีความคลาดเคลื่อนหรือความแปรปรวนของผลลัพธ์ได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่ำไปสูง ± 2.5 นั่นคือผลลัพธ์ของค่า E_1 หรือ E_2 ที่ถือว่าเป็นไปตามเกณฑ์มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% หากคะแนน E_1 หรือ E_2 ห่างกันเกิน 5% แสดงว่า กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำการสอบหลังเรียนไม่สมดุลกัน เช่น ค่า E_1 มากกว่า E_2 แสดงว่า งานที่มอบหมายอาจจะง่ายกว่าการสอบ หรือหากค่า E_2 มากกว่าค่า E_1 แสดงว่า การสอบยากกว่าหรือไม่สมดุลกับงานที่มอบหมายให้ทำ จำเป็นที่จะต้องปรับแก้

หากสื่อได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างดีมีคุณภาพ ค่า E_1 และ E_2 ที่คำนวณได้จากการทดสอบประสิทธิภาพจะต้องใกล้เคียงกันและห่างกันไม่เกิน 5% ซึ่งเป็นตัวชี้ที่จะยืนยันได้ว่า นักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อเนื่องตามลำดับขั้นหรือไม่ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ขั้นสุดท้าย หรืออีกนัยหนึ่งต้องประกันได้ว่านักเรียนมีความรู้จริง ไม่ใช่ทำกิจกรรมหรือทำสอบได้เพราะการเดา

3.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการทดสอบ แบ่งได้ ดังนี้

3.3.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คนทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1-3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่งให้ดีขึ้น คะแนนที่ได้ในขั้นนี้จะประมาณ 50-60% ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพ 1:1 ให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจ และงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น

3.3.2 การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6-12 คน (คละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพ 1:10 ให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรมสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่

หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนรู้จากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำ และประเมินผลลัพธ์คือการทดสอบหลังเรียนและงาน

สุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วย ให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณ หาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์ โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60-70%

3.3.3 การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบ ประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อกับผู้เรียนทั้งชั้น (30 คนขึ้นไป แต่ไม่ต่ำกว่า 15 คน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพ 1:100 ให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกต พฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าฉงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบ ประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงาน ที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ

หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและ แบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2-3 ครั้ง จนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำปรกติไม่น่าจะทดสอบ ประสิทธิภาพเกณฑ์สามครั้ง ด้วยเหตุนี้ ชั้นทดสอบประสิทธิภาพ ภาคสนามจึงแทนด้วย 1:100 ปรกติให้ใช้กับผู้เรียน 30 คน แต่ในโรงเรียนขนาดเล็กอนุโลมให้ใช้กับผู้เรียน 15 คนขึ้นไป ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกันเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่า เกณฑ์ไม่เกิน 2.5 % ก็ให้ยอมรับว่า สื่อมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

หากค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่า -2.5 ให้ปรับปรุงและทดสอบประสิทธิภาพ ภาคสนามซ้ำจนกว่าจะถึงเกณฑ์จะหยุดปรับปรุงแล้วสรุปว่า สื่อไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือจะลดเกณฑ์ลงเพราะ “ถอดใจ” หรือยอมรับไม่ได้ หากสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน +2.5 ก็ยอมรับว่า สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์เกิน +2.5 ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น เช่น ตั้งไว้ 80/80 หากค่าได้ 83.40/86.25 ก็ให้ปรับขึ้นเป็น 85/85 หรือ หากค่าได้ 88.75/91.20 ก็ปรับเกณฑ์เป็น 90/90 ตามค่าประสิทธิภาพที่ทดสอบ ประสิทธิภาพได้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้ง เป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$ และ $E_1/E_2 = 90/90$ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่จะนำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80, 85/85 ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 นอกจากนี้ยังตั้งเป็นเกณฑ์ค่า ความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่

เชื่อถือได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น ในขณะที่ผู้รายงานได้ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 เพราะรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถหลายด้านทั้งด้านความรู้ ความจำ ความสามารถด้านการใช้ภาษาสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์

ทองทิพย์ คุ่มทรัพย์ (2555, หน้า 47) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าคุณลักษณะความสามารถของบุคคลที่พัฒนาขึ้นจากผลการเรียนการสอน การฝึกฝน อบรม และประสบความสำเร็จด้านความรู้ ทักษะและสมรรถภาพต่าง ๆ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, หน้า 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือหมายถึงมวลประสบการณ์ทั้งปวงของบุคคลที่ได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

ไพศาล หวังพานิช (2536, หน้า 89) ให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ (Level of accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึงความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ ของนักเรียนที่เกิดการวัดและประเมินทั้งด้านปฏิบัติ และเนื้อหาครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้แบบประเมิน และความสามารถที่วัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

4.2 ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายลักษณะ โดยจะกล่าวถึง 2 ด้าน ดังนี้ (อุทุมพร จามรมาน, 2535 อ้างถึงใน วนิดา ดีแป้น, 2553, หน้า 22)

4.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมอง จำแนกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ด้านความจำ เป็นสิ่งสำคัญทางการเรียน ความจำ เป็นตัวเสริมให้เกิดความรู้ความสามารถในการเรียน ความจำเป็นผลสัมฤทธิ์พื้นฐานก่อนการแสดงความสามารถในระดับสูงขึ้น

2) ผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจ เป็นการแสดงความสามารถในระดับสูงขึ้น
กว่าความจำ

3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการนำไปใช้ เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วไปใช้ใน
สถานการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการบรรลุจุดมุ่งหมายของการนำไปใช้

4) ผลสัมฤทธิ์ด้านการวิเคราะห์ เป็นการแยกแยะเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อยแล้ว
ระบุส่วนย่อยกับส่วนย่อย หรือส่วนย่อยกับส่วนใหญ่

5) ผลสัมฤทธิ์ด้านการสังเคราะห์ เป็นการนำสิ่งที่วิเคราะห์มาผสมผสานเป็น
เรื่องใหม่

6) ผลสัมฤทธิ์ด้านการประเมิน ความสามารถในด้านการประเมินเพื่อให้ได้
คุณค่าบางอย่าง ถือว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการพัฒนาทางสังคมของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถนะขึ้นอยู่กับความสามารถ ทักษะและ
ประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละบุคคลซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้
การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล

4.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเป็นสิ่งที่ป็นนามธรรมและมีขอบเขตกว้าง
มากตั้งแต่การรับรู้จนถึงความพึงพอใจในคุณค่า แบ่งย่อยเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1) ขั้นการรับรู้เป็นระดับต่ำ หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนเปิดใจอยากรับรู้
ว่าเกิดอะไรขึ้นภายนอกบ้าง คือการรู้ตัวและการตั้งใจรับรู้เพิ่ม

2) ขั้นการตอบสนอง เป็นขั้นที่นักเรียนได้แสดงตอบต่อคน สิ่งของและ
ปรากฏการณ์

3) ขั้นการแสดงคุณค่าเป็นขั้นที่มีการรับรู้คุณค่า

4) ขั้นการสร้างมโนทัศน์ของคุณค่าเป็นขั้นการสร้างความเข้าใจ

5) ขั้นการแสดงลักษณะ เป็นขั้นการแสดงบุคลิกนิสัยของบุคคลเหล่านั้น

ออกมา

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านจิตใจเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นโดยขึ้นอยู่กับ
ความสามารถของแต่ละบุคคล โดยสามารถแบ่งออกเป็นลำดับขั้นของการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจาก
ขั้นของการเปิดใจอยากรับรู้สิ่งต่าง ๆ ขั้นของการแสดงออกต่างสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ ขั้นของการรับรู้
คุณค่าของสิ่งที่รับรู้ ขั้นของการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่รับรู้แล้วบันทึกไว้ในสมอง และขั้น
สุดท้ายคือขั้นของการแสดงลักษณะนิสัยของแต่ละคนออกมา

4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29-30) ได้กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถในด้านใดมากน้อยเพียงใด เช่น พฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัยนั่นเอง ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาการที่เรียน คือ

4.3.1 การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาที่สังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

4.3.2 การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหา รวมทั้งพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน วิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

1) การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักจะทำโดยรายบุคคลซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการคนดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านหนังสือ การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องดูแลการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถามรวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญา นิพนธ์ ซึ่งต้องการวัดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ทำและคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2) การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้เขียนเป็นตัวหนังสือตอบซึ่งมีรูปแบบตอบอยู่ 2 แบบ คือ

2.1) แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

2.2) แบบจำกัดคำตอบซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบหรือกำหนดคำตอบที่ให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำตอบอยู่ 4 รูปแบบ คือ

- แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง
- แบบจับคู่
- แบบเติมคำ
- แบบเลือกคำตอบ

Eysenck, Arnold and Meili (1972 อ้างถึงใน พัฒนพงษ์ สีกา, 2551, หน้า 31) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของบุคคล โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรือเกรดของการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อนและระยะเวลา หรืออาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

กล่าวโดยสรุปคือ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะมีการวัดด้านการปฏิบัติและวัดด้านเนื้อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถและทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล ซึ่งสามารถวัดเป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบหรือเกรดที่ได้จากการเรียน

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Bloom (1976, หน้า 160) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มี 3 ปัจจัย คือ

- 1) คุณสมบัติด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถและความถนัดของผู้เรียนที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนการเรียนรู้
- 2) คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย หมายถึง แรงจูงใจหรือทัศนคติที่มีต่อรายวิชาต่อสภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนเอง
- 3) คุณภาพของการสอน หมายถึง การวางแผนการสอนหรือจุดมุ่งหมายรายวิชาที่ผู้สอนได้วางแผน รวมถึงการให้คำปรึกษา แรงเสริมจากผู้สอน และวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือสามารถแสดงความคิดเห็นได้

นอกจากนั้น Creamer (1989 อ้างถึงใน พัฒนพงษ์ สีกา, 2551, หน้า 32) ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มี 7 ด้าน ได้แก่

- 1) ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วยกลุ่มเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมและสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว
- 2) ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย เป้าหมายและนโยบาย คุณลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อม
- 3) ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย พื้นฐานความรู้เดิม คุณลักษณะทางชีวสังคมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 4) ปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วยภูมิหลังและรูปแบบการสอน

5) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยปริมาณและคุณภาพการเรียนการสอนและหลักสูตร

6) ปัจจัยด้านวิธีสอน ประกอบด้วยการสอนเป็นรายบุคคล การกระตุ้นหรือเกม การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพิเศษ การจัดระบบการเรียนรู้การสอนเป็นทีม ปริมาณการให้การบ้านและการใช้สื่อการสอน

7) ปัจจัยด้านการสร้างยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ประกอบด้วยการเสริมแรง การสร้างความก้าวหน้า และการใช้ข้อมูลย้อนกลับในการเรียนการสอนนั้นจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายองค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบมีอิทธิพลต่อการเรียนมากน้อยแตกต่างกัน (สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2554 อ้างถึงใน พัฒนพงษ์ สีกา, 2551, หน้า 27) ดังนี้

7.1) สิ่งแวดล้อมทางบ้าน การศึกษาของพ่อแม่ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนของผู้เรียน เช่น จำนวนหนังสือที่มีในบ้าน การมีคอมพิวเตอร์ที่บ้าน เป็นต้น

7.2) กิจกรรมนอกเวลาเรียนของผู้เรียน ได้แก่ การใช้เวลาเรียน หรือทำการบ้าน หลังเลิกเรียน การดูโทรทัศน์หรือวีดิทัศน์ในแต่ละวันมีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ส่วนใหญ่แตกต่างกัน

7.3) เจตคติของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาหรือมีเจตคติในทางบวก จะมีคะแนนเฉลี่ยในระดับสูง

7.4) วิธีการสอนของครู กลุ่มผู้เรียนที่ผู้สอนให้ทำกิจกรรม หรือสาริตการทำการกิจกรรมในเกือบทุกบทเรียนหรือทุก ๆ บทเรียน จะมีคะแนนเฉลี่ยในรายวิชานั้นสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้เพียงบางบทเรียน หรือไม่ได้ทำเลย

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือสภาพทั่วไปของผู้เรียน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระดับเกรดเฉลี่ย ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ได้แก่ แรงเสริมจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และนิสัยในการเรียนของนักศึกษา ปัจจัยด้านการสอนของผู้สอน ได้แก่ เทคนิคการสอนของผู้สอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา และ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ อากาศในห้องเรียน เสียงรบกวนขณะเรียน ความเหมาะสมของโต๊ะ เก้าอี้ ความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน แสงสว่างในห้องเรียน และความเป็นระเบียบของห้องเรียน

5. ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนจากทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ (Maslow, 1962, อ้างใน ทิศนา แคมมณี, 2550) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น คือ ขั้นความต้องการทางร่างกาย (physical need) ขั้นความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety need) ขั้นความต้องการความรัก (love need) ขั้นความต้องการการยอมรับและการยกย่องจากสังคม (esteem need) และขั้นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ (self-actualization) หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียงสำหรับตนในแต่ละขั้นมนุษย์จะสามารถพัฒนาตนไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น จากคำกล่าวนี้หากผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของตนอย่างพอเพียง โดยการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้เสรีภาพแก่นักเรียน คำนึงถึงความรู้สึก ความพึงพอใจของนักเรียนก็จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

อัญชลี ไทกุล (2551, หน้า 53) กล่าวสรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกตอบสนองที่เต็มใจต่อการเรียน ทัศนคติที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และสภาพบรรยากาศของการเรียนการสอน

ซูรีกร วงศ์ไชยา (2547, หน้า 9) กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อคุณภาพของงานเป็นที่พึงพอใจเมื่องานนั้นได้ผลตอบสนองทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสนองความต้องการของบุคคลนั้นได้

ศนิชา เลิศการ (2547, หน้า 9) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง การตอบสนองทางอารมณ์ของแต่ละบุคคล สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจ ความรู้สึกชอบ ทำให้มีความสุขในการเรียน เต็มใจที่จะเรียนให้ประสบผลสำเร็จตามจุดประสงค์

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางด้านจิตใจ ความรู้สึกชอบหรือทัศนคติของนักเรียนมีต่อการเรียนการสอนซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการเรียน

5.2 ประโยชน์ของความพึงพอใจ

อัญชลี ไทกุล (2551, หน้า 54) ได้กล่าวสรุปประโยชน์ของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนมีความสำคัญต่อครูผู้สอนและนักเรียนเป็นอย่างมากเพราะในการจัดการเรียน

การสอนความพึงพอใจในการเรียนจะเป็นแรงสนับสนุนให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน การทำงาน และเห็นคุณค่าในการเรียน

ศนิชา เลิศการ (2547, หน้า 44) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของความพึงพอใจในการเรียน การสอนของนักเรียนว่ามีความสำคัญและมีประโยชน์มาก หากนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนแล้วย่อมก่อให้เกิดผลดังนี้ คือ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนสนใจ เห็นคุณค่าของการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ถ้าหากนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนก็จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนและมีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

วัชรีย์ มูลทองสุข (2555) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการใช้โปรแกรมตารางทำการ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้โปรแกรมตารางทำการ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 และ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ เรื่อง การใช้โปรแกรมตารางทำการ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 วิทยาลัยการอาชีพวิทยาปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 ห้องเรียน 36 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ จำนวน 3 หน่วยประสบการณ์ คือ หน่วยที่ 12 การใช้โปรแกรมตาราง หน่วยที่ 13 การใช้เครื่องหมายคณิตศาสตร์และฟังก์ชัน และหน่วยที่ 14 การใช้โปรแกรมตารางทำการเพื่องานอาชีพ 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาประสิทธิภาพด้วย E_1/E_2 การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ เรื่อง การใช้โปรแกรมตารางทำการที่ได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 คือ 76.33/75.40, 75.80/73.53 และ 76.66/72.60 2) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนที่เรียน

ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์อยู่ในระดับ “เห็นด้วยอย่างมาก”

โชติวรรณ วิเศษสิงห์ (2551, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างและการหาพื้นที่รูปสี่เหลี่ยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้นในระดับเห็นด้วยมาก

กมลชนก สุภรักษ์ (2542, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์ กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน จากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ด้านงานประดิษฐ์และงานช่าง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลักจำนวน 6 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เรื่องการปฏิบัติการประดิษฐ์ของเล่น หน่วยที่ 3 เรื่องการปฏิบัติประดิษฐ์ของประดับตกแต่ง หน่วยที่ 8 เรื่องการปฏิบัติการจัดช่อดอกไม้ หน่วยที่ 10 เรื่องการปฏิบัติการร้อยมาลัยชีก หน่วยที่ 12 เรื่องการปฏิบัติการประดิษฐ์กระทง และหน่วยที่ 14 เรื่องการปฏิบัติการประดิษฐ์ถาดใส่ ผลไม้ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ที่ยึดระบบการสอนแบบอิงประสบการณ์ซึ่งพัฒนาขึ้นที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทั้ง 6 หน่วย คือ 78.37/80.60, 7.57/80.90, 76.67/77.73, 77.80/76.80, 83.07/82.17 และ 78.10/80.63 ตามลำดับ (2) นักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ นักเรียนสร้างความรับผิดชอบให้ตนเองมีโอกาสร่วมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีโอกาสแสดงความคิดเห็น

นพวรรณ พิพัฒน์ศิววงศ์ (2542, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง สสารและความร้อน สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องสสารและความร้อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากชุดการสอนและ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุโขทัย จำนวน 43 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องสสารและความร้อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องสสารและความร้อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 6 หน่วยประสบการณ์ มีประสิทธิภาพ 79.53/83.67, 80.00/81.17, 80.57/79.83, 79.07/79.33, 79.30/78.00 และ 81.56/79.80 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 (2) นักเรียนมีความก้าวหน้าจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์อยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีการดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นการพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 41 จำนวน 6 ห้อง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 41 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน โดยวิธีเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเครื่องมือที่ใช้เป็น 2 ส่วน คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1.1 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2 แบบประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือ ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ลักษณะเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.2 แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert method) จำนวน 15 ข้อ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 รวม 12 ชั่วโมง โดยใช้ระบบการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ของศาสตราจารย์ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 181-182) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์และเนื้อหาสาระในวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ขั้นที่ 2 ผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ จำนวน 1 หน่วยประสบการณ์ โดยยึดระบบการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554, หน้า 181-182) มีขั้นตอนการผลิตดังนี้

1.2.1 วิเคราะห์เนื้อหา (หลักสูตร/คำอธิบายรายวิชา) ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐานรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2.2 กำหนดชุดประสบการณ์ ได้หน่วยประสบการณ์ ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงการจำแนกเนื้อหาหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลักและประสบการณ์รอง

หน่วยเนื้อหา	ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
1. Around Nakhonchum	1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม	1.1.1 การพุดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม
	1.2 การศึกษาเกี่ยวกับอาหารและผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของนครชุม	1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับอาหารของท้องถิ่น 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

1.2.3 วิเคราะห์และกำหนดภารกิจ/งาน โดยการนำแต่ละหน่วยประสบการณ์รองมาวิเคราะห์ภารกิจ (Job) และวิเคราะห์งาน (Task) ที่นักเรียนต้องเผชิญในหน่วยประสบการณ์ ซึ่งมีภารกิจอย่างน้อย 2 ภารกิจ และงานอย่างน้อย 2 งาน ที่กำหนดให้ทำภาพรวมดังนี้

หน่วยประสบการณ์เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลัก 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การพุดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ

ภารกิจ 1 ได้แก่ ศึกษาความหมายของคำขวัญของเมืองนครชุม

งาน ได้แก่ 1) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum

2) ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม

3) อ่านประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของคำศัพท์

4) ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย

ภารกิจที่ 2 ได้แก่ บอกคำขวัญของเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ

งาน ได้แก่ 1) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum

2) ศึกษาการออกเสียงวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People" จากวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม

3) อ่านประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People"

4) ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่วลีกับความหมาย

5) เสนอผลงานโดยการพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้ The Slogan of Nakhonchum

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม

ภารกิจ 1 ได้แก่ อ่านและศึกษาความหมายของประวัติของเมืองนครชุม

งาน ได้แก่ 1) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum

2) กลุ่ม 5 คน ศึกษาความหมายของคำศัพท์ จากประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum และฝึกออกเสียง

3) ทำแบบฝึกปฏิบัติ หาความหมายของคำศัพท์

ภารกิจที่ 2 ได้แก่ เข้าใจเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุม

งาน ได้แก่ 1) ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum อย่างละเอียด

2) บันทึกสาระสำคัญจากการศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum

3) ทำแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum

ประสบการณ์หลัก 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองนครชุม(Local Desserts)

ภารกิจ 1 ได้แก่ บอกชื่อขนมพื้นเมืองของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ

งาน ได้แก่ 1) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Desserts

- 2) อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Desserts และศึกษาความหมายของคำศัพท์
- 3) ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง Local Desserts และฝึกออกเสียงตาม
- 4) บันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้ศึกษา

ภารกิจที่ 2 ได้แก่ พุดแนะนำขนมพื้นเมืองด้วยประโยคง่าย ๆ

งาน ได้แก่ 1) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Desserts

2) นักเรียนจับคู่

3) อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำขนมพื้นเมือง อาหาร (นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 1 งานที่ 1.2)

4) ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำขนมพื้นเมืองของนครชุม

5) ดำเนินการฝึกการพูดแนะนำกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner

6) นำเสนอผลงานด้วยการพูดแนะนำ

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products)

ภารกิจ 1 ได้แก่ บอกชื่อผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ

งาน ได้แก่ 1) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Products

2) อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Products และศึกษาความหมายของคำศัพท์

3) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Products

4) ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง Local Products และฝึกออกเสียงตาม

5) บันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้ศึกษา

ภารกิจที่ 2 ได้แก่ พุดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ

งาน ได้แก่ 1) นักเรียนจับคู่

2) อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 2 งานที่ 1.2)

- 3) ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการพูดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
- 4) ดำเนินการฝึกการพูดกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner
- 5) นำเสนอผลงานด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

1.2.4 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระสำหรับแต่ละภารกิจ/งาน ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดเนื้อหาสาระเพื่อให้นักเรียนเผชิญประสบการณ์ที่สอดคล้องกับภารกิจและงาน

ตาราง 2 แสดงการกำหนดเนื้อหาสาระ

หน่วยเนื้อหา	เรื่อง
1. Around Nakhonchum	1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ 1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม 1.3 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม 1.4 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของนครชุม

1.2.5 เลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์ เป็นการกำหนดรูปแบบการให้ประสบการณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจและงาน โดยใช้รูปแบบการให้ประสบการณ์ 3 รูปแบบ คือ การเรียนกับครู (TDL) การเรียนกับเพื่อน (PDL) และการเรียนด้วยตนเอง (SDL)

1) การเรียนกับครู หรือ Teacher Directed Learning (TDL) คือการให้คำแนะนำแก่นักเรียน สาธิตการปฏิบัติงาน สังเกตพฤติกรรมกลุ่ม การอภิปรายและวิพากษ์ผลงาน สรุปผลงานที่ทำ สรุปสาระสำคัญของเนื้อหา ตรวจสอบประเมินผลและตรวจแบบฝึกปฏิบัติ

2) การเรียนกับเพื่อน หรือ Peer Directed Learning (PDL) คือการวางแผนขั้นตอนในการทำงานร่วมมือกันสร้างชิ้นงานและประเมินชิ้นงาน

3) การเรียนด้วยตนเอง หรือ Self-Directed Learning (SDL) คือศึกษาเนื้อหาสาระจากประมวลสาระ แผนภาพ เอกสารดังตัวอย่างจากไฟล์เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และทำแบบฝึกปฏิบัติสำหรับวิธีการให้ประสบการณ์ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ได้แก่ การสอนแบบบรรยาย การสอนแบบสาธิต การสอนแบบ

อภิปราย การสอนแบบฝึกปฏิบัติ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มกิจกรรม และการฝึกปฏิบัติโดยทั้ง 2 หน่วยประสบการณ์ใช้รูปแบบการให้ประสบการณ์ ทั้ง 3 รูปแบบ คือ TDL PDL และ SDL

1.2.6 กำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับเผชิญประสบการณ์ เป็นการกำหนดบริบท และสถานการณ์ในหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก และประสบการณ์รอง โดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ไว้ดังนี้

1) มุมวิชาการ แหล่งความรู้ที่จัดเป็นส่วนรวบรวมสื่อต่างๆ ได้แก่ แบบเรียนหนังสือ เอกสารประกอบการเรียน แผ่นซีดีวีดีทัศน์ แผนภาพ

2) มุมผลงาน ส่วนที่จัดแสดงผลงานของนักเรียนที่ได้จากการฝึกปฏิบัติ รวบรวมในรูปแบบแฟ้มผลงานของนักเรียน

3) มุมปฏิบัติงาน จัดไว้ในห้อง 433 อาคาร 4 ชั้น 3 ห้องที่ 3 ผู้วิจัยได้เตรียมคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก เครื่องพิมพ์ โต๊ะ เก้าอี้เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายตามสถานการณ์ที่กำหนดในแต่ละหน่วยประสบการณ์

4) สถานการณ์ นักเรียนรับบทบาทเป็นมัคคุเทศก์น้อย ได้รับมอบหมายให้พานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติชมสถานที่สำคัญในเมืองนครชุม

1.2.7 จัดทำแผนเผชิญประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ แผนเผชิญประสบการณ์ แผนกำกับประสบการณ์ และแผนการผลิตสื่อการสอน ดังนี้

1) มุมวิชาการ แหล่งความรู้ที่จัดเป็นส่วนรวบรวมสื่อต่างๆ ได้แก่ แบบเรียนหนังสือ เอกสารประกอบการเรียน แผ่นซีดีวีดีทัศน์ แผนภาพ

2) สถานการณ์ นักเรียนรับบทบาทเป็นมัคคุเทศก์น้อยได้รับมอบหมายให้พานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

3) เขียนแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ได้แก่ Amazing Nakhonchum เป็นแผนหลักของการเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ประกอบด้วย หน่วยประสบการณ์หลัก ประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง วัตถุประสงค์ บริบทและสถานการณ์ ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ สื่อและแหล่งประสบการณ์ ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ สื่อและแหล่งประสบการณ์และการประเมิน

4) เขียนแผนการเผชิญประสบการณ์ โดยกำหนดรายละเอียดการเผชิญประสบการณ์หลักและประสบการณ์รอง ประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์การเรียนรู้ บริบท และ

สถานการณ์ แผนเผชิญประสพการณ์ มี 2 แผนดังนี้ 1) แผนเผชิญประสพการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม 2) แผนเผชิญประสพการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับชนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม ซึ่งแผนการเผชิญประสพการณ์ทั้งหมดนี้เป็นการกำหนดรายละเอียดในการเผชิญประสพการณ์หลักและประสพการณ์รอง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ประสพการณ์และบริบทและสิ่งที่พึงระวังในการเผชิญประสพการณ์

5) เขียนแผนกำกับประสพการณ์ จำนวน 4 แผน โดยกำหนดขั้นตอนกิจกรรมการสอนแบบอิงประสพการณ์ มี 7 ขั้นตอน คือ (1) ประเมินก่อนเผชิญประสพการณ์ (2) ปฐมนิเทศประสพการณ์ (3) เผชิญประสพการณ์ (4) รายงานความก้าวหน้า (5) รายงานผลการเผชิญประสพการณ์ (6) สรุปผลการเผชิญประสพการณ์ และ 7) ประเมินหลังเผชิญประสพการณ์ ในแต่ละขั้นตอนมีการระบุสื่อ สถานที่ และระยะเวลากำกับ โดยแผนกำกับประสพการณ์มี 2 แผน ได้แก่ (1) แผนเผชิญประสพการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม (2) แผนเผชิญประสพการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับชนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

6) เขียนแผนผลิตสื่อการสอน เป็นการวางแผนการผลิตสื่อการสอนแบบอิงประสพการณ์ โดยระบุรายละเอียดของสื่อการสอนสำเร็จรูปหรือต้องผลิตขึ้นมาใหม่ ครอบคลุมประเภทสื่อ ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ แหล่งที่มา ขั้นตอนการผลิตและทรัพยากรที่ต้องใช้ แผนผลิตสื่อมีจำนวน 1 แผน ได้แก่ แผนผลิตสื่อหน่วยประสพการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum

1.2.8 การเลือกและผลิตสื่อสำหรับชุดการสอนแบบอิงประสพการณ์ สื่อสำหรับชุดการสอนแบบอิงประสพการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา ได้แก่ เอกสารประมวลสาระ วิดีทัศน์ สไลด์ ปฐมนิเทศ

การผลิตสื่อเอกสารประมวลสาระ จำนวน 1 เล่ม ประกอบไปด้วยประมวลสาระหน่วยประสพการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum มีขั้นตอนการผลิตดังนี้
ขั้นวางแผน

- 1) วิเคราะห์กำหนดเนื้อหา
- 2) ค้นคว้าเอกสาร ตำรา รวบรวมเนื้อหาจากแหล่งต่างๆ
- 3) การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 4) การกำหนดขอบข่ายเนื้อหาสาระ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ขั้นเตรียมการผลิต

- 1) เตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องข้องในการผลิตประมวลสาระ ได้แก่ เจ้าหน้าที่พิมพ์พิสูจน์อักษร เข้าเล่ม
- 2) เตรียมอุปกรณ์ในการผลิต เช่น กระดาษ เครื่องเย็บกระดาษ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ กระดาษกาว

ขั้นดำเนินการผลิต

- 1) เขียนแผนผังรูปแบบแนวคิดในรูปแผนภูมิ ประกอบไปด้วยชื่อหน่วยหัวเรื่อง
- 2) เขียนแผนการสอนประจำหน่วย ประกอบไปด้วย หัวเรื่อง
- 3) เขียนเนื้อหาสาระ ประกอบด้วย เกริ่นนำ และสรุปเนื้อหา
- 4) กำหนดภาพประกอบเนื้อหาสาระและคำอธิบายรายละเอียดของภาพประกอบ
- 5) ดำเนินการบันทึกภาพประกอบเนื้อหาสาระ
- 6) จัดพิมพ์แล้วเข้าเล่ม

ขั้นประเมิน

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการพิมพ์ พิสูจน์ตัวอักษร
- 2) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตรวจสอบเนื้อหา
- 3) ปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนการผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์ ใช้ปรุมนิเทศ

ขั้นวางแผน

- 1) วิเคราะห์และกำหนดประเด็นที่ปรุมนิเทศนักเรียน
- 2) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และประสบการณ์ที่คาดหวัง หลังเรียนชมสไลด์คอมพิวเตอร์ปรุมนิเทศแล้ว

ขั้นเตรียมการผลิต

- 1) เตรียมบุคลากร
- 2) เตรียมอุปกรณ์การผลิต เครื่องคอมพิวเตอร์ติดตั้งโปรแกรม Microsoft Power Point 2010

ขั้นดำเนินการผลิต

- 1) ออกแบบโครงร่างสไลด์คอมพิวเตอร์ กำหนดตัวอักษรและสี
- 2) พิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ โปรแกรม Microsoft Power Point 2010

ขั้นประเมิน

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการพิมพ์ พิสูจน์อักษร
- 2) ปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนการผลิตวีดิทัศน์/มัลติมีเดีย

ขั้นวางแผน

- 1) วิเคราะห์เนื้อหา
- 2) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และประสบการณ์ที่คาดหวังหลังนักเรียนชมมัลติมีเดียแล้ว

ขั้นเตรียมการผลิต

- 1) ผู้วิจัยศึกษามัลติมีเดียที่มีอยู่แล้ว
- 2) ขออนุญาตใช้มัลติมีเดียในงานวิจัย

ขั้นดำเนินการผลิต

- 1) ผู้วิจัยได้ผลิตสื่อมัลติมีเดียขึ้นมาใหม่ เพื่อเป็นสื่อในงานวิจัยครั้งนี้

1.2.9 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเผชิญประสบการณ์ ดังนี้

- 1) สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สิ่งของที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เก้าอี้ เครื่องฉายภาพ ปลั๊กไฟ วัสดุในการฝึกปฏิบัติ
- 2) กำหนดเส้นทางการเรียน เป็นลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องผ่านการเผชิญประสบการณ์ทั้ง 2 หน่วย เขียนในรูปแบบภูมิ
- 3) ออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์ เป็นการกำหนดสถานที่เผชิญประสบการณ์ และแผนผังห้องเผชิญประสบการณ์ ประกอบไปด้วยส่วนจัดแสดงมุมวิชาการ ส่วนจัดแสดงผลงาน และสถานที่จริง

1.2.10 การจัดทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยนำชุดการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นไปทดลองเบื้องต้น (Try out) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอนคือ

- 1) การทดลองแบบเดี่ยวเป็นการทดลองกับนักเรียน จำนวน 3 คน โดยใช้นักเรียนที่ผลการเรียน เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และ อ่อน 1 คน หลังจากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ผู้วิจัยได้นำผลมาปรับปรุง
- 2) การทดลองแบบกลุ่ม เป็นการทดลองกับนักเรียน จำนวน 9 คน โดยใช้นักเรียนที่มีผลการเรียน เก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน หลังจากการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ผู้วิจัยได้นำผลมาปรับปรุง

3) การทดสอบภาคสนามเป็นการนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผ่านการปรับปรุงมาทดสอบหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามกับนักเรียนจำนวน 30 คน

1.2.11 ปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผ่านการทดสอบหาประสิทธิภาพแล้วไปปรับปรุงเพื่อเพิ่มคุณภาพการสอนแบบอิงประสบการณ์ให้สูงขึ้น

1.3 ขั้นที่ 3 ตรวจสอบและปรับปรุง

1.3.1 นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข

1.3.2 นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 คน ด้านเนื้อหา 2 คน ด้านวัดผลประเมินการศึกษา 2 คน ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 คน สรุปได้ว่าชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Amazing Nakhonchum มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปรกรณ์ ประจักษ์บาน (2541) และได้ให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้ของไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2552, หน้า 126-135) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	เหมาะสมน้อยที่สุด

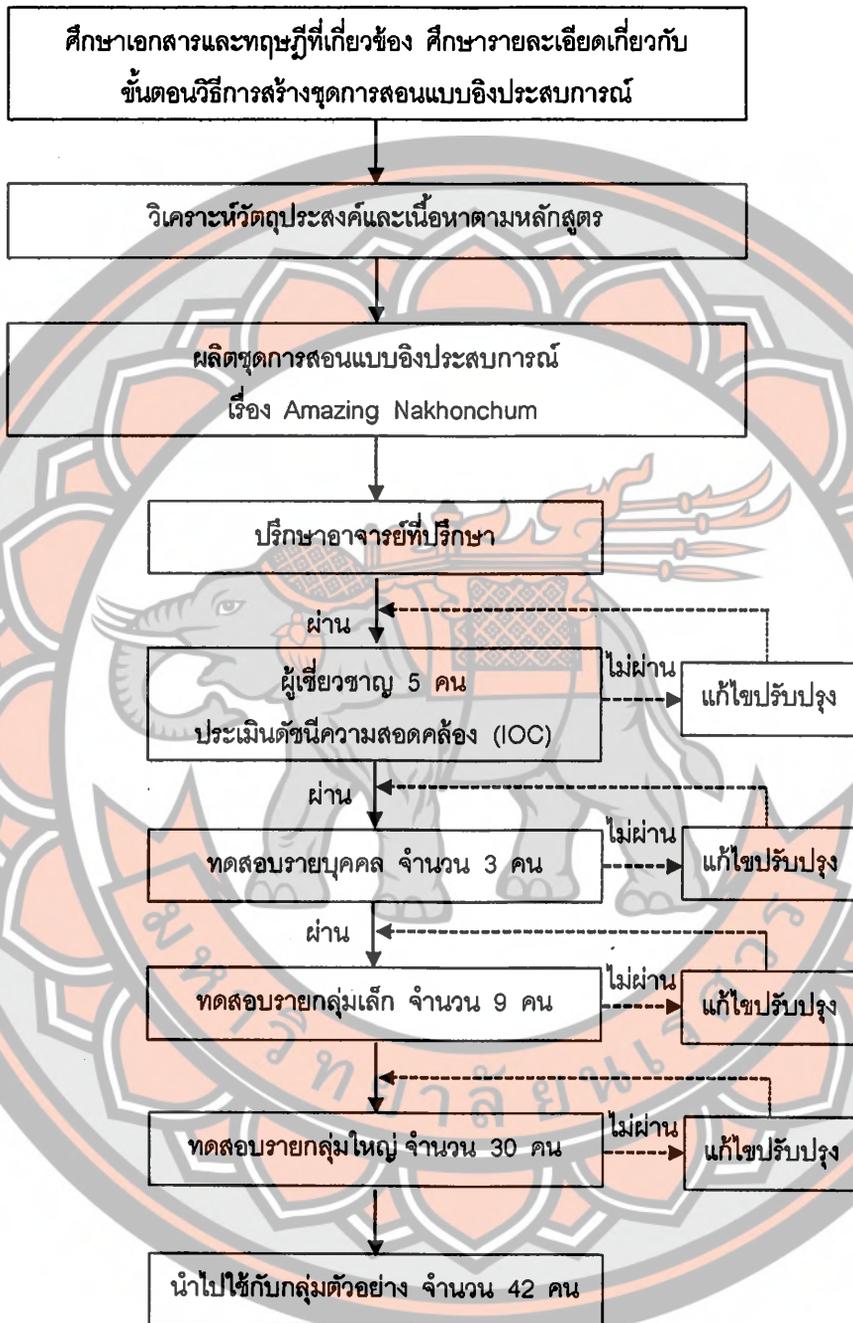
1.4 ขั้นที่ 4 ทดสอบชุดประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One tryout) นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ไปทดลองหนึ่งต่อหนึ่งกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีระดับผลการเรียนแก่ ปานกลาง และอ่อน ตามขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ 7 ขั้นตอนในคู่มือเผชิญ

ประสบการณ์ จากผลการทดลองใช้ พบว่า ประมวลสาระมีเยอะเกินไป ทำให้เวลาในการศึกษาไม่เพียงพอ และจัดสรรเวลาในการปฏิบัติงานไม่ถูก ผู้วิจัยจึงได้นำปัญหาที่พบมาปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยปรับปรุงประมวลสาระให้เข้าใจง่ายและสอดคล้องกับเวลา

การทดลองกลุ่มย่อย (Small Group Tryout) นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน นักเรียนกลุ่มอ่อน 3 กลุ่มปานกลาง 3 คน และกลุ่มเก่ง 3 คน เพื่อหาจุดบกพร่องต่าง ๆ ของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเก็บคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน รวบรวมคะแนนเพื่อนำไปคิดคำนวณค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปรกรณ์ ประจัญบาน (2541) จากผลการทดลองพบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 E_1 / E_2 ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 โดยรวมมีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 77.22/79.44 จึงได้นำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกครั้ง

การทดลองภาคสนาม (Field Tryout) นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นักเรียนกลุ่มอ่อน 10 คน กลุ่มปานกลาง 10 คน และกลุ่มเก่ง 10 คน รวบรวมคะแนนเพื่อนำไปคิดคำนวณค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปรกรณ์ ประจัญบาน (2541) จากผลการทดลอง พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมมีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 82.25/83.50 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงเชื่อมั่นได้ว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

ภาพ 2. แสดงขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum

1.5 ขั้นที่ 5 ปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ทดสอบ ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์แล้ว ได้นำมาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองจริงต่อไป

2. การสร้างแบบประเมินชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารหนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน รวมทั้งศึกษาแบบประเมินที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำไว้ก่อนแล้ว มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน

2.2 ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

2.3 สร้างแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนอิงประสบการณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยการกำหนดความหมายคะแนนของตัวเลือกในแบบประเมินแต่ละข้อ ดังนี้ ของไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2552, หน้า 126-135)

มีความเหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มีความเหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
มีความเหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
มีความเหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

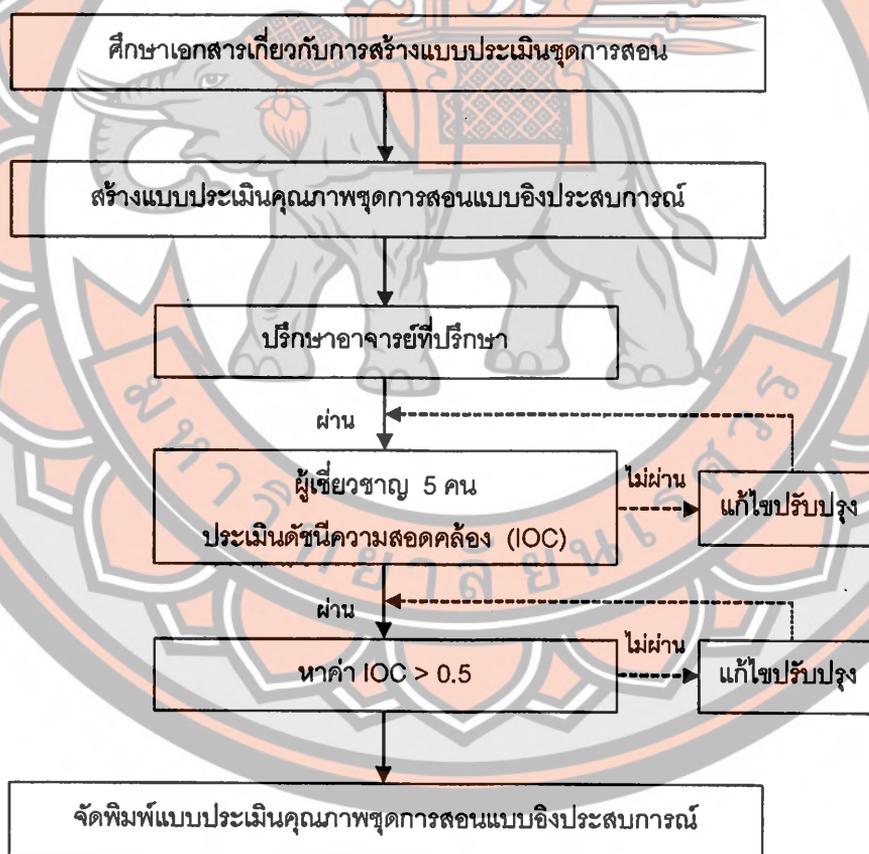
2.4 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความชัดเจนทางภาษา ความถูกต้องตามเนื้อหา และพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม แล้วหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1	แน่ใจว่าสอดคล้อง
0	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
-1	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

2.5 นำแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 1 คน ด้านเนื้อหา 2 คน ด้านวัดผล ประเมินการศึกษา 2 คน ประเมินคุณภาพของชุดการสอนจากแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดระดับการประเมินคุณภาพเครื่องมือดังนี้ ของไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2552, หน้า 126-135) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	เหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ระดับ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 ถือว่ามีความเหมาะสมนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552)

ภาพ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารหนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน รวมทั้งศึกษาแบบประเมินที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำไว้ก่อนแล้ว มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพของชุดการสอน

3.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐานตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และจุดประสงค์การเรียนรู้ของเนื้อหาสาระแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้

3.4 สร้างแบบทดสอบปรนัย เรื่อง Amazign · Nakhonchum ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 40 ข้อเพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้คัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสมและวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของแบบทดสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา และตรงตามวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา Index of Congruence (IOC) นำคะแนนที่ได้จากการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน หาค่าความสอดคล้อง ซึ่งแต่ละข้อต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (บุญชุม ศรีสะอาด, 2537, หน้า 37) นำคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เป็นรายข้อ คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปกรณ์ ประจัญบาน (2541) พบว่าข้อสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 จำนวน 40 ข้อ

3.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาคุณภาพดังนี้

3.6.1 ตรวจสอบค่าความยากของแบบทดสอบทั้งฉบับ คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปกรณ์ ประจัญบาน (2541) โดยพิจารณาจากค่าความยากตามเกณฑ์ คือ อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

3.6.2 ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ คือการตรวจสอบว่าข้อสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปกรณ์ ประจัญบาน (2541) ใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกควรมีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป

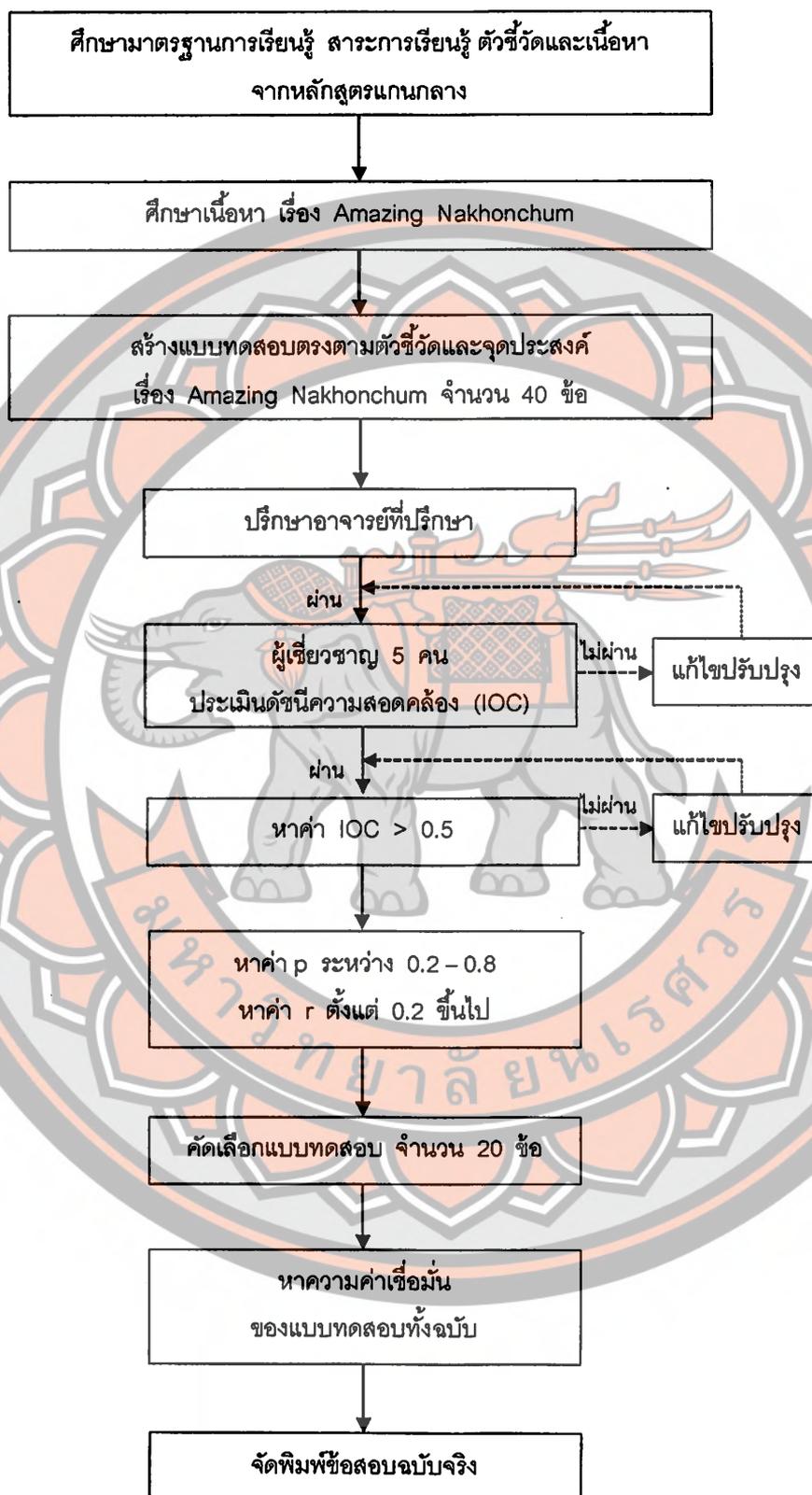
สำหรับการแปลค่าอำนาจจำแนก สามารถแปลผลได้ดังนี้

- 0.40 – 1.00 คือจำแนกได้ดี เป็นข้อสอบที่ดี
- 0.30 – 0.39 คือจำแนกได้ดีเป็นข้อสอบที่ดีพอสมควรอาจต้องปรับปรุง
- 0.20 – 0.29 คือจำแนกได้ดีพอใช้ แต่ต้องปรับปรุง
- 1.00 – 0.19 คือไม่สามารถจำแนกได้ต้องปรับปรุงหรือต้องตัดทิ้ง

3.6.3 คัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.2 – 0.8 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ไว้ใช้ จำนวน 25 ข้อ ที่เหลือตัดทิ้ง 15 ข้อ และนำข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 25 ข้อ มาพิจารณาคัดเลือกไว้ใช้จำนวน 20 ข้อ

3.6.4 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR-20 คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปกรณ์ ประจัญบาน (2541) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.76

3.6.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า โดยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์

ภาพ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 15 ข้อ และแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีขั้นตอนการสร้าง 6 ขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาตำรา และเอกสารเกี่ยวกับสร้างแบบประเมินความพึงพอใจครอบคลุมประเภทและหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

4.2 กำหนดสิ่งที่จะประเมิน ครอบคลุม บริบท รูปแบบการเรียนแบบอิงประสบการณ์ สื่อที่ใช้ แบบทดสอบ และประโยชน์ของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

4.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2552, หน้า 152) โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ระดับความพึงพอใจมากที่สุด	ให้ค่าคะแนน 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	ให้ค่าคะแนน 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	ให้ค่าคะแนน 3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	ให้ค่าคะแนน 2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนน 1 คะแนน

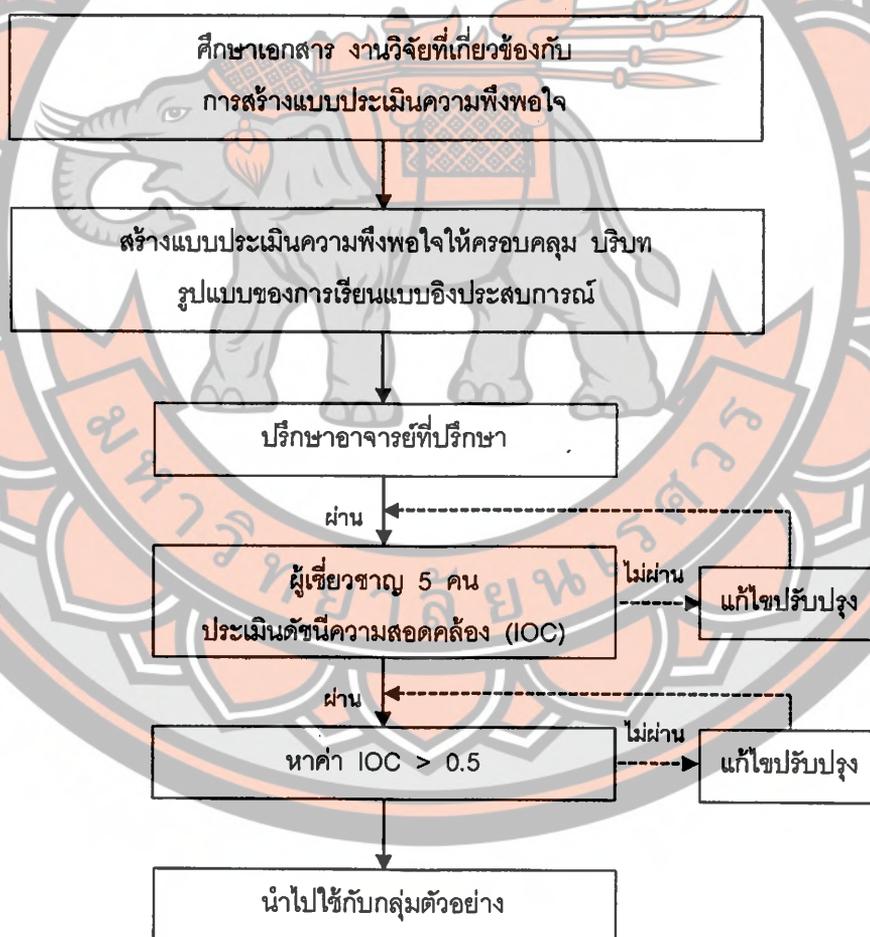
4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบด้านเนื้อหา โดยนำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านแล้วนำคะแนนที่ได้จากการลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความพึงพอใจในชุดการสอน ซึ่งแต่ละข้อต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (บุญชุม ศรีสะอาด, 2537, หน้า 37) คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปกรณีย์ ประจัญบาน (2541)

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้ในการเฝ้าจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยกำหนดระดับการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	มีความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ระดับ 3.50 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 ถือว่ามีความเหมาะสมนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2552)

ภาพ 5 แสดงขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน
2. ดำเนินการทดลองด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ ผู้วิจัยทำการทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pretest) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2.2 ปฐมนิเทศ โดยใช้สไลด์คอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอน

2.2.1 แนะนำขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ทั้งหมด 7 ขั้นตอนแก่ผู้เรียน ซึ่งทั้ง 7 ขั้นตอนนั้นประกอบด้วย ชั้นก่อนเผชิญประสบการณ์ ชั้นปฐมนิเทศประสบการณ์ ชั้นเผชิญประสบการณ์ ชั้นรายงานความก้าวหน้า ชั้นรายงานผลการเผชิญประสบการณ์ ชั้นสรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และชั้นประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

2.2.2 แนะนำประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองที่นักเรียนต้องเผชิญ โดยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ชุดนี้ ชื่อหน่วยประสบการณ์คือ "Around Nakhonchum" ซึ่งแบ่งหน่วยประสบการณ์ออกเป็น 2 ประสบการณ์หลัก คือ ประสบการณ์หลักที่ 1.1 และประสบการณ์หลักที่ 1.2 และแต่ละประสบการณ์หลัก แบ่งย่อยได้เป็นประสบการณ์รองที่ 1.1.1-1.1.2 และประสบการณ์รองที่ 1.2.1 - 1.2.2

2.2.3 อธิบายวัตถุประสงค์ของประสบการณ์ คือประสบการณ์หลักที่ 1.1 เรื่อง การศึกษาความเป็นมาของนครชุม และประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับชนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

2.2.4 เสนอบริบทและสถานการณ์ แจ้งผู้เรียนเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญ ให้ทราบว่า ผู้เรียนในฐานะที่เป็นมัคคุเทศก์น้อย ได้รับมอบหมายให้นำชาวต่างชาติเที่ยวนครชุม โดยนักเรียนต้องพูดแนะนำเกี่ยวกับคำขวัญของเมืองนครชุม และพูดแนะนำชนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุมด้วยประโยคสั้นๆ ง่ายๆ ได้ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องเรียนรู้ตามขั้นตอนของการเผชิญประสบการณ์ จนกระทั่งสุดท้ายนักเรียนจึงสามารถเป็นมัคคุเทศก์น้อยตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ได้

2.2.5 อธิบายขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ตามภารกิจและงานที่กำหนดให้ โดยผู้เรียนต้องเผชิญประสบการณ์ตามภารกิจและงานที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ให้ครบทุกขั้นตอน ภารกิจและงานจะอยู่ในชุดคู่มือเผชิญประสบการณ์ ผู้เรียนจะได้รับคู่มือการเผชิญคนละ 1 ชุด ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนหลังเผชิญประสบการณ์และแบบฝึกปฏิบัติ

2.2.6 อธิบายสื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ ได้แก่

1) ประมวลสาระ เป็นเอกสารประกอบการเรียน เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อให้ นักเรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองในแต่ละภารกิจ เช่น ประมวลสาร เรื่อง Local Products

2) สื่อมัลติมีเดีย เป็นสื่อที่มีภาพและเสียง นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ คำขวัญของเมืองนครชุม ภาพ และเสียงบรรยายอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในคำขวัญ ขนบพื้นเมืองของนครชุม และผลิตภัณฑ์ของนครชุม โดยมีคำศัพท์และความหมายประกอบ ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3) คู่มือเผชิญประสบการณ์ เป็นเอกสารการเผชิญประสบการณ์สำหรับผู้เรียนก่อนที่ผู้เรียนจะเผชิญประสบการณ์ผู้เรียนจะได้รับคู่มือเผชิญประสบการณ์คนละ 1 ชุด คู่มือเผชิญประสบการณ์ประกอบด้วย ประมวลสาระ และแบบฝึกปฏิบัติ

2.2.7 เผชิญประสบการณ์ นักเรียนเผชิญประสบการณ์ตามขั้นตอนของภารกิจ และงานที่กำหนดให้ในแผนเผชิญประสบการณ์ ครูแจกคู่มือเผชิญประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ประกอบด้วย ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ

2.2.8 รายงานความก้าวหน้า ให้นักเรียนเผชิญประสบการณ์รายงาน ความก้าวหน้าภารกิจที่ได้เผชิญประสบการณ์

2.2.9 รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ ให้นักเรียนนำเสนอผลงานที่ปฏิบัติ จากการเผชิญประสบการณ์

2.2.10 สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ ผู้ค้นคว้าและครูร่วมกันสรุปขั้นตอนการ เผชิญประสบการณ์

2.2.11 ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ ทำการทดสอบกับผู้เรียนด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test)

2.3 ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์การให้ คะแนนคำตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน คำตอบไม่ถูกต้องหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกได้ 0 คะแนนคะแนนภารกิจและงานระหว่างเผชิญประสบการณ์ ซึ่งอยู่ในแบบฝึกปฏิบัติในคู่มือเผชิญ

ประสบการณ์สำหรับนักเรียน โดยเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละภารกิจและงานอยู่ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่อง Amazing Nakhonchum แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2.4 นักเรียนทำแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผลการทดลองและการพัฒนาชุดการสอนอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติของปรกรณ์ ประจัญบาน (2541) มีรายละเอียดดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.2 การวิเคราะห์หาคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 การวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตร KR - 20

2.5 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และการวิเคราะห์ หาประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ โดยใช้สถิติ t-test Dependent Sample

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจุดมุ่งหมาย คือ

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. ผลการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1. ผลการศึกษาการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบ
อิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.1 ผลการสร้างชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing
Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing
Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แบ่งเป็น
รายด้าน ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 3 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง
Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ด้านเทคโนโลยี)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
1. ด้านเทคโนโลยีการศึกษา			
1.1 แผนในชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์			
1.1.1 แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์	4.60	0.55	มากที่สุด
1.1.2 แผนเผชิญประสบการณ์	4.40	0.55	มาก
1.1.3 แผนกำกับประสบการณ์	4.40	0.55	มาก
1.1.4 แผนผลิตสื่อ	4.40	0.55	มาก
1.1.5 เส้นทางการเรียน	4.20	0.84	มาก
1.2 สื่อในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
2.1 สไลด์ปฐมนิเทศเผชิญประสบการณ์	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ประมวลสาระ	4.40	0.55	มาก
2.3 มัลติมีเดียเผชิญประสบการณ์	4.40	0.55	มาก
2.4 แบบฝึกปฏิบัติ	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.48	0.55	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความเหมาะสมในองค์ประกอบของชุดการสอนด้านเทคโนโลยี ในเรื่องแผนในชุดการสอนอิงประสบการณ์ และสื่อในชุดการสอนอิงประสบการณ์ ภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สไลด์ปฐมนิเทศเผชิญประสบการณ์ ($\bar{X} = 5.00, S.D. = 0.00$) รองลงมา ได้แก่ แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ และแบบฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.55$) ความเหมาะสมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เส้นทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.84$)

ตาราง 4 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ด้านเนื้อหาสาระ ในประมวลสาระ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
2. ด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระ			
2.1 เนื้อหาสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
2.3 เนื้อหาสาระอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.00	0.71	มาก
2.4 กิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับรูปแบบการสอนแบบอิงประสบการณ์ เช่น การกำหนดสถานการณ์ เป็นต้น	4.00	0.00	มาก
2.5 มีการกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพอย่างชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
2.6 ภาพประกอบสอดคล้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.46	0.57	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความเหมาะสมในองค์ประกอบของชุดการสอนด้านเนื้อหาสาระ ในประมวลสาระ ภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ภาพประกอบสอดคล้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 5.00, S.D. = 0.00$) รองลงมา ได้แก่ มีการกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็น

ภาพอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) และความเหมาะสมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เนื้อหาสาระอ่านแล้วเข้าใจง่าย และกิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับรูปแบบการสอนแบบอิงประสบการณ์ เช่น การกำหนดสถานการณ์ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.71)

ตาราง 5 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ด้านการวัดและประเมินผล)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3. การวัดผลและประเมินผล			
3.1 มีการกำหนดภาระชิ้นงานได้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีวิธีการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้สามารถบรรลุตามตัวชี้วัดได้	4.40	0.55	มาก
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	4.60	0.55	มากที่สุด
3.5 เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ความเหมาะสมในองค์ประกอบของชุดการสอนด้านการวัดผลและประเมินผล ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีวิธีการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.48) รองลงมา ได้แก่ มีการกำหนดภาระชิ้นงานได้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับตัวชี้วัด และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) และความ

เหมาะสมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้สามารถบรรลุตามตัวชี้วัดได้ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55)

ตาราง 6 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ภาพรวม)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านเทคโนโลยีการศึกษา	4.48	0.55	มาก
2. ด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระ	4.46	0.57	มาก
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.60	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.51	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 6 พบว่า ความเหมาะสมในองค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่อง Amazing Nakhonchum จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านที่มีประสบการณ์ในด้านการสอนมากกว่า 15 ปี ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) รองลงมา ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.55) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.57)

1.2 ผลการหาประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ครั้งที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 3 คนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนอย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหาภาษา และระยะเวลา พบว่าประมวลสาระมีปริมาณเกินไป คำหรือข้อความในเนื้อหา มีการสะกดผิด พิมพ์ภาพ อักษรประกอบ และสื่อมัลติมีเดียไม่ชัดเจน ตัวหนังสือในสื่อมัลติมีเดียเคลื่อนไหวเร็ว

และแบบฝึกปฏิบัติมีเยอะเกินไป ทำให้อ่านไม่ทัน เพราะนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ ผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของนักเรียน

ครั้งที่ 2 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 9 คน ที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง

ตาราง 7 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึก ระหว่างเผชิญประสบการณ์				ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย หลังเผชิญประสบการณ์
กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	
78.89	79.44	73.89	76.67	79.44
รวมเฉลี่ยร้อยละ 77.22				
$E_1 / E_2 = 77.22 / 79.44$				

จากตาราง 7 พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพระหว่างเผชิญประสบการณ์เท่ากับ 77.22 และมีประสิทธิภาพหลังเผชิญประสบการณ์เท่ากับ 79.44 คะแนนอยู่ในช่วง $\pm 2.5\%$ อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับ แสดงว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ครั้งที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30 คน ที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง

ตาราง 8 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึก ระหว่างเผชิญประสบการณ์				ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย หลังเผชิญประสบการณ์
กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	
82.83	83.33	82.00	80.83	83.50
รวมเฉลี่ยร้อยละ 82.25				
$E_1 / E_2 = 82.25/83.50$				

จากตาราง 8 พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน มีประสิทธิภาพระหว่างเผชิญประสบการณ์เท่ากับ 82.25 และมีประสิทธิภาพหลังเผชิญประสบการณ์เท่ากับ 83.50 แสดงว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 9 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 กับกลุ่มตัวอย่าง

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบฝึก ระหว่างเผชิญประสบการณ์				ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย หลังเผชิญประสบการณ์
กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	
82.74	81.31	79.40	80.48	82.38
รวมเฉลี่ยร้อยละ 80.98				
$E_1 / E_2 = 80.98/82.38$				

จากตาราง 9 พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.98/82.38 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในขั้นตอนการทดลองใช้นี้ศึกษาค้นคว้าได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	42	100	40.93	8.11		
หลังเรียน	42	100	81.26	1.41	54.844	0.00

* $p < .05$

จากตาราง 10 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ หมายความว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนจริง

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแบ่งเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 11 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ด้านบริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
1.1 บริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1.1.1 มุมหนังสือช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา	4.38	0.49	มาก
1.1.2 มุมวัสดุอุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก	4.29	0.46	มาก
1.1.3 มุมแสดงแผนภาพและผลงานช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในงานของตนเอง	4.36	0.62	มาก
เฉลี่ย	4.34	0.52	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ด้านบริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มุมหนังสือช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ มุมแสดงภาพและผลงานช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในงานของตนเอง ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.62) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มุมวัสดุอุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.46)

ตาราง 12 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ด้านรูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (ต่อ)			
1.2 รูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1.2.1 การเรียนด้วยตนเองช่วยให้นักเรียนมีความรู้เรื่อง Amazing Nakhonchum	4.52	0.51	มากที่สุด
1.2.2 การเรียนเป็นคู่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติงานได้	4.36	0.48	มาก
1.2.3 การเรียนกับครูช่วยให้ได้ความรู้และนำมาปรับปรุงงานได้	4.64	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.51	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่อง Amazing Nakhonchum ด้านรูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนกับครูช่วยให้ได้ความรู้และนำมาปรับปรุงงานได้ ($\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.58$) รองลงมา คือ การเรียนด้วยตนเองช่วยให้นักเรียนมีความรู้เรื่อง Amazing Nakhonchum ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.51$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนเป็นคู่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติงานได้ ($\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.48$)

ตาราง 13 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ด้านวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.3 วิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์			
1.3.1 วิธีการฝึกปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.19	0.63	มาก
1.3.2 วิธีการจับคู่เป็นกิจกรรมช่วยฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.40	0.59	มาก
เฉลี่ย	4.30	0.62	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่อง Amazing Nakhonchum ด้านวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วิธีการจับคู่เป็นกิจกรรมช่วยฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.59) และรองลงมา คือ วิธีการฝึกปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตาราง 14 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน (องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ด้านสื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.4 สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1.4.1 ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดีนำไปสู่การเผชิญประสบการณ์ได้	4.45	0.59	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.4.2 มัลติมีเดียช่วยทำให้นักเรียนเกิด ความสนใจ	4.60	0.50	มากที่สุด
1.4.3 แบบฝึกปฏิบัติช่วยทำให้นักเรียนปฏิบัติ ภารกิจได้ครบ	4.57	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.54	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ด้านสื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มัลติมีเดียช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ แบบฝึกปฏิบัติช่วยทำให้นักเรียนปฏิบัติภารกิจได้ครบ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประมวลสาระช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดีนำไปสู่การเผชิญประสบการณ์ได้ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.59)

ตาราง 15 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน (ภาพรวมด้านองค์ประกอบ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
1. บริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์	4.34	0.52	มาก
2. รูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์	4.51	0.53	มากที่สุด
3. วิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์	4.30	0.62	มาก
4. สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์	4.54	0.53	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.43	0.55	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ความพึงพอใจของของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาพรวมด้านองค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.53) รองลงมา คือ รูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.53) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.62)

ตาราง 16 แสดงผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน (ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
1. นักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์	4.30	0.50	มาก
2. การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	4.45	0.50	มาก
3. การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น	4.21	0.56	มากที่สุด
4. การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนทำงานเป็นทีมได้	4.52	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.45	0.53	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้

นักเรียนทำงานเป็นที่มาได้ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.51) รองลงมา คือ การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.50) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.56)

ตาราง 17 แสดงผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 42 คน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
1.1 บริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1.1.1 มุมหนังสือช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา	4.38	0.49	มาก
1.1.2 มุมวัสดุอุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก	4.29	0.46	มาก
1.1.3 มุมแสดงแผนภาพและผลงานช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในงานของตนเอง	4.36	0.62	มาก
1.2 รูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1.2.1 การเรียนด้วยตนเองช่วยให้นักเรียนมีความรู้เรื่อง Amazing Nakhonchum	4.52	0.51	มากที่สุด
1.2.2 การเรียนเป็นคู่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติงานได้	4.36	0.48	มาก
1.2.3 การเรียนกับครูช่วยให้ได้ความรู้และนำมาปรับปรุงงานได้	4.64	0.58	มากที่สุด
1.3 วิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์			
1.3.1 วิธีการฝึกปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.19	0.63	มาก
1.3.2 วิธีการจับคู่เป็นกิจกรรมช่วยฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.40	0.59	มาก
1.4 สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1.4.1 ประมวลสาระช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดีนำไปสู่การเผชิญประสบการณ์ได้	4.45	0.59	มาก
1.4.2 มัลติมีเดียช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ	4.60	0.50	มากที่สุด
1.4.3 แบบฝึกปฏิบัติช่วยทำให้นักเรียนปฏิบัติภารกิจได้ครบ	4.57	0.50	มากที่สุด

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
2.1 นักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์	4.60	0.50	มาก
2.2 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	4.45	0.50	มาก
2.3 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น	4.21	0.56	มาก
2.4 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนทำงานเป็นทีมได้	4.52	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.44	0.27	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนกับครูช่วยให้ได้ความรู้ และนำมาปรับปรุงงานได้ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ มัลติมีเดียช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และนักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิธีปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.63)

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้า สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนวรชิรปราการวิทยาคม ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 41 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน โดยวิธีเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ t-test Dependent Sample

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.98/82.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.27$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum พบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.98/82.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผู้ศึกษาได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นการสอนที่ครูกำหนดประสบการณ์ที่คาดหวังให้กับนักเรียน นักเรียนต้องเผชิญ ผลจูง และเผชิญประสบการณ์ โดยการเสาะแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระสำหรับประกอบภารกิจและงานจากแหล่งวิทยาการหรือที่จัดเตรียมไว้ให้ โดยมีการจัดกิจกรรมหลากหลายทำให้นักเรียนสนใจ มีการเรียนแบบผสมผสาน นักเรียนได้ประสบการณ์ตรง เมื่อมีปัญหาต้องประสบนักเรียนก็จะชวนหาความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหา ทำให้ได้กระบวนการทำงานที่สามารถนำติดตัวไปใช้ได้ โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวางแผน และพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ตามขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์ (Experience – Based Approach - EBA) ของศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545, หน้า 151-152) คือ ขั้นประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ ขั้นปฐมนิเทศการเผชิญประสบการณ์ ขั้นเผชิญประสบการณ์ ขั้นรายงานความก้าวหน้า ขั้นรายงานผลการเผชิญประสบการณ์ ขั้นสรุปการประเมิน และขั้นประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ นอกจากนี้ยังพบว่า ประมวลสาระ ซึ่งเป็นสื่อหลักที่ใช้ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จะช่วย

ให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และ วาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2540, หน้า 148) และแบบฝึกปฏิบัติ เป็นเอกสารที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ จัดเตรียมไว้ให้นักเรียนคู่กับชุดการสอน เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม โดยแบบฝึกปฏิบัตินั้นจะมี กิจกรรมให้นักเรียนค้นหาปัญหา และ มีช่องว่างให้นักเรียนบันทึกสาระสำคัญจากกาอ่าน เนื้อหาจากประมวลสาระ ซึ่งจากแบบฝึกปฏิบัติจะนำไปสู่การประเมินที่เป็นส่วนกระบวนการและ จะช่วยแนะแนวทางให้นักเรียนดำเนินไปตามจุดหมายที่กำหนดไว้ มัลติมีเดียในชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์ มีการนำเสนอเนื้อหา รูปภาพ ตามลำดับสัมพันธ์กับการนำเสนอเนื้อหาของ ประมวลสาระ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับดาวประกาย นันทพรหม (2550, หน้า 33) กล่าวไว้ว่า สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อที่มีความสำคัญช่วยเสริมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ เวลา และสถานที่ตามความต้องการ ประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองในชุดการสอนแบบ อิงประสบการณ์เป็นตัวช่วยกำหนดให้นักเรียนได้เผชิญประสบการณ์ตามแต่ละภารกิจและงาน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สไลด์คอมพิวเตอร์ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น การเรียนด้วยชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จึงส่งให้นักเรียน ทำคะแนนระหว่างเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ตามที่ กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของโชติวรรณ วิเศษสิงห์ (2551, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การสร้างและการหาพื้นที่รูปสี่เหลี่ยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีความก้าวหน้า ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนแบบอิง ประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหน่วยประสบการณ์ เนื่องจากแผนการ เผชิญประสบการณ์จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาหน่วยประสบการณ์ และสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ถูกกำหนดไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์จะนำ ผู้เรียนไปสู่การเผชิญประสบการณ์ตรง คือ ภารกิจและงาน ดังนั้น งานจึงมีความสำคัญต่อการ

เผชิญประสบการณ์ของผู้เรียนดังที่ วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2553) ได้กล่าวว่า ภารกิจเป็นกิจกรรมหลักที่ผู้เรียนต้องทำตามลำดับ ส่วนงานเป็นกิจกรรมย่อยเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุแต่ละภารกิจ ประมวลสาระเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ของผู้เรียน เพราะประมวลสาระเป็นส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระถูกนำเสนอให้ผู้เรียนสามารถใช้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยากประมวลสาระมีภาพช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาที่นำเสนอ ซึ่งตรงกับหลักการที่ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540, หน้า 16) กล่าวว่า ประมวลสาระจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และพึ่งพาความช่วยเหลือคนอื่นน้อยที่สุด ช่วยให้นักเรียนรับความรู้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ประมวลสาระจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้เป็นอย่างดี และมีระเบียบในการประเมินที่จะประกันคุณภาพของผู้เรียนในแต่ละรายวิชา นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ตามลำพังด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดให้โดยการเกิดการเรียนรู้ไปทีละเล็กละน้อยตามลำดับ ซึ่งตรงกับแบบสอบถามความพึงพอใจที่นักเรียนแสดงความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.27) แสดงว่า ประมวลสาระช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดีนำไปสู่การเผชิญประสบการณ์ จากแผนเผชิญประสบการณ์และประมวลสาระทั้งหมดส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเมื่อนักเรียนมีความรู้เพิ่มก็จะทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.27) โดยอันดับหนึ่ง คือ นักเรียนมีความพึงพอใจในข้อที่กล่าวว่าการเรียนกับครูช่วยให้ได้ความรู้และนำมาปรับปรุงงานได้ อันดับสอง คือ มัลติมีเดียช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และนักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และอันดับสาม คือ แบบฝึกปฏิบัติช่วยทำให้นักเรียนปฏิบัติภารกิจได้ครบ จากการวิเคราะห์ในส่วนของการออกแบบการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนกับครูช่วยให้ได้ความรู้และนำมาปรับปรุงงานได้มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ ได้แก่ การสอนแบบสาคิต การสอนแบบอภิปราย วิธีการสอนดังกล่าวช่วยเติมเต็มในส่วนที่ขาด ทำให้การเรียนรู้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ในกรอบเวลาที่กำหนดและเนื่องจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งนี้เพราะในสถานการณ์จำลองที่ผู้วิจัยได้สมมติให้ผู้เรียนเป็นมัลติมีเดีย รวมทั้งแบบฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนได้รู้สึกเหมือนว่าอยู่ในสถานการณ์จริงเมื่อมีปัญหาที่ต้องประสบ ผู้เรียนก็จะชวนช่วยหาความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหาทำให้ได้กระบวนการการทำงานที่สามารถนำ

ติดตัวไปใช้ได้ ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์จากการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบอิงประสบการณ์จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต และการทำงานโดยมุ่ง "ทำได้" มากกว่า "ได้ทำ" นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิธีฝึกปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.63) จากการสังเกต ผู้วิจัยพบว่านักเรียนบางคนขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าแสดงออก ไม่กระตือรือร้นในการหาความรู้ด้วยตนเอง ต้องให้เพื่อนและครูช่วยเหลือและแนะนำตลอดการปฏิบัติ จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้ความพึงพอใจของนักเรียนในข้อวิธีปฏิบัติ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 การใช้สื่อหลักในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum เช่น ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ ซึ่งมีเนื้อหาเยอะมาก ค่าใช้จ่ายในการผลิตสูง ดังนั้นก่อนที่จะนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ไปใช้ ควรปรับเปลี่ยนให้อยู่รูปไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 การใช้สื่อหลักในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum เช่น ประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ ซึ่งมีเนื้อหาเยอะมาก ทำให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตสูง ดังนั้น น่าจะมีการวิจัยที่เกี่ยวกับการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสังคมดิจิทัล

2.2 ควรมีการพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ควรมีการพัฒนาเกมจำลองสถานการณ์ร่วมกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระเชตุвр

บรรณานุกรม

- กมลชนก สุขรักษ์. (2542). การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี. สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2558, จาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=58980>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (14 มกราคม 2557). แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ: นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). การประชุมเชิงปฏิบัติการ การผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์. คู่มือปฏิบัติการโรงเรียนเกษมพิทยา (อัดสำเนา).
- _____. (2545). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.slideshare.net/ittpatinya/ss-39561953>
- _____. (2545). มิติที่ 3 ทางการศึกษา: สานฝันสู่ความเป็นจริง. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- _____. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชา เทคโนโลยีการสอน หน่วยที่ 10 และ 14. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2536). ระบบและการจัดการระบบ. ใน ประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีการสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2539). การจัดการเรียนการสอน. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (ผู้บรรยาย). (2554). ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์. ใน ชุดฝึกอบรม เรื่องการผลิตชุดการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (หน้า 162-203). นนทบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ชูรีกร วงศ์ไชยา. (2547). ความพึงพอใจของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการ
จัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ของโรงเรียนพิเศษน่าน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- โชติวรรณ วิเศษสิงห์. (2551). ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ เรื่องการสร้างและการหาพื้นที่รูปสี่เหลี่ยม สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ปทุมธานี.
- ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. (2552). การพัฒนาคอร์สแวร์และบทเรียนบนเครือข่าย (Courseware &
Web-based Instruction Development). (พิมพ์ครั้งที่ 13). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ดาวประกาย นันทพรหม. (2550). การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ วิชา
คอมพิวเตอร์ เรื่องการสร้างข้อความและรูปภาพด้วยโปรแกรมเดสก์ทอปออ
เธอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ
เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ปทุมธานี.
- ทองทิพย์ คุ้มทรัพย์. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้โดยใช้
แผนผังความคิด เรื่อง การเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม., มหาวิทยาลัย
นเรศวร, พิษณุโลก
- ทีศนา เขมมณี (2550). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แทน โมราราย. (2552). ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ วิชา จักรยานยนต์ สำหรับ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาเครื่องกล วิทยาลัยการอาชีพ
นครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ปทุมธานี.
- นพวรรณ พิพัฒน์ดิวงษ์. (2542). การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสร้าง
เสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง สสารและความร้อน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2558, จาก <http://www.thaitheiss.org/detail.php?id=58980>

- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปกรณ์ ประจันบาน (2541). โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับประมวลผลข้อมูลทางสถิติ. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2558, จาก <http://202.29.238.187/saksit/>
- ปรารถนา กาลเนาวกุล. (2552). การพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- ปรารถนา กาลเนาวกุล. (4 มกราคม 2548). เผยสถานการณ์เด็กเรียนภาษา “ตปท” แ่ นักวิชาการเนะอย่างมองข้ามพม่า-เกาหลี. ,มติชนรายวัน, 31
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนัก ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____ (2543). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนัก ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัฒน์พงษ์ สีกา. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผลจากการทดสอบ คุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2548 ของจังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เข้าส์ออฟเอเดอริมิสท์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2536). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- รัตนะ บัวสนธิ. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วนิดา ดีแบน. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พหุระดับ . วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราช ภัฏเลย, เลย.
- วัชรী มูลทองสุข. (2555). ผลการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้โปรแกรม ตารางทำการ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

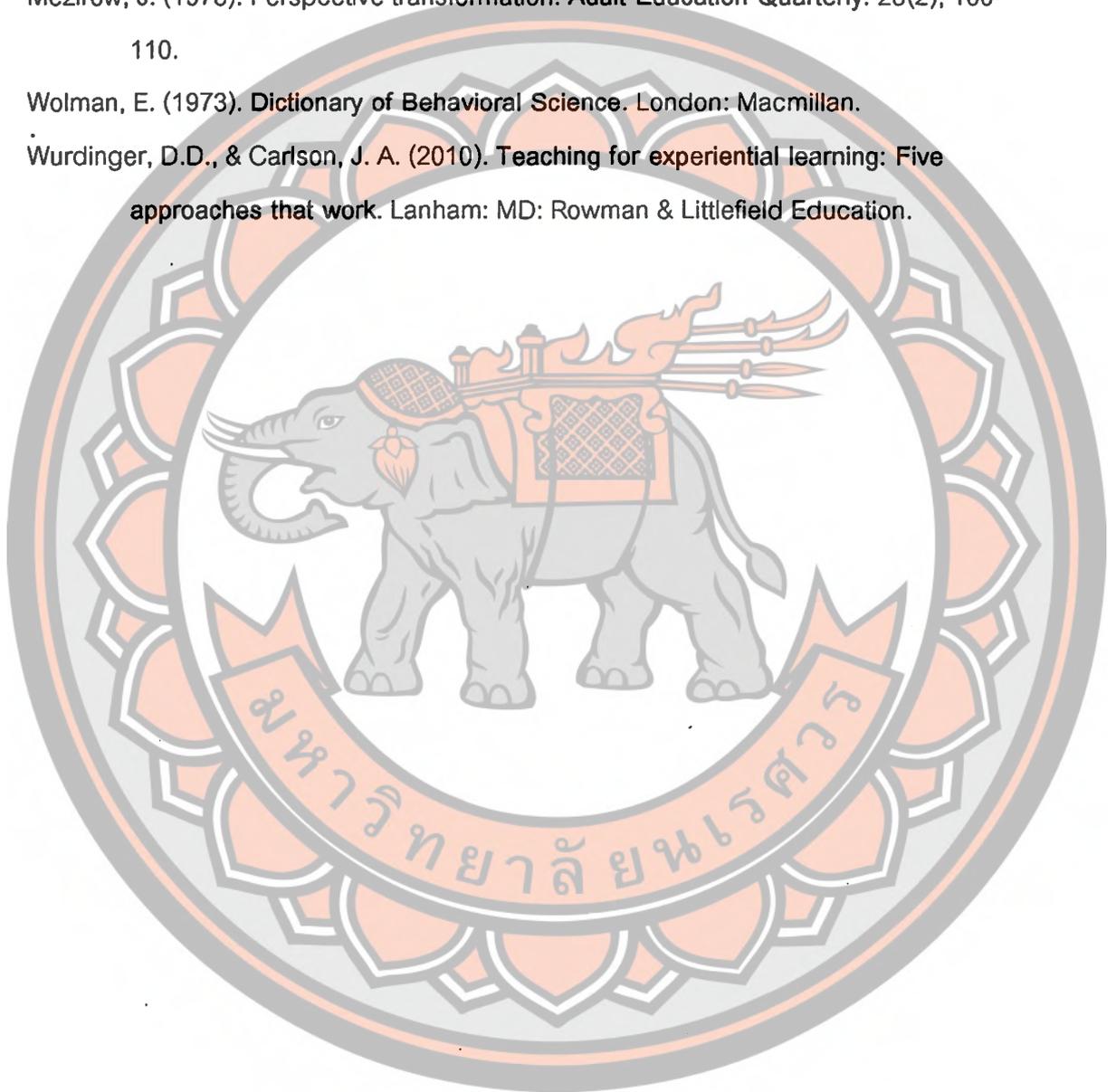
- วาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2553). การผลิตและการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เอกสาร
การสอนชุดวิชา ประสบการณ์วิชาชีพเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 7
หน้าที่ 224-231. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศนิชา เลิศการ. (2547). ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคม
ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2557). (2558). คำสถิติพื้นฐานคะแนน
O-NET มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556-2557. สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม
2558, จาก <http://www.niest.or.th/>.
- สิทธิชัย วรโชติกำจร. (2558). กรอบแนวคิดรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์เป็น
ฐานด้วยเทคนิค 4MAT ร่วมกับกิจกรรมแบบ Mentor Coached Think-Pair-Share ใน
รายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์. วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม.
3(2), 8-15.
- อัญชลี ไทกุล. (2551). พฤติกรรมและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการใช้คำถามผสมผสานกับการ
อภิปรายและแก้ปัญหา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2543). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเรียนต์ไตร์.
- อุทัย สุมาลย์. (2553). การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ วิชาโปรแกรมและ
ควบคุมไฟฟ้า เรื่อง การควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้าด้วยโปรแกรมเมเบิล
คอนโทรลเลอร์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ อาชีวศึกษา
จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ปทุมธานี.
- Benjamin, S and Bloom. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. McGraw-
Hill Book Company: New York.
- Brown, Douglas. (2001). *Teaching by Principles*. (2). San Francisco: San Francisco State
University.
- Farrell, Thomas S.C. (2006). *Succeeding with English Language Learners*. California:
Corwin Press..
- Harris, David P. (1988). *Teaching English as a Second Language*. New York: MCGraw-
Hill.
- Herzberg, Frederick, Bernard Mausner, and Barbara B, Snyderman. (1959). *The
Motivation yo Work* New York: John Wiley & Sons.

Littlewood, W. (1987). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press, 1981.

Mezirow, J. (1978). Perspective transformation. *Adult Education Quarterly*. 28(2), 100-110.

Wolman, E. (1973). *Dictionary of Behavioral Science*. London: Macmillan.

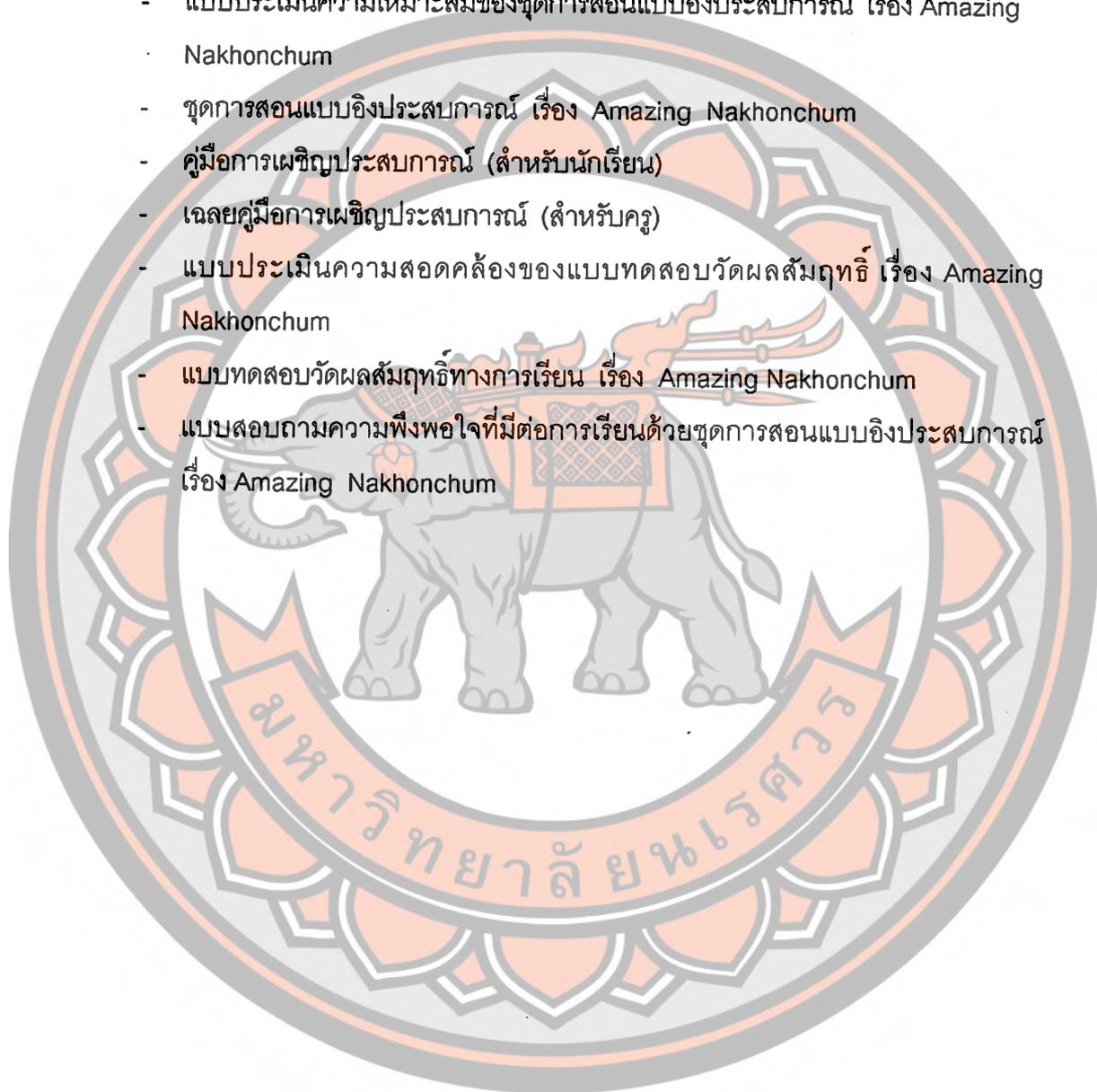
Wurdinger, D.D., & Carlson, J. A. (2010). *Teaching for experiential learning: Five approaches that work*. Lanham: MD: Rowman & Littlefield Education.

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- แบบประเมินความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
- ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
- คู่มือการเผชิญประสบการณ์ (สำหรับนักเรียน)
- เฉลยคู่มือการเผชิญประสบการณ์ (สำหรับครู)
- แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum
- แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum

แบบประเมินความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ระดับความเหมาะสม" ตามความคิดเห็นของท่านในระดับที่เห็นสมควร ตามความหมายการประเมินประสิทธิภาพ ซึ่งกำหนดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับความเหมาะสม 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ระดับความเหมาะสม 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
ระดับความเหมาะสม 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ระดับความเหมาะสม 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
ระดับความเหมาะสม 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเทคโนโลยีการศึกษา					
1.1 แผนในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
1.1 แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์					
1.2 แผนเผชิญประสบการณ์					
1.3 แผนกำกับประสบการณ์					
1.4 แผนผลิตสื่อ					
1.5 เส้นทางการเรียน					
1.2 สื่อในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
2.1 สไลด์ปฐมนิเทศเผชิญประสบการณ์					
2.2 ประมวลสาระ					
2.3 มัลติมีเดียเผชิญประสบการณ์					
2.4 แบบฝึกปฏิบัติ					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
2. ด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระ					
2.1 เนื้อหาสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์กำหนดไว้					
2.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.3 เนื้อหาสาระอ่านแล้วเข้าใจง่าย					
2.4 กิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับรูปแบบการสอนแบบ อิงประสบการณ์ เช่น การกำหนดสถานการณ์ เป็นต้น					
2.5 มีการกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพอย่างชัดเจน					
2.6 ภาพประกอบสอดคล้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
3. การวัดผลและประเมินผล					
3.1 มีการกำหนดภาระ/ชิ้นงานได้เหมาะสมกับเนื้อหา และสอดคล้องกับ ตัวชี้วัด					
3.2 มีวิธีการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด					
3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้สามารถบรรลุ ตามตัวชี้วัดได้					
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรม ที่ต้องการวัด					
3.5 เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
 (.....)

ตำแหน่ง.....

- ศึกษารายละเอียดของประเพณี Amazing Nakhonchum

๒๕๖๑ ๒๕๖๒

ห้อง Amazing Nakhonchum

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

คู่มือ
การใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

เรื่อง Amazing Nakhonchum

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

(สำหรับครู)

โดย สุวิชา เกิดขำ

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ

คำอธิบายรายวิชา / หลักสูตร

วัตถุประสงค์

การเตรียมตัวของครูผู้สอนและนักเรียน

แผนผังการจัดห้องเรียนในการเผชิญประสบการณ์

สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า

ตารางเปรียบเทียบหน่วยเนื้อหาและหน่วยประสบการณ์

ตอนที่ 2

รายละเอียดประสบการณ์ในแต่ละหน่วยประสบการณ์ ประกอบด้วย

ปกหน่วยประสบการณ์

แบบเสนอหน่วยประสบการณ์

แบบเสนอภารกิจและงาน

แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์

แผนเผชิญประสบการณ์

แผนกำกับประสบการณ์

เส้นทางการเรียน

แผนผลิตสื่อ

ชุดประสบการณ์

เครื่องมือในการประเมิน (แบบประเมินชิ้นงานและแบบประเมิน

พฤติกรรมในการทำงาน)

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาอังกฤษ 2 รหัสวิชา อ22102 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้น ม.2 เวลา 60 ชั่วโมง จำนวน 1.5 หน่วยกิต ภาคเรียนที่ 2

ศึกษา ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน เลือกหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ บอกรายละเอียดสนับสนุน (supporting detail) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างง่าย ๆ ประกอบ พูด และเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลบรรยาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาสตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดหรือเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา และชุมชน เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

โดยใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน กระบวนการทำงาน กระบวนการปฏิบัติงาน การคิด วิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม และสมรรถนะ 5 สมรรถนะ คือความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยการตั้งคำถามแบบการให้เหตุผล ตลอดจนเสริมสร้างคุณลักษณะพึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และเหมาะสม รหัสตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.2/1, ม.2/4

ต 1.2 ม.2/4

ต 2.1 ม.2/1, ม.2/3

ต 2.2 ม.2/2

ต 3.1 ม.2/1

ต 4.1 ม.2/1

ต 4.2 ม.2/2

รวม 9 .ตัวชี้วัด

การเตรียมตัวของครูและนักเรียน

การเตรียมตัวของครู

การเตรียมตัวของครู ประกอบไปด้วย การเตรียมตัวก่อนใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ การเตรียมตัวขณะใช้ชุดประสบการณ์ และการเตรียมตัวหลังใช้ชุดการสอนประสบการณ์

1. การเตรียมตัวก่อนการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

1.1 ศึกษาคู่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์โดยละเอียด คู่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีส่วนประกอบ 5 ส่วน ได้แก่ แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ แผนเผชิญประสบการณ์ แผนกำกับประสบการณ์ แผนผลิตสื่อ และเส้นทางการเรียน

1.2 การจัดชั้นเรียน ครูจัดชั้นเรียนตามแผนผังที่กำหนด และจัดมุมต่าง ๆ ได้แก่ มุมวิชาการ มุมตัวอย่างชิ้นงาน

1.3 ศึกษาประมวลสาระ ครูควรศึกษาและจัดเตรียมประมวลสาระและคู่มือเผชิญประสบการณ์ให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

1.4 การเตรียมวัสดุ ครูควรจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ ได้แก่ Dictionary เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ กระดาษ ดินสอ

2. การเตรียมตัวขณะใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบอิงประสบการณ์

2.2 ครูดำเนินการสอนตามขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์ 7 ขั้นตอน คือ

2.2.1 ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (Pre-test) เป็นการทดสอบนักเรียนก่อนเผชิญประสบการณ์ โดยใช้แบบทดสอบแบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.2.2 ปฐมนิเทศก่อนเผชิญประสบการณ์ เป็นการชี้แจงให้นักเรียนทราบประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองที่นักเรียนต้องเผชิญวัตถุประสงค์ประสบการณ์ บริบทและสถานการณ์ ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ตามภารกิจและงานที่กำหนด สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ และการประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

2.2.3 เผชิญประสบการณ์ เป็นการเผชิญประสบการณ์ตามขั้นตอนของภารกิจและงานตามแผนเผชิญประสบการณ์ ประกอบด้วย การเรียนกับครู (TDL) การเรียนกับเพื่อน (PDL) และการเรียนด้วยตนเอง (SDL)

2.2.4 รายงานความก้าวหน้า เป็นการให้นักเรียนรายงานความก้าวหน้าในแต่ละภารกิจที่ได้เผชิญประสบการณ์ให้ครูทราบ

2.2.5 รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ ให้นักเรียนรายงานผลงานจากการเผชิญประสบการณ์

2.2.6 สรุปการเผชิญประสบการณ์ เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปการเผชิญประสบการณ์

2.2.7 ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นขั้นตอนทดสอบนักเรียนหลังเผชิญประสบการณ์ โดยใช้แบบทดสอบแบบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. การเตรียมตัวหลังใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

3.1 ครูตรวจสอบส่วนประกอบของชุดการสอน ได้แก่ ประมวลสาระ ตัวอย่างชิ้นงาน และคู่มือเผชิญประสบการณ์ ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย

3.2 ครูเก็บกระดาษคำตอบและคู่มือเผชิญประสบการณ์ และนำมาตรวจสอบเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การเตรียมตัวผู้เรียน

การเตรียมตัวผู้เรียนในการเผชิญประสบการณ์ มีดังนี้

1. นักเรียนทำการศึกษาคู่มือเผชิญประสบการณ์ ภารกิจและงานอย่างละเอียดก่อนเผชิญประสบการณ์
2. แบบทดสอบทั้งก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ แบบฝึกปฏิบัติ ให้นักเรียนตั้งใจทำอย่างเต็มความสามารถของตนเอง

บทบาทของครูและบทบาทของนักเรียน

บทบาทของครู

บทบาทของครูในการสอนแบบเผชิญประสบการณ์ มีดังนี้

1. ครูเป็นแหล่งความรู้ ในกรณีที่นักเรียนอ่านประมวลสาระไม่เข้าใจ
2. ครูให้คำแนะนำปรึกษา เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรืออุปสรรคในการเผชิญประสบการณ์
3. ครูวิพากษ์งาน ประเมินผลงานนักเรียนและบันทึกพฤติกรรมในแบบประเมิน

พฤติกรรมกลุ่ม

4. ครูกำกับให้นักเรียนรายงานความก้าวหน้า และรายงานผลการเผชิญประสบการณ์ตามภารกิจและงานที่ได้รับมอบหมาย

บทบาทของนักเรียน

บทบาทของนักเรียนในการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์ มีดังนี้

1. นักเรียนศึกษาแผนเผชิญประสบการณ์ ภารกิจและงานอย่างละเอียดก่อนเผชิญ

ประสบการณ์

2. การเผชิญประสบการณ์ในแต่ละภารกิจและงานที่กำหนดให้ปฏิบัติงานเป็นคู่ นักเรียนต้องช่วยกันทำงาน แสดงความคิดเห็น ช่วยกันแก้ไขปัญหาที่พบในการเผชิญประสบการณ์ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขงานและพฤติกรรม ในกรณีที่พบปัญหาในการเผชิญประสบการณ์ หากปัญหาที่พบแก้ไขไม่ได้ต้องปรึกษาครูเพื่อขอคำแนะนำ และต้องทำการบันทึกข้อมูลลงในแบบฝึกปฏิบัติทุกภารกิจและงาน

3. นักเรียนเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์ การปฏิบัติภารกิจและงานระหว่างเผชิญประสบการณ์และแบบฝึกปฏิบัติ นักเรียนต้องตั้งใจทำอย่างเต็มความสามารถ ไม่คุยหรือปรึกษากันขณะปฏิบัติภารกิจและงาน

สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า

ในการสอนแบบอิงประสบการณ์ ครูต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและกลุ่มของนักเรียน ดังนี้

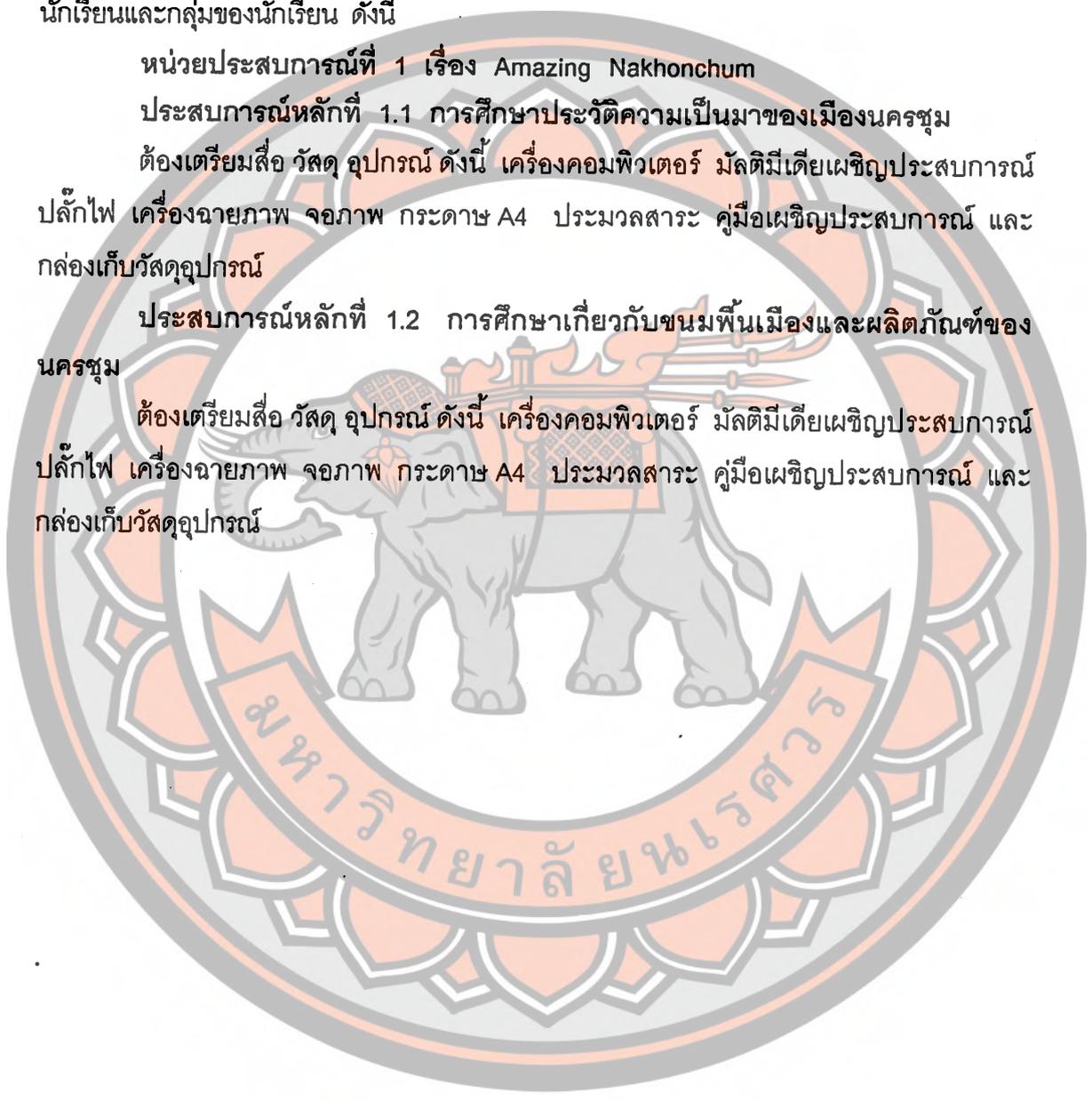
หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Amazing Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ต้องเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ดังนี้ เครื่องคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดียประสบการณ์ ปลั๊กไฟ เครื่องฉายภาพ จอภาพ กระดาษ A4 ประมวลสาระ คู่มือเผชิญประสบการณ์ และ กล่องเก็บวัสดุอุปกรณ์

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ต้องเตรียมสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ดังนี้ เครื่องคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดียประสบการณ์ ปลั๊กไฟ เครื่องฉายภาพ จอภาพ กระดาษ A4 ประมวลสาระ คู่มือเผชิญประสบการณ์ และ กล่องเก็บวัสดุอุปกรณ์

มหาวิทยาลัยพระธาตุนคร

แบบเสนอหน่วยประสบการณ์
วิชาภาษาอังกฤษ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง Amazing Nakhonchum

หน่วย ประสบการณ์	ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
1. Around Nakhonchum	1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม	1.1.1 การพุดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ
		1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม
	1.2 การศึกษาเกี่ยวกับอาหารและผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของนครชุม	1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม
		1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

แบบเสนอหน่วยประสบการณ์หลักและประสบการณ์รอง
 วิชาภาษาอังกฤษ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 เรื่อง Amazing Nakhonchum

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 Around Nakhonchum

หน่วยประสบการณ์	ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
1. Around Nakhonchum	1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม	1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม
	1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม	1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

แบบเสนอภารกิจและงาน

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 Around Nakhon Chum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ	1. ศึกษาความความหมายของคำขวัญเมืองนครชุม	1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum 2. ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม 3. อ่านประมวลสาระ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของคำศัพท์ 4. ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Direction 1 -2)
	2. บอกคำขวัญของเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ	1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum 2. ศึกษาการออกเสียงวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People" จากวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum ฝึกออกเสียงตาม 3. อ่านประมวลสาระ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhon Chum People" 4. ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่วลีกับความหมาย (Direction 1)

แบบเสนอภารกิจและงาน (ต่อ)

หน่วยประสพการณ์ที่ 1 Around Nakhonchum

ประสพการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสพการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
1.1.2 การเข้าใจประวัติ ของเมืองนครชุม	1. อ่านและศึกษา ความหมายของคำศัพท์ ในบทอ่านที่เกี่ยวข้อง ประวัติของเมืองนครชุม	1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum 2. กลุ่ม 5 คน ศึกษาความหมายของ คำศัพท์ จากประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum และฝึกออกเสียง 3. ทำแบบฝึกปฏิบัติ หาความหมายของ คำศัพท์ (Directions 1)
	2. เข้าใจเกี่ยวกับประวัติของ เมืองนครชุม	1. ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum อย่างละเอียด 2. บันทึกสาระสำคัญจากการศึกษา ประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum 3. ทำแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum (Direction 1 - 3)

แบบเสนอภารกิจและงาน

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม (Local Desserts)	1. บอกชื่อขนมพื้นเมืองของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ	<ol style="list-style-type: none"> ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Food and Local Desserts อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Food and Local Desserts และศึกษาความหมายของคำศัพท์ ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง Local Food and Local Desserts และฝึกออกเสียง บันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้ศึกษา
	2. พูดแนะนำขนมพื้นเมืองของนครชุม ด้วยประโยคง่ายๆ	<ol style="list-style-type: none"> จับคู่กับเพื่อน อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำอาหาร (นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 1 งานที่ 1.2) ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำอาหารและของหวานของเมืองนครชุม ดำเนินการฝึกการแสดงบทบาทสมมติกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner นำเสนอผลงานด้วยการพูดแนะนำ

แบบเสนอภารกิจและงาน

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
1.2.2 การศึกษา ผลิตภัณฑ์ของ นครชุม (Local Products)	1. บอกชื่อผลิตภัณฑ์ของ ท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ	1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Products 2. อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Products และศึกษาความหมายของ คำศัพท์ 3. ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จาก วีดิทัศน์ เรื่อง Local Products และฝึกออกเสียงตาม 4. บันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ นักเรียนได้ศึกษา
	2. พุดแนะนำผลิตภัณฑ์ของ ท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติได้	1. จับคู่กับเพื่อน 2. อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคใน การแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (นักเรียนสามารถกลับไปทบทวน คำศัพท์ในภารกิจที่ 2 งานที่ 1.2) 3. ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยค ในการแสดงบทบาทสมมติในการ แนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น 4. ดำเนินการฝึกการแสดงบทบาทสมมติ กับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner 5. นำเสนอผลงานด้วยการแสดงบทบาท สมมติ

แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์

วิชาภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ระยะเวลา 12 ชั่วโมง

1. ประสบการณ์

ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม	1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม
1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม	1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของนครชุม

2. วัตถุประสงค์

- (1) หลังจากเผชิญประสบการณ์เรื่อง การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม แล้วนักเรียนสามารถพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญและตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุมได้ถูกต้อง
- (2) หลังจากเผชิญประสบการณ์เรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของเมืองนครชุม แล้วนักเรียนสามารถบอกขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษได้ รวมทั้งสามารถพูดแนะนำขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุมโดยเลือกใช้ประโยคต่างๆได้

3. บริบทและสถานการณ์

บริบท

การเผชิญประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum นักเรียนประกอบกิจกรรมตามลำดับดังนี้คือ (1) การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม (2) การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมงในการศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม และเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์นครชุม ต้องเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องฉายโปรเจคเตอร์พร้อมจอ เครื่องขยายเสียง บัตรภาพ

บัตรคำ ใบความรู้ ใบกิจกรรม สื่อวีดิทัศน์ภาพประกอบในการดำเนินกิจกรรม สถานที่เผชิญ
ประสบการณ์ได้แก่ ห้องเรียนภาษาอังกฤษ

สถานการณ์

นักเรียนในฐานะที่เป็นมัคคุเทศก์น้อยของโรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม ได้รับมอบหมาย
ให้เป็นผู้นำเที่ยวเมืองนครชุมต่อแขกชาวต่างชาติ ดังนั้น นักเรียนจึงต้องพูดแนะนำเมืองนครชุม
โดยใช้คำขวัญ รวมทั้งแนะนำของที่ระลึกต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ โดยนักเรียนต้องมีความรู้
เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานต่าง ๆ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับคำขวัญ ชนมพื้นเมือง ตลอดจนผลิตภัณฑ์
ต่างๆ

4. ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์

โดยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ ในประสบการณ์หลักที่ 1.1
และประสบการณ์หลักที่ 1.2 เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ

ขั้นที่ 2 ประเมินทิศการเผชิญประสบการณ์

เป็นขั้นชี้แจงวัตถุประสงค์ ประสบการณ์ บริบทและสถานการณ์ ขั้นตอนการเผชิญ
ประสบการณ์ (ภารกิจและงาน) สื่อ เครื่องมือประเมิน

ขั้นที่ 3 เผชิญประสบการณ์

เป็นขั้นที่นักเรียนเผชิญประสบการณ์ เพื่อแสวงหาความรู้และความชำนาญนักเรียนต้อง
เผชิญประสบการณ์ 2 ประสบการณ์ คือ

- (1) พูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ
- (2) พูดแนะนำชนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญา

ขั้นที่ 4 รายงานความก้าวหน้า

เมื่อนักเรียนได้เผชิญประสบการณ์และทำภารกิจและงานในระยะหนึ่งแล้ว นักเรียนต้อง
รายงานความก้าวหน้า ว่าพบปัญหาหรือไม่ และได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาอย่างไร

ขั้นที่ 5 รายงานการเผชิญประสบการณ์

เมื่อนักเรียนได้ศึกษาประสบการณ์แล้ว นักเรียนต้องรายงานผลการพัฒนา

ขั้นที่ 6 สรุปผลการเผชิญประสบการณ์

สรุปขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์และชี้แนะแหล่งความรู้เพิ่มเติม

ขั้นที่ 7 ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์หลักที่ 1.1 และ
ประสบการณ์หลักที่ 1.2 เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ

5. สื่อและแหล่งประสบการณ์

สื่อเผชิญประสบการณ์	แหล่งประสบการณ์
1. ประมวลสาระ / ใบงาน / ใบความรู้	1. ห้องเรียน
2. สไลด์ปรุสมนิเทศ	2. มุมวิชาการ
3. คู่มือเผชิญประสบการณ์	3. มุมแสดงผลงาน
4. มัลติมีเดียประกอบการเผชิญประสบการณ์	
5. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์	

6. การประเมิน

รายการการประเมิน	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน	ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน	ร้อยละ 50
2. บอกรายละเอียดของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ	ตรวจการทำแบบฝึกปฏิบัติประสบการณ์หลักที่ 1.1 ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 ภารกิจที่ 2	ใบเฉลยแบบฝึกปฏิบัติประสบการณ์หลักที่ 1.1 ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 ภารกิจที่ 2	ร้อยละ 50
3. เข้าใจประวัติเมืองนครชุม	ตรวจการทำแบบฝึกปฏิบัติประสบการณ์หลักที่ 1.1 ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 ภารกิจที่ 2	ใบเฉลยแบบฝึกปฏิบัติประสบการณ์หลักที่ 1.1 ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 ภารกิจที่ 2	ร้อยละ 50
4. พุดแนะนำขนมพื้นเมือง	พุดแนะนำ	แบบประเมินทักษะการพุด	ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป
5. พุดแนะนำผลิตภัณฑ์ของนครชุม	พุดแนะนำ	แบบประเมินทักษะการพุด	ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

รายการการประเมิน	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
6. สังเกตพฤติกรรม <ul style="list-style-type: none"> - มีระเบียบวินัย - มีนิสัยรักการทำงาน - มีความคิดสร้างสรรค์ - มีมนุษยสัมพันธ์ 	สังเกต	แบบสังเกตพฤติกรรม	ระดับ คุณภาพ ดีขึ้นไป
7. วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน	ทำแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน	แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน	ร้อยละ 50

แผนเผชิญประสพการณ์

วิชาภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสพการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสพการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเผชิญประสพการณ์ "การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ"

แล้ว นักเรียนสามารถบอกคำขวัญของเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษได้

2. หลังจากเผชิญประสพการณ์ "การศึกษาเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุม"

แล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุมได้

ประสพการณ์และบริบท

ก. ประสพการณ์ที่คาดหวัง

นักเรียนได้รับประสพการณ์การศึกษาแล้วสามารถบอกคำขวัญของเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุมได้

บริบท

นักเรียนเตรียมฝึกการพูดแนะนำเมืองนครชุมที่ห้องเรียนภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนต้องเตรียมอุปกรณ์คือ สมุด ปากกา ดินสอ

สถานการณ์

นักเรียนในฐานะที่เป็นมัคคุเทศก์น้อยนำเที่ยวเมืองนครชุม โดยรับมอบหมายให้พูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ โดยรูปแบบเผชิญประสพการณ์เป็นคู่ ซึ่งนักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ (1) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum (2) ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์ และวลีจากวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม (4) อ่านประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของคำศัพท์และวลี (5) ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum อย่างละเอียด (6) บันทึกสาระสำคัญจากการศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum (7) ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Directions 1 -2), จับคู่วลีกับความหมาย (Directions 1) (8) ทำแบบฝึกปฏิบัติหาความหมายของคำศัพท์ (Directions 1) (10) ทำแบบฝึกปฏิบัติเรื่อง The History of Nakhonchum (Directions 1 - 3) (9) เสนอผลงานโดยการพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้ The Slogan of Nakhonchum

รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่งความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ	1. ศึกษาความหมายของคำขวัญของเมืองนครชุม	1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum 2. ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม 3. อ่านประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของคำศัพท์ 4. ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Directions 1-2)	SDL SDL/TDL SDL/PDL SDL	1. The Slogan of Nakhonchum vocabulary	-	1. วีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum 2. ประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum 3. แบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Direction 1 -2)	1. โทรศัพท์ มือถือใช้ในการหาคำศัพท์ 2. Dictionary	1. ประเมินการออกเสียง 2. ตรวจสอบการทำความเข้าใจ

รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม (ต่อ)

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่งความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
1.1.1 การพูด แนะนำ เมืองนครชุม โดยใช้คำ ขวัญ (ต่อ)	2. บอกคำขวัญ ของเมือง นครชุมเป็น ภาษาอังกฤษ	1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum 2. ศึกษาการออกเสียงวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People" จากวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม 3. อ่านประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People" 4. ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่วลีกับความหมาย (Direction 1)	SDL SDL/TDL SDL/PDL SDL	1. Nakhon Chum's Slogan Vocanulary		1. วีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum 2. ประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum 3. แบบฝึกปฏิบัติ จับคู่วลีกับความหมาย (Directions 1)		1. ประเมินการออกเสียง 2. ตรวจการทำแบบฝึกหัด

รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม (ต่อ)

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่งความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม	1. อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์ในบทอ่านที่เกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุม	1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum 2. กลุ่ม 5 คน ศึกษาความหมายของคำศัพท์ จากประมวลสาระเรื่อง The History of Nakhonchum และฝึกออกเสียง 3. ทำแบบฝึกปฏิบัติ หาคความหมายของคำศัพท์ (Direction 1-3)	SDL PDL SDL	1. The History of Nakhonchum		1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum 2. ประมวลสาระเรื่อง The History of Nakhonchum 3. แบบฝึกปฏิบัติ หาคความหมายของคำศัพท์		1. ตรวจการทำแบบฝึกหัด
	2. เข้าใจเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุม	1. ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum อย่างละเอียด 2. บันทึกสาระสำคัญจากการศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum 3. ทำแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum ((Direction 1-3)	SDL/PDL/ TDL SDL SDL	1. The History of Nakhonchum		1. ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum 2. ประมวลสาระเรื่อง The History of Nakhonchum 3. แบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum		1. ตรวจการทำแบบฝึกหัด

แผนกำกับประสบการณ์

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ผู้สอน นางสาวสุวิชา เกิดขำ

ที่	กิจกรรม / ภารกิจ	สื่อ	สถานที่	เวลา (นาที)
1.	ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ 1.1 ทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์	- แบบทดสอบ ก่อนเผชิญ ประสบการณ์	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 30
2.	ปฐมนิเทศประสบการณ์ 2.1 วัตถุประสงค์ 2.2 ประสบการณ์ 2.3 บริบท / สถานการณ์ 2.4 อธิบายภารกิจและงาน 2.5 ชี้นำแหล่งความรู้ / สื่อ 2.6 การประเมิน	- สไลด์สำหรับ ปฐมนิเทศ	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 20
3.	เผชิญประสบการณ์ 3.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็น ภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ 3.2 การเข้าใจเกี่ยวกับประวัติของ เมืองนครชุม	- คู่มือเผชิญ ประสบการณ์ - วิดีทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum - วิดีทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum Nakhonchum	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ - มุมหนังสือ - มุมแสดงผลงาน	- 180

ที่	กิจกรรม / ภารกิจ	สื่อ	สถานที่	เวลา
		<ul style="list-style-type: none"> - ประมวลสาระ เรื่อง The slogan of Nakhonchum - ประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum - แบบฝึกปฏิบัติ หาความหมาย ของคำศัพท์ 		
4.	รายงานความก้าวหน้า		- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 15
5.	รายงานการเผชิญประสบการณ์	<ul style="list-style-type: none"> - แบบฝึกปฏิบัติ จับคู่ลึกับ ความหมาย - แบบฝึกปฏิบัติ หาความหมาย ของคำศัพท์ - แบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum 	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 60
6.	สรุปการเผชิญประสบการณ์		- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 15
7.	ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์	-	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 15

เส้นทางการเรียนและการออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์

วิชาภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

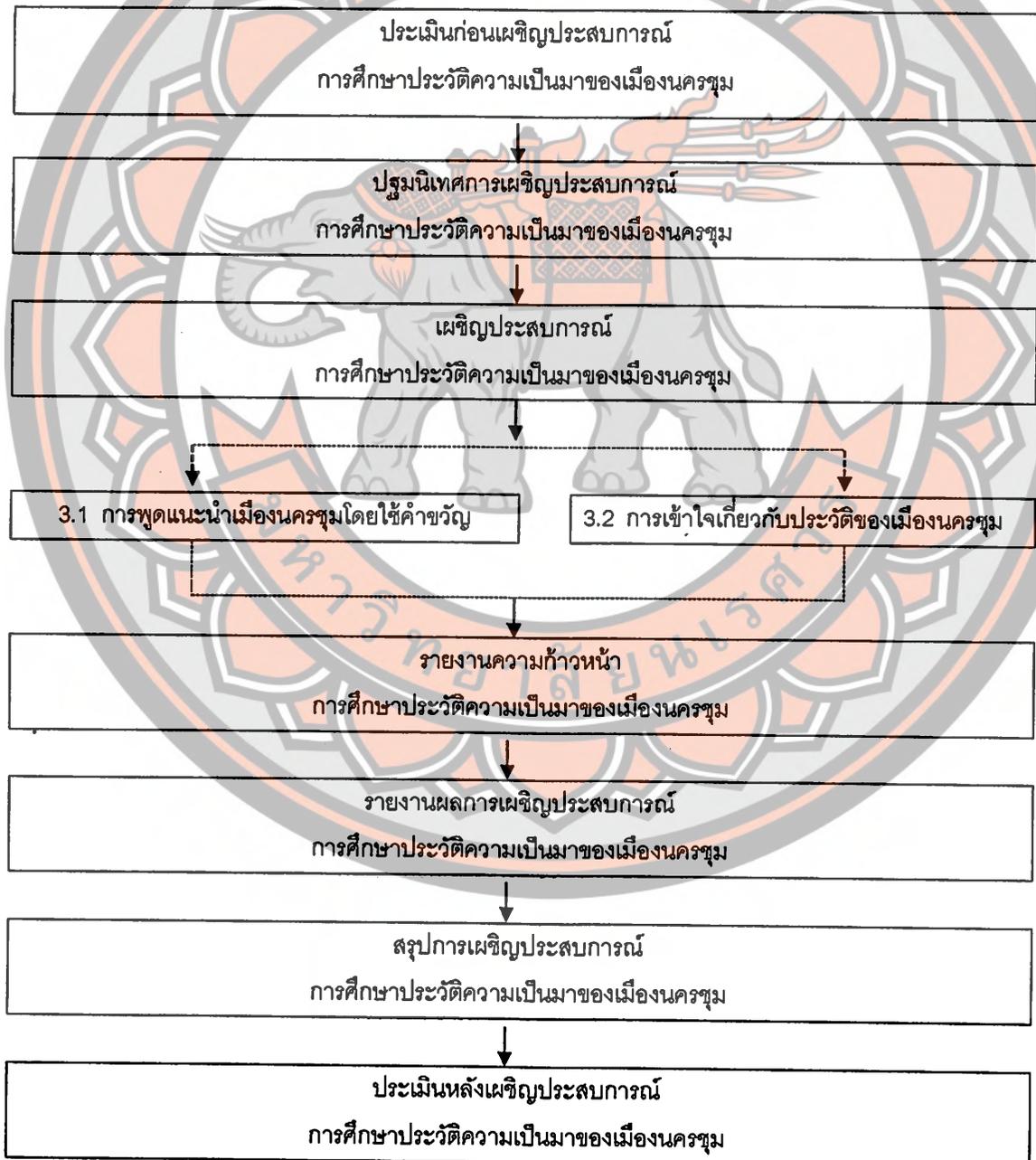
หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 – 1.1.2

เวลา 6 ชั่วโมง

เส้นทางการเรียน

แผนเผชิญประสพการณ์

วิชาภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสพการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสพการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเผชิญประสพการณ์ การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม (Local Desserts) แล้วนักเรียนบอกชื่อขนมพื้นเมืองของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ และพูดแนะนำขนมพื้นเมืองเป็นภาษาอังกฤษด้วยประโยคง่ายๆ ได้

2. หลังจากเผชิญประสพการณ์ “การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products) แล้วนักเรียนสามารถบอกชื่อผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ และพูดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษด้วยประโยคง่ายๆ ได้

ประสพการณ์และบริบท

ประสพการณ์ที่คาดหวัง

นักเรียนได้รับประสพการณ์การศึกษาแล้วสามารถตอบคำถามจากเรื่องทีอ่านเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของนครชุมได้

บริบท

นักเรียนเตรียมฝึกการพูดแนะนำอาหารและผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของนครชุมโดยนักเรียนต้องเตรียมอุปกรณ์คือ สมุด ปากกา ดินสอ

สถานการณ์

นักเรียนในฐานะที่เป็นผู้นำเที่ยวเมืองนครชุม โดยรับมอบหมายให้พูดแนะนำผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของนครชุม โดยรูปแบบเผชิญประสพการณ์เป็นคู่ ซึ่งนักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้ (1) นักเรียนจับคู่ (2) ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Desserts และ เรื่อง Local Products (3) อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Desserts และ เรื่อง Local Products และศึกษาความหมายของคำศัพท์ (4) ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง Local Desserts และ เรื่อง Local Products และฝึกออกเสียงตาม (5) อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำอาหาร และ ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (6) ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการพูดในการพูดแนะนำของหวานของนครชุม และประโยคในการพูดแนะนำผลิตภัณฑ์

นางสอนอภิญญาภาณุการและนางศุภมาสมาศ
ของท้องถิ่น (7) ผู้การพูดแนะนำกับเพื่อน โดยหลักเป็น Student และ Foreigner (8)

รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับอาหารว่างและผลิตภัณฑ์ของเมืองนครชุม

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่งความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม (Local Desserts)	1. บอกชื่อขนมพื้นเมืองของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ	1. ชมวิดีโอสั้น เรื่อง Local Desserts 2. อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Desserts และศึกษาความหมายของคำศัพท์ 3. ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวิดีโอสั้น เรื่อง Local Desserts และฝึกออกเสียงตาม 4. บันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้ศึกษา	SDL SDL/PDL SDL/PDL/ TDL SDL	1. คำศัพท์ Local Desserts		1. วิดีทัศน์ เรื่อง Local Desserts 2. ประมวลสาระ เรื่อง Local Desserts		

รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับอาหารว่างและผลิตภัณฑ์ของเมืองนครชุม (ต่อ)

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่งความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม (Local Desserts) (ต่อ)	2. พุดแนะนำขนมพื้นเมืองของนครชุมด้วยประโยคง่ายๆ	1. นักเรียนจับคู่ 2. อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำขนมพื้นเมือง 3. ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการพุดแนะนำขนมพื้นเมืองเมืองนครชุม 4. ดำเนินการฝึกการพุดกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner 5. นำเสนอผลงานด้วยการพุดแนะนำ	PDL SDL/PDL SDL/PDL/ TDL PDL/TDL PDL/TDL	1. ประโยคในการแนะนำขนมพื้นเมือง 2. ประโยคในการพุดแนะนำขนมพื้นเมืองเมืองนครชุม		1. ประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในขนมพื้นเมือง 2. ประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในพุดแนะนำขนมพื้นเมืองเมืองนครชุม		1. พุดแนะนำขนมพื้นเมืองของนครชุม

รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับอาหารว่างและผลิตภัณฑ์ของเมืองนครชุม (ต่อ)

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่งความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products)	1. บอกชื่อผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ	1. ชมวิดีโอ เรื่อง Local Products 2. อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Products และศึกษาความหมายของคำศัพท์ 3. ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์ จากวิดีโอ เรื่อง Local Products และฝึกออกเสียงตาม 4. บันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้ศึกษา	SDL SDL/PDL SDL/PDL/ TDL SDL	1. คำศัพท์ Local Products		1. วิดีทัศน์ เรื่อง Local Products 2. ประมวลสาระ เรื่อง Local Products		

รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับอาหารว่างและผลิตภัณฑ์ของเมืองนครชุม (ต่อ)

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่งความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products)	2. พุดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ	1. นักเรียนจับคู่ 2. อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น 3. ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการพุดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น 4. ดำเนินการฝึกการพุดแนะนำกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner 5. นำเสนองานด้วยการพุดแนะนำ	PDL SDL/PDL SDL/PDL/ TDL PDL/TDL PDL/TDL	1. ประโยคในการพุดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น		1. ประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น		1: การพุดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

แผนกำกับประสบการณ์

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

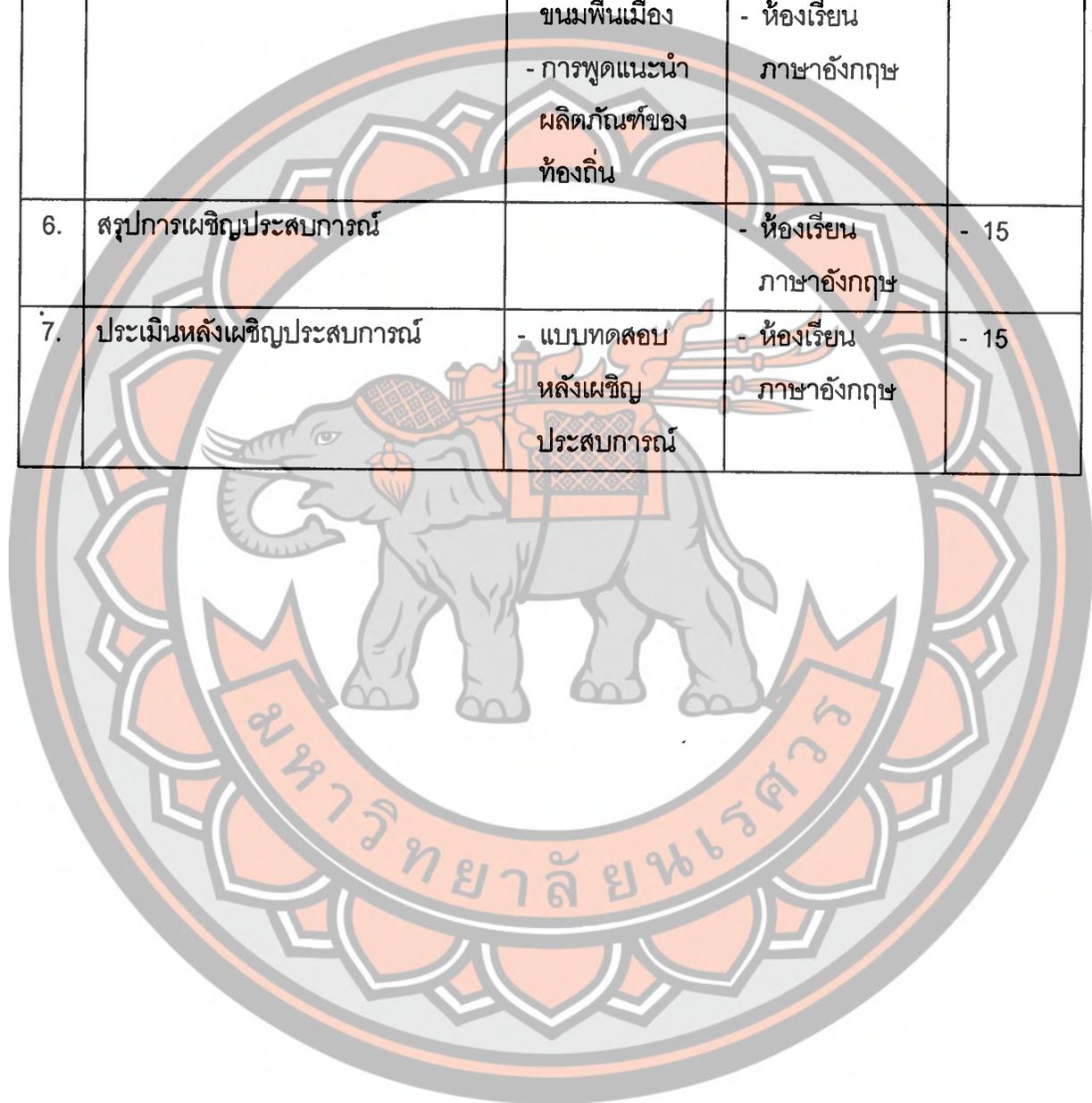
ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ผู้สอน นางสาวสุวิชา เกิดขำ

ที่	กิจกรรม / ภารกิจ	สื่อ	สถานที่	เวลา (นาที)
1.	ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ 1.1 ทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์	- แบบทดสอบ ก่อนเผชิญ ประสบการณ์	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 30
2.	ปฐมนิเทศประสบการณ์ 2.1 วัตถุประสงค์ 2.2 ประสบการณ์ 2.3 บริบท / สถานการณ์ 2.4 อธิบายภารกิจและงาน 2.5 ชี้นำแหล่งความรู้ / สื่อ 2.6 การประเมิน	- สไลด์สำหรับ ปฐมนิเทศ	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 20
3.	เผชิญประสบการณ์ 3.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมือง ของนครชุม (Local Desserts) 3.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ภูมิ ปัญญาของท้องถิ่น	- คู่มือเผชิญ ประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum - วีดิทัศน์ เรื่อง Local Desserts - วีดิทัศน์ เรื่อง Local Products	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ - มุมหนังสือ - มุมแสดงผลงาน	- 180

ที่	กิจกรรม / ภารกิจ	สื่อ	สถานที่	เวลา
		<ul style="list-style-type: none"> - ประมวลสาระ เรื่อง Local Desserts - ประมวลสาระ เรื่อง Local Products - ประมวลสาระ เรื่อง ประโยชน์ใน การแนะนำ ขนมพื้นเมือง - ประมวลสาระ เรื่อง ประโยชน์ใน การแนะนำ ผลิตภัณฑ์ของ ท้องถิ่น - ประมวลสาระ เรื่อง ประโยชน์ใน การพูดแนะนำ ขนมพื้นเมือง - ประมวลสาระ เรื่อง ประโยชน์ใน การพูดแนะนำ ผลิตภัณฑ์ของ ท้องถิ่น 		
4.	รายงานความก้าวหน้า		- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 15

ที่	กิจกรรม / ภารกิจ	สื่อ	สถานที่	เวลา
5.	รายงานการเผชิญประสบการณ์	- การพูดแนะนำ ขนมพื้นเมือง - การพูดแนะนำ ผลิตภัณฑ์ของ ท้องถิ่น	- ตลาดนครชุม - ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 60
6.	สรุปการเผชิญประสบการณ์		- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 15
7.	ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์	- แบบทดสอบ หลังเผชิญ ประสบการณ์	- ห้องเรียน ภาษาอังกฤษ	- 15

เส้นทางการเรียนและการออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์

วิชาภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

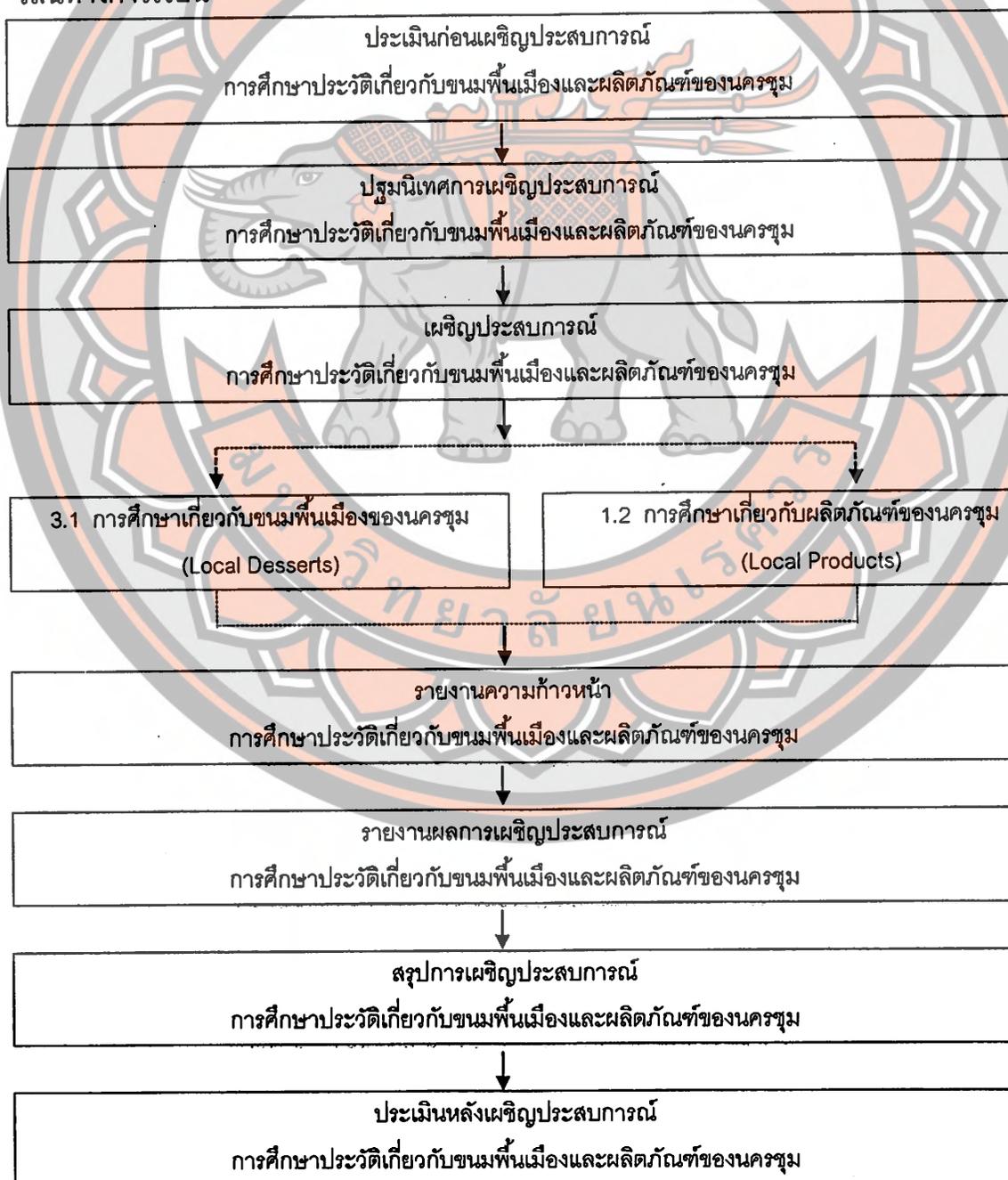
หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาประวัติเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของ

นครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.1 – 1.2.2

เส้นทางการเรียน

แผนผลิตสื่อสไลด์ปฐมนิเทศเผชิญประสบการณ์

เรื่อง Amazing Nakhomchum

วิชา ภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Amazing Nakhonchum

เวลา 30 นาที

ประเภทสื่อ : สไลด์คอมพิวเตอร์ มีอยู่แล้ว ต้องผลิตใหม่

เรื่อง ปฐมนิเทศการเผชิญประสบการณ์หลักที่ 1.1 และ 1.2

วัตถุประสงค์

หลังจากนักเรียนฟังการปฐมนิเทศประสบการณ์แล้ว นักเรียนสามารถระบุวัตถุประสงค์ของประสบการณ์หลักที่ 1.1 และ 1.2 บริบท/สถานการณ์/ภารกิจและงาน สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์และการประเมินได้ถูกต้อง

สรุปเนื้อหา

การเผชิญประสบการณ์ในแต่ละหน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum และฟังก์ชันแบ่งเป็น 2 ประสบการณ์หลัก ได้แก่ (1) ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถพุดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ โดยใช้คำขวัญและตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุมได้ (2) ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถพุดแนะนำขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม โดยเลือกใช้ประโยคง่าย ๆ ได้

บริบทในการเผชิญประสบการณ์ คือ ห้อง 433 เวลาที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ 6 ชั่วโมง สิ่งที่นักเรียนต้องเตรียมคือกระดาษ สมุด ปากกา ดินสอ ยางลบ

สถานการณ์

นักเรียนในฐานะที่เป็นมัคคุเทศก์น้อยของโรงเรียนวชิรปราการวิทยาคม ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำเที่ยวเมืองนครชุมต่อแขกชาวต่างชาติ ดังนั้น นักเรียนจึงต้องพุดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ รวมทั้งแนะนำของที่ระลึกต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ โดยนักเรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์พื้นฐานต่างๆ เช่น คำศัพท์ที่เกี่ยวกับคำขวัญ ขนมพื้นเมือง ตลอดจนผลิตภัณฑ์ต่างๆ

ขั้นตอนการผลิต

การผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ มีขั้นตอนการผลิต ครอบคลุม (1) ขั้ววางแผนการผลิต (2) ขั้วเตรียมการผลิต (3) ขั้วดำเนินการผลิต และ (4) ขั้วประเมินผล

1. ชั้นวางแผนการผลิต

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ครอบคลุม พฤติกรรม เกณฑ์ และเงื่อนไข

1.2 กำหนดหัวข้อการปฐมนิเทศที่จะนำเสนอในเสนอในสไลด์คอมพิวเตอร์

1.3 ร่างข้อความบนกระดาษ

1.4 ศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สร้างสไลด์คอมพิวเตอร์

2. ชั้นเตรียมการผลิต

2.1 เตรียมเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในการผลิต

2.2 เตรียมโปรแกรมที่จะผลิต ได้แก่ โปรแกรม Microsoft Power Point

2.3 เตรียมบุคคลสำหรับออกแบบและพิมพ์

3. ชั้นดำเนินการผลิต

3.1 เขียนคำบรรยายพร้อมทั้งกำหนดภาพและข้อความ

3.2 ถ่ายภาพประกอบคำบรรยาย

3.3 สร้างข้อความ

3.4 ใส่ภาพและกำหนดการนำเสนอ

3.5 ตรวจสอบตัวสะกดของข้อความและความชัดเจนของภาพ

4. ชั้นประเมิน

ประเมินจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิเทคโนโลยีการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง
เนื้อหา ได้แก่ ความถูกต้องของหัวข้อสำคัญในสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ ความชัดเจนของ
ตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร การจัดลำดับหัวข้อ และความเหมาะสมของสีตัวอักษรและพื้นหลัง
(2) ภาพ ได้แก่ ความสอดคล้องของภาพและข้อความ ขนาดของภาพและความชัดเจนของภาพ

แผนผลิตสื่อประมวลสาระ
เรื่อง Amazing Nakhomchum

วิชา ภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประเภทสื่อ : สไลด์คอมพิวเตอร์ มีอยู่แล้ว ต้องผลิตใหม่

เรื่อง การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม
วัตถุประสงค์

(1) หลังจากศึกษาประมวลสาระเรื่อง การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม แล้วนักเรียนสามารถพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ และตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุมได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการผลิต

การผลิตประมวลสาระมีขั้นตอนการผลิตครอบคลุม (1) ขั้นวางแผน (2) ขั้นเตรียมการ (3) ขั้นดำเนินการผลิต และ (4) ขั้นประเมิน

1. ขั้นวางแผน

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน เป็นการศึกษานักเรียนในด้าน อายุ ความรู้ ระดับสติปัญญา และทักษะความชำนาญ

1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ เป็นการคาดหวังที่จะให้เกิดผลในเชิงพฤติกรรมที่วัดได้ ประกอบด้วย เงื่อนไข พฤติกรรม และเกณฑ์

1.3 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระ เป็นการศึกษาข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับคำขวัญของนครชุม ขนบพื้นเมือง และผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น จากเอกสาร ตำรา แบบเรียน งานวิจัยและอินเทอร์เน็ต

2. ขั้นเตรียมการ

2.1 เตรียมบุคลากร ได้แก่ ผู้พิมพ์

2.2 เตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต ได้แก่ กระดาษ A4 ลวดเย็บกระดาษ เครื่องคอมพิวเตอร์ หมึกพิมพ์ เครื่องสแกนเนอร์

3. ขั้นดำเนินการผลิต

3.1 เขียนแผนผังแนวคิดประมวลสาระ

3.2 เขียนแผนการสอน ประกอบด้วย หัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์

- 3.3 เขียนเนื้อหาสาระ ประกอบด้วย คำนำ อธิบายเนื้อหาสาระ และสรุปเนื้อหา
- 3.4 กำหนดภาพประกอบ และคำอธิบายรายละเอียดของภาพประกอบ
- 3.5 ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้
- 3.6 จัดพิมพ์เล่ม
4. ผู้ประเมิน
- 4.1 ประเมินจากตารางของผู้ทรงคุณวุฒิในด้านและสาขาที่เกี่ยวข้องในสาขาที่
- ศึกษา (1) เนื้อหาสาระ ได้แก่ ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ (2) ภาพประกอบ ได้แก่
- ความสอดคล้องของภาพและเนื้อหา

Phra Borommathart, the Heart of Nakornchum People

Refers to:

Wat Phra Borommathart is the pride of Nakornchum people. In 1900 Phra Maha Dhammaraja Li Thai visited Nakornchum. He set up the relic of the Lord Buddha at the top of the stupa. He planted Phra Sri Maha Pho, too.

Phraya Wachiraprakarn, protected Nakornchum.

Refers to:

Phraya Wachiraprakarn Monument has been built at Wachiraprakarn Wittayakom School. Phraya Wachiraprakarn was a brave fighter for Kampaengphet people. He was promoted to be Phraya Wachiraprakarn at the end of the Ayuttaya Period. He fought the Burmese soldiers to protect Nakornchum . He became the King of Thonburi. Nakornchum people are very proud of him. So the monument of Phraya Wachiraprakarn has been respected by Nakornchum people.

Tung Sethee, the famous fortress.

Refers to:

Tung Sethee is the big strong fortress. It was built around the middle of Ayuttaya period. It is located in the area of the front gate of Nakornchum. It was built to protect Kamphaengphet.

700 – year–old Nakornchum city walls.

Refers to:

Nakornchum is an ancient strong town. The ramparts are about 700 years. The walls at the Ping River have been destroyed but there were still in the south along the Phahonyothin Road.

Klong Suan Mak , King Rama the fifth visited.

Refers to:

In the past, Klong Suan Mak was the main canal. It had a lot of betel palms around. In August 2449 B.E., King Rama the fifth visited Kampaengphet. On August 25, The King traveled by boat along Klong Suan Mak canal. Pha Po is a Karen merchant and Ban Hang's owner with Nakornchum people welcomed him gratefully. Nakornchum people are very proud of this because it is the historical canal that the King visited.

Tung Maharaj, the memorial novel of Nakornchum.

Refers to:

Tung Maharaj was written by Malai Chupinit. It is about Klong Suan Mak which is now called Nakornchum. It shows Nakornchum's lifestyles along the bank of Klong Suan Mak.

Luang Por Umong, the oldest Buddha Image of Nakornchum.

Refers to:

Luang Por Umong is the large sitting Buddha Image in Chiangsaen style. It was established at Wat Sawang Arom in Nakornchum, Kampaengphet. It was named Luang Por Umong because it was found in a narrow monastery. Nakornchum people celebrate Luang Poa Umong at Wat Sawangarom on the fourth lunar month every year.

Moral people of Nakornchum, the ancient Votive Tablets'land.

Refers to:

In former times , Nakornchum was called “Muang Nakorn Phra Chum” (“เมืองนครพระชุม”). It may refer to “Nakornchum, the city of prosperous Buddhism.” Moreover, Nakornchum people are moral, keep local culture, work honestly and have economic life styles.

Vocabulary
Nakornchum

Pra Borommathart, the heart of Nakornchum people.

Words	Meanings
1. establish	ประดิษฐาน
2. relic	พระธาตุ
3. the Lord Buddha	พระพุทธเจ้า
4. stupa	สถูป

Phraya Wachiraprakarn, protected Nakornchum

Words	Meanings
1. protect	ปกป้อง
2. fighter	นักรบ
3. promote	เลื่อนตำแหน่ง
4. at the end of	ตอนปลาย
5. fought	ต่อสู้
6. proud of	ภูมิใจ
7. respect	เคารพ นับถือ

Tung Sethee, the famous fortress.

Words	Meanings
1. fortress	บ้อม
2. located	ตั้งอยู่
3. build	สร้าง
4. protect	ปกป้อง

700 – year – city walls.

Words	Meanings
1. ancient	โบราณ เก่าแก่
2. rampart	คู
3. destroyed	ถูกทำลาย
4. along	ตาม (ถนน, ถนนทาง)

Klong Suan Mak, King Rama the fifth visited.

Words	Meanings
1. Canal	คลอง
2. visit	เยี่ยม ประพาส
3. merchant	พ่อค้า
4. travel	เดินทาง
5. welcome	ต้อนรับ ถวายการต้อนรับ
6. grateful	กตัญญู สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
7. proud	ภูมิใจ
8. historical	ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์
9. that	ที่ ซึ่ง

Tung Maharaj, the memorial novel of Nakornchum.

Words	Meanings
1. Memorial	ที่เป็นสิ่งเตือนใจ
2. lifestyle	วิถีชีวิต
3. bank	ชายฝั่ง

Luang Poa Umong, the oldest Buddha of Nakornchum.

Words	Meanings
1. large	ขนาดใหญ่
2. Buddha image	พระพุทธรูป
3. narrow	แคบ
4. monastery	วัด
5. celebrate	ฉลอง
6. the fourth	ลำดับที่ 4
7. lunar month	เดือนเพ็ญ ขึ้น 15 ค่ำ
8. tunnel	อุโมงค์

Moral people of Nakornchum, the ancient Votive Tablets' land.

Words	Meanings
1. Votive Tablets	พระเครื่อง
2. Land	แผ่นดิน
3. in former time	ในสมัยก่อน
4. was called	ได้รับการขนานนามว่า
8. prosperous	เจริญรุ่งเรือง
9. Buddhism	ศาสนาพุทธ
10. moreover	ยิ่งไปกว่านี้
11. moral	ที่มีคุณธรรม จริยธรรม
13. local	แห่งท้องถิ่น
14. culture	วัฒนธรรม
15. honestly	ด้วยความซื่อสัตย์
16. economic	ประหยัด
17. lifestyle	วิถีชีวิต

Vocabulary
The History of Nakornchum

Words	Meanings
1. area	พื้นที่
2. ancient	โบราณ เก่าแก่
3. monument	โบราณสถาน
4. place	สถานที่
5. the south	ทิศใต้
6. located	ตั้งอยู่
7. the west	ทิศตะวันตก
8. opposite to	ตรงกันข้าม
9. was built	ถูกสร้าง
10. at the beginning of	ตอนต้น
11. period	ยุค
12. B.E. (Buddhist Era)	พุทธศักราช
13. deserted	ถูกละทิ้ง
14. disease	เชื้อโรค
15. died	ตาย
16. alive	พื้น มีชีวิตชีวา
17. Burmese style	แบบพม่า
18. nowadays	ปัจจุบันนี้
19. interesting	น่าสนใจ
20. Buddhism	ศาสนาพุทธ
21. new generations	ชนรุ่นใหม่

แผนผลิตสื่อมัลติมีเดีย
เรื่อง Amazing Nakhomchum

วิชา ภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhomchum

ประเภทสื่อ : สไลด์คอมพิวเตอร์ มีอยู่แล้ว ต้องผลิตใหม่

เรื่อง การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

วัตถุประสงค์

- (1) หลังจากศึกษาประมวลสาระเรื่อง การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม แล้วนักเรียนสามารถพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ และตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุมได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการผลิต

1. กำหนดวัตถุประสงค์ ว่าเมื่อใช้สื่อนี้จบแล้วผู้เรียนจะได้อะไรบ้าง
2. ออกแบบเนื้อหา
3. เขียน Flow Chart
4. เขียนสตอรี่บอร์ดในการเตรียมเรื่องที่จะนำเสนอ ทั้งข้อความ ภาพและเสียงประกอบ
5. ลงมือผลิตสื่อ

แผนผลิตสื่อประมวลสาระ
เรื่อง Amazing Nakhomchum

วิชา ภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประเภทสื่อ : สไลด์คอมพิวเตอร์ มีอยู่แล้ว ต้องผลิตใหม่

เรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม
วัตถุประสงค์

(1) หลังจากศึกษาประมวลสาระเรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น แล้วนักเรียนสามารถบอกชื่อขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษได้รวมทั้งสามารถพูดแนะนำขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นโดยเลือกใช้ประโยคต่างๆได้

แหล่งที่มาของสื่อ

เป็นสื่อที่ผลิตขึ้นมาใหม่

ขั้นตอนการผลิต

การผลิตประมวลสาระ มีขั้นตอนการผลิตครอบคลุม (1) ขั้นตอนวางแผน (2) ขั้นตอนเตรียมการ (3) ขั้นตอนดำเนินการผลิต และ (4) ขั้นตอนประเมิน

1. ขั้นตอนวางแผน

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน เป็นการศึกษานักเรียนในด้าน อายุ ความรู้ ระดับสติปัญญา และทักษะความชำนาญ

1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ เป็นการคาดหวังที่จะให้เกิดผลในเชิงพฤติกรรมที่วัดได้ ประกอบด้วย เงื่อนไข พฤติกรรม และเกณฑ์

1.3 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระ เป็นการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาเกี่ยวกับคำขวัญของนครชุม ขนมพื้นเมือง และผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น จากเอกสาร ตำรา แบบเรียน งานวิจัยและอินเทอร์เน็ต

2. ขั้นตอนเตรียมการ

2.1 เตรียมบุคลากร ได้แก่ ผู้พิมพ์

2.2 เตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการผลิต ได้แก่ กระดาษ A4 ลวดเย็บกระดาษ เครื่องคอมพิวเตอร์ หมึกพิมพ์ เครื่องสแกนเนอร์

3. ขั้นตอนการผลิิต

3.1 เขียนแผนผังแนวคิดประมวลสาระ

3.2 เขียนแผนการสอน ประกอบด้วย หัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์

3.3 เขียนเนื้อหาสาระ ประกอบด้วย คำนำ อธิบายเนื้อหาสาระ และสรุปเนื้อหา

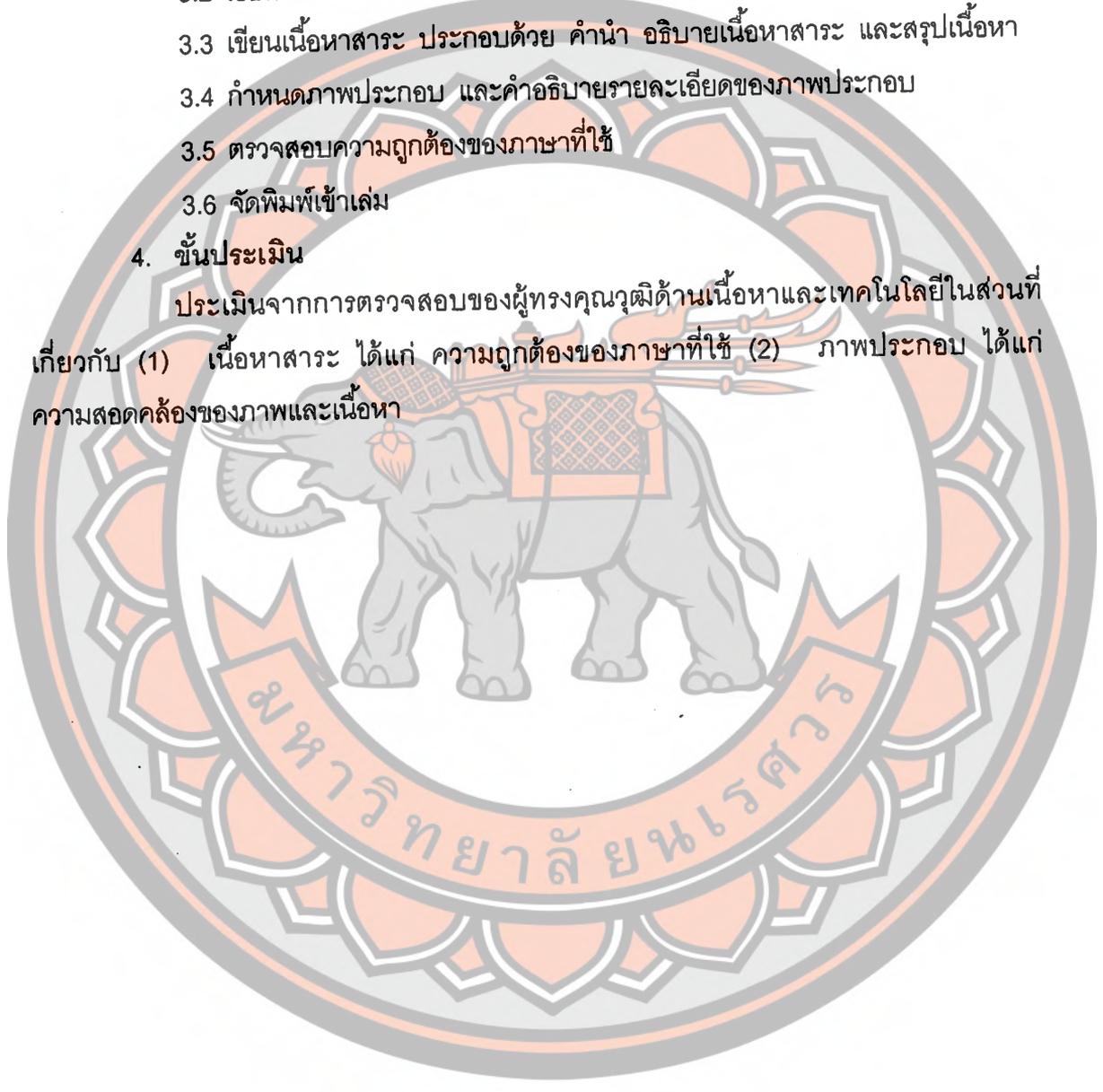
3.4 กำหนดภาพประกอบ และคำอธิบายรายละเอียดของภาพประกอบ

3.5 ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้

3.6 จัดพิมพ์เข้าเล่ม

4. ชั้นประเมิน

ประเมินจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาและเทคโนโลยีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ (1) เนื้อหาสาระ ได้แก่ ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ (2) ภาพประกอบ ได้แก่ ความสอดคล้องของภาพและเนื้อหา

มหาวิทยาลัยพระเชตุвр

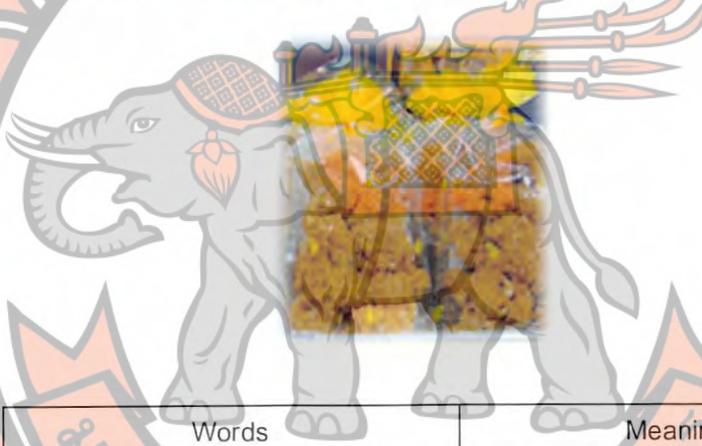
สรุปเนื้อหา

ประมวลสาระ
Local Desserts:

Local Desserts

1. Miang Chakungroa

Miang is a kind of tea plant . There are two kinds of Miang : sweet and salty.

Words	Meanings
1. Miang Chakungroa	1. เมี่ยงชากิ่งราว
2. Tea plant	2. ใบชา ใบเมี่ยง
3. sweet	3. หวาน
4. salty	4. เค็ม

2. Kluyay Kuan

Kluyay Kuan is a kind of candy. It made from ripe bananas, mixed with coconut milk and sugar.

Words	Meanings
1. Kluay Kuan	1. กล้วยกวน
2. candy	2. ขนม ของหวาน
3. made from	3. ทำมาจาก
4. ripe	4. สุก
5. coconut milk	5. กะทิ

3. Krayasart

Krayasart is a kind of desserts. It is a mixture of dried rice, ground nuts, sesame, palm sugar and coconut milk.

Words	Meanings
1. Krayasart	1. กระจ่างสารท
2. dessert	2. ของหวาน
3. mixture	3. ส่วนผสม
4. dried rice	4. ข้าวที่นำมาทอด ข้าวตัง ข้าวตอก
5. ground nuts	5. ถั่วป่น
6. sesame	6. งา
7. dessert	7. ของหวาน
8. egg banana / Kluay Khai	8. กล้วยไข่

ประเภทสาร
รู้ของประโยชน์ในการดูแลสุขภาพ

1. การพัฒนาสุขภาพ (Miang Chakungroa)

This is called Miang Chakungroa. It's very delicious and healthy. There are two kinds of Miang Chakungroa; salty and sweet.

2. การพัฒนาสุขภาพ (Kluy Kuan)

It is Kluy Kuan or preserved banana. It made from ripe bananas, mixed with coconut milk and sugar. It's very delicious because Kamphaeng Phet's egg banana is more delicious than places.

3. การพัฒนาสุขภาพ (Krayasart)

This is called Krayasart. Krayasart is a kind of dessert. It is a mixture of dried rice, ground nuts, sesame, palm sugar and coconut milk. It's more delicious when we eat it with egg bananas.

ประมวลสาระ
เรื่อง ประโยคในการแนะนำขนมพื้นเมือง

1. การพูดแนะนำเมี่ยงชากังราว (Miang Chakungroa)

Situation : You are introducing some foreign customers to know Miang Chakungroa

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Miang Chakunrao.

You : This is called Miang Chagungroa. It's very delicious and healthy. There are two kinds of Miang Changuangroa; salty and sweet.

2. การพูดแนะนำกล้วยกวน (Kluay Kuan)

Situation : You are introducing some foreign customers to Kluay Kuan.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

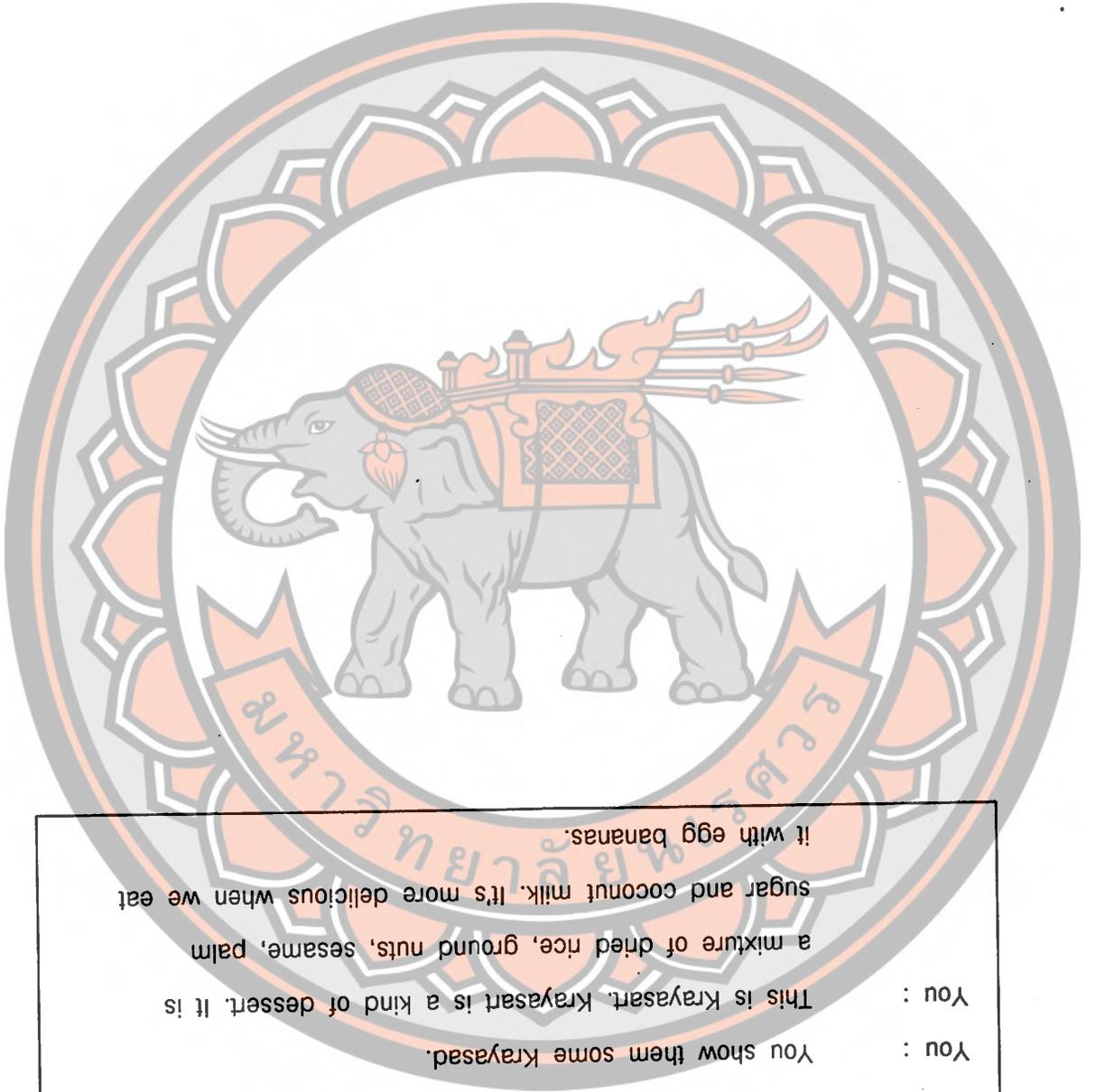
Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Kluay Kuan.

You : It is Kluay Kuan or preserved banana. It made from ripe bananas, mixed with coconut milk and sugar. It's very delicious because Kamphaeng Phet's egg banan is more delicious than places.

3. การพินิจพิจารณา (Krayasart)

Situation : You are introducing some foreign customers to Krayasad.
You : May I help you? / Is there anything I can do for you?
Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.
You : You show them some Krayasad.
You : This is Krayasad. Krayasad is a kind of dessert. It is a mixture of dried rice, ground nuts, sesame, palm sugar and coconut milk. It's more delicious when we eat it with egg bananas.

ประมวลสาระ
เรื่อง ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น (Local Products)

Local Product

1. Local patterned shirts (เสื้อลายดอก)

Local patterned shirts are colourful. Kamphaengphet people wear them in the special occasions; in local festivals such as Songkran, Sart Thai Kluay Khai and Nop Phra Len Pleng. (Local Wisdom: Mrs. Weeraya Nunpakdee, a producer at Wang Yang, Nakornchum.)

Words	Meanings
1. local patterned shirts	1. เสื้อลายดอก
2. colorful	2. มีสีสัน
3. Kamphaeng Phet people	3. ประชาชนชาวกำแพงเพชร
4. special	4. พิเศษ
5. occasions	5. โอกาส
6. local	6. ท้องถิ่น
7. festival	7. เทศกาล
8. Songkran	8. สงกรานต์
9. Sart Thai Kluay Khai	9. สารทไทยกล้วยไข่
10. Nop Phra Len Pleng	10. นพพระเลนเพลิง

2. Souvenirs from sticky rice flour. (ของที่ระลึกประดิษฐ์จากแป้งข้าวเหนียว)

Nakornchum souvenirs are made from sticky rice flour. They are created to be many kinds of beautiful shapes, things, animals etc. (Local Wisdom: Mrs. Suree Punthong, at Nakornchum.)

Egg Banana or Baby Banana Key Chains.

Words	Meanings
1. souvenir	1. ของที่ระลึก
2. sticky rice	2. ข้าวเหนียว
3. flour	3. แป้ง

ประมวลสาระ

เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

1. การพูดแนะนำเสื้อลายดอก (Local patterned shirts)

Local patterned shirts are colourful. Kampaeng Phet people wear them in the special occasions such as Songkran, Sart Thai Kluay Khai and Nop Phra Len Pleng. Many foreign like to wear and take them home.

2. การพูดแนะนำของที่ระลึกจากแป้งข้าวเหนียว (Souvenirs from sticky rice flour)

Nakomchum souvenirs are made from sticky rice flour. They are created to be many kinds of beautiful shapes, things, Animals etc. And that one is Egg Banana Key Chains.

ประมวลสาระ
เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

1. การพูดแนะนำเสื้อลายดอก (Local patterned shirts)

Situation : You are introducing some foreign customers to know local patterned shirt.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some local patterned shirts.

You : These are local patterned shirts. They are colorful. Kampaengphet people wear them in the special occasions such as Songkran, Sart Thai Kluay Khai and Nop Phra Len Pleng. Many foreign like to wear and take them home.

2. การพูดแนะนำของที่ระลึกจากแป้งข้าวเหนียว (Souvenirs from sticky rice flour)

Situation : You are introducing some foreign customer to know souvenirs from sticky rice flour.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some souvenirs from sticky rice flour.

You : There are many kinds of souvenirs. These groups are made from sticky rice flour. They are created to be many kinds of beautiful shapes, things, animals etc. And that one is Egg Banana Key Chains.

แผนผลิตสื่อมัลติมีเดีย
เรื่อง Amazing Nakhomchum

วิชา ภาษาอังกฤษ 4

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประเภทสื่อ : สไลด์คอมพิวเตอร์

มีอยู่แล้ว

ต้องผลิตใหม่

เรื่อง การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

วัตถุประสงค์

- (1) หลังจากศึกษาประมวลสาระเรื่อง การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม แล้วนักเรียนสามารถพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ และตอบคำถามเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุมได้ถูกต้อง

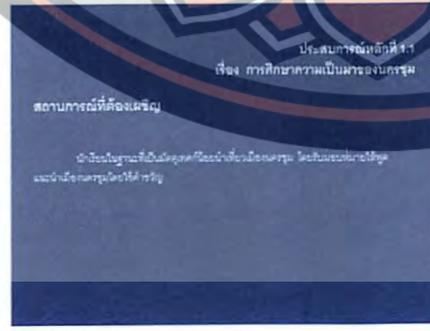
ขั้นตอนการผลิต

1. กำหนดวัตถุประสงค์ ว่าเมื่อใช้สื่อนี้จบแล้วผู้เรียนจะได้อะไรบ้าง
2. ออกแบบเนื้อหา
3. เขียน Flow Chart
4. เขียนสตอรี่บอร์ดในการเตรียมเรื่องที่จะนำเสนอ ทั้งข้อความ ภาพและเสียงประกอบ
5. ลงมือผลิตสื่อ

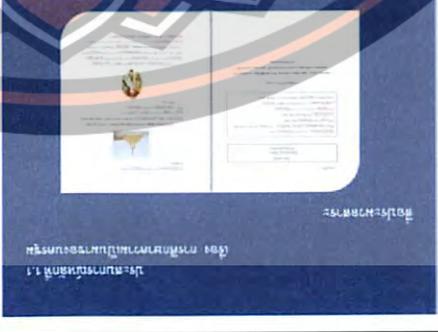
สไลด์คอมพิวเตอร์ สำหรับปฐมนิเทศ

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ที่	ภาพ	แนวคำบรรยาย
1	 <p style="text-align: center;">ปฐมนิเทศ</p> <p style="text-align: center;">การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum วิชา ภาษาอังกฤษ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2</p>	ปฐมนิเทศการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum วิชาภาษาอังกฤษ 4
2	 <p style="text-align: center;">ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มประสบการณ์ เป็นการศึกษาประสบการณ์ในอดีตของนักเรียนและเชื่อมโยงประสบการณ์โดยการทำแบบทดสอบก่อนเริ่มประสบการณ์</p> <p>ขั้นที่ 2 ปฐมนิเทศประสบการณ์ เป็นการอธิบายชุดการสอนให้ประสบการณ์กับประสบการณ์ที่ตนเองได้เคยทำ เช่น สถานการณ์จำลอง (Amzing Nakhonchum) ซึ่งเกี่ยวข้องกับนครชุม และระบุจุดประสงค์ที่ได้ดำเนินการไว้ก่อน</p> <p>ขั้นที่ 3 เริ่มประสบการณ์ เป็นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติประสบการณ์ที่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของชุดการสอนชุดนี้ และแบ่งประสบการณ์ที่ตนเองได้ดำเนินการไว้ก่อน</p> <p style="text-align: center;">ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน (ต่อ)</p> <p>ขั้นที่ 4 ตรวจจับความเข้าใจ เป็นการให้ผู้เรียนตอบคำถามที่ตนเองได้ดำเนินการไว้ก่อน และมีการตรวจคำตอบ</p> <p>ขั้นที่ 5 ตรวจจับผลการเรียนรู้ประสบการณ์ เป็นการให้ผู้เรียนตอบคำถามที่ตนเองได้ดำเนินการไว้ก่อน และมีการตรวจคำตอบ</p> <p>ขั้นที่ 6 สรุปผลการเรียนรู้ประสบการณ์ เป็นการให้ผู้เรียนตอบคำถามที่ตนเองได้ดำเนินการไว้ก่อน และมีการตรวจคำตอบ</p> <p>ขั้นที่ 7 ประเมินผลการเรียนรู้ประสบการณ์ เป็นการให้ผู้เรียนตอบคำถามที่ตนเองได้ดำเนินการไว้ก่อน และมีการตรวจคำตอบ</p>	ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มี 7 ขั้นตอน

ที่	ภาพ	แนวคำบรรยาย												
3.	 <p>หน่วยประสบการณ์ Around Nakhonchum</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>หน่วยประสบการณ์</th> <th>ประสบการณ์จริง</th> <th>ประสบการณ์รอง</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>หน่วยประสบการณ์</td> <td>การศึกษาดูงาน</td> <td>การศึกษาดูงาน</td> </tr> <tr> <td>หน่วยประสบการณ์</td> <td>การศึกษาดูงาน</td> <td>การศึกษาดูงาน</td> </tr> <tr> <td>หน่วยประสบการณ์</td> <td>การศึกษาดูงาน</td> <td>การศึกษาดูงาน</td> </tr> </tbody> </table>	หน่วยประสบการณ์	ประสบการณ์จริง	ประสบการณ์รอง	หน่วยประสบการณ์	การศึกษาดูงาน	การศึกษาดูงาน	หน่วยประสบการณ์	การศึกษาดูงาน	การศึกษาดูงาน	หน่วยประสบการณ์	การศึกษาดูงาน	การศึกษาดูงาน	<p>หน่วยประสบการณ์หลัก หน่วยประสบการณ์รอง ของหน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum</p>
หน่วยประสบการณ์	ประสบการณ์จริง	ประสบการณ์รอง												
หน่วยประสบการณ์	การศึกษาดูงาน	การศึกษาดูงาน												
หน่วยประสบการณ์	การศึกษาดูงาน	การศึกษาดูงาน												
หน่วยประสบการณ์	การศึกษาดูงาน	การศึกษาดูงาน												
4	 <p>ประสบการณ์หลักที่ 1 เรื่อง การศึกษาความเป็นมาของเมืองนครชุม</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ การยอมรับและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เกี่ยวกับเมืองนครชุมในทางวิชาการ</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ การศึกษาความเป็นมาของเมืองนครชุม และ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้เกี่ยวกับเมืองนครชุมในทางวิชาการ</p>	<p>วัตถุประสงค์ประสบการณ์หลักที่ 1.1 เรื่อง การศึกษาความเป็นมาของเมือง นครชุม</p>												
5	 <p>ประสบการณ์หลักที่ 1.1 เรื่อง การศึกษาความเป็นมาของนครชุม</p> <p>บริบท มุมวิชาการ ผลงาน</p> <p>นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเมืองนครชุม</p>	<p>บริบท ห้องปฏิบัติการ มุมวิชาการ มุมผลงาน</p>												
6	 <p>ประสบการณ์หลักที่ 1.1 เรื่อง การศึกษาความเป็นมาของนครชุม</p> <p>สถานการณ์ที่ต้องเผชิญ</p> <p>นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเมืองนครชุม โดยมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้</p>	<p>อธิบายสถานการณ์ที่นักเรียน ต้องเผชิญ</p>												

<p>การศึกษานานาชาติ</p>		<p>7</p>
<p>174</p>	<p>174</p>	<p>174</p>

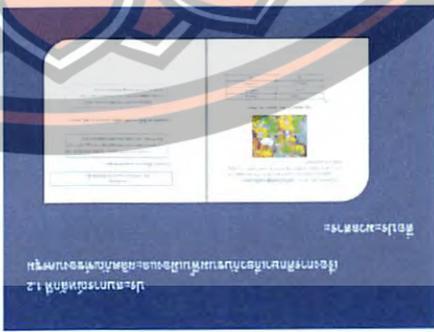
<p>คู่มือแม่และเด็กวัย ๐-๒ ปี</p>		<p>11</p>
<p>คู่มือแม่และเด็กวัย ๒-๖ ปี</p>		<p>10</p>
<p>คู่มือแม่และเด็กวัย ๖-๑๒ ปี</p>		<p>6</p>
<p>คู่มือแม่และเด็กวัย ๑๒-๑๘ ปี</p>		<p>8</p>
<p>คู่มือแม่และเด็กวัย ๑-๖ ปี</p>	<p>MLP</p>	<p>๓๑</p>

สไลด์คอมพิวเตอร์
สำหรับปฐมนิเทศ

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นนครชุม

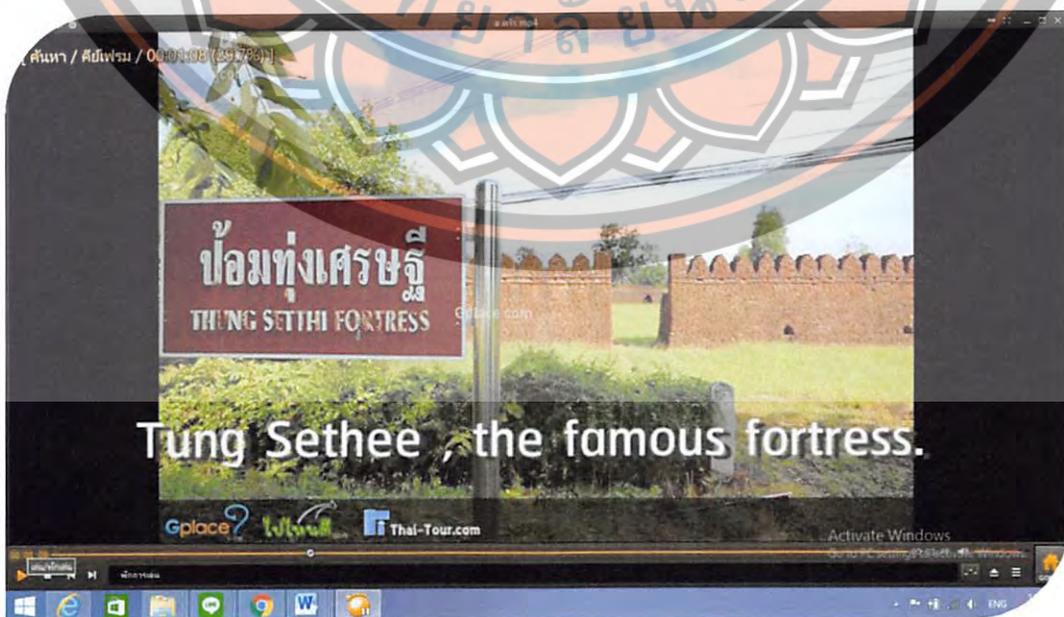
ที่	ภาพ	แนวคำบรรยาย
1	 <p>ปฐมนิเทศ</p> <p>การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum วิชา ภาษาอังกฤษ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2</p>	<p>ปฐมนิเทศการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum วิชาภาษาอังกฤษ 4</p>
2	 <p>ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนเรียนประสบการณ์ เป็นการศึกษาประสบการณ์เดิมของนักเรียนและเขียนประสบการณ์โดยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนชุดการสอน</p> <p>ขั้นที่ 2 ปฐมนิเทศประสบการณ์ เป็นการอธิบายถึงประโยชน์ของชุดการสอนที่ตนเองได้จัดทำขึ้น และขั้นตอนการเรียนจริงจนไปถึงข้อดีต่างๆ ทั้ง ด้านด้านความน่าสนใจ และจุดประสงค์ที่ได้ไว้ตั้งแต่เริ่มใช้จริง</p> <p>ขั้นที่ 3 แจกชุดประสบการณ์ เป็นการให้ผู้เรียนก่อนเรียนชุดการสอนมี 3 ขั้นตอนในการทำความเข้าใจประสบการณ์ชุดสอน และเริ่มใช้ประสบการณ์ จนกระทั่งใช้ประสบการณ์ได้ถูกต้อง</p> <p>ขั้นตอนการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน (ต่อ)</p> <p>ขั้นที่ 4 ฐานความรู้หน้าหน้า เป็นการใช้ฐานความรู้ที่นักเรียนมีไว้ก่อนเรียนชุดการสอน และใช้ฐานความรู้ก่อนเรียน</p> <p>ขั้นที่ 5 ฐานความรู้และการเรียนรู้ประสบการณ์ เป็นการหาความรู้ที่มีอยู่ในชุดการสอนและประสบการณ์</p> <p>ขั้นที่ 6 สรุปองค์ความรู้ประสบการณ์ เป็นการสรุปองค์ความรู้ที่มีอยู่ในชุดการสอนและประสบการณ์</p> <p>ขั้นที่ 7 ประเมินหลังเรียนประสบการณ์ เป็นการศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนโดยการทำแบบทดสอบหลังเรียนชุดการสอน</p>	<p>ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มี 7 ขั้นตอน</p>

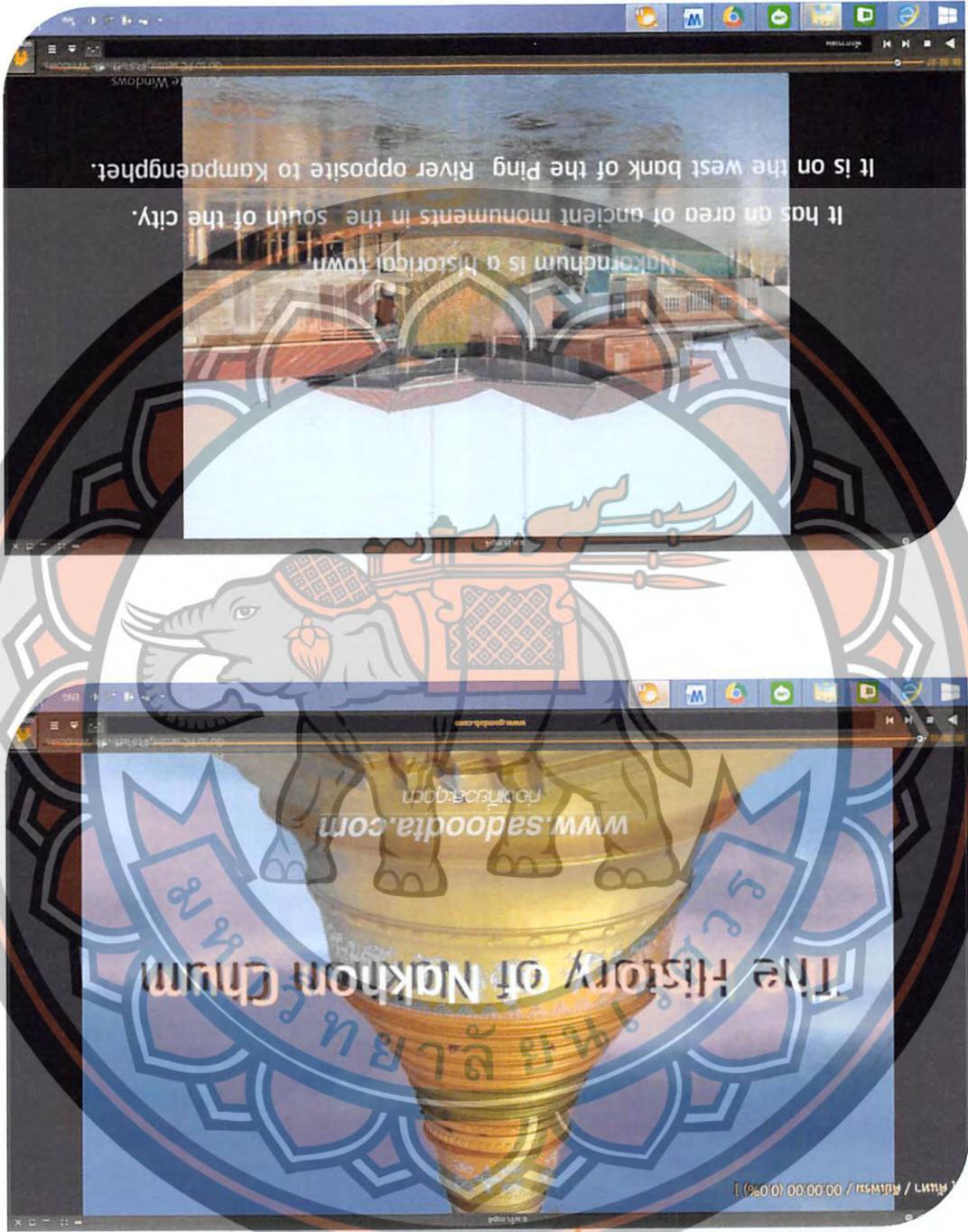
<p>โรงเรียนหนองหญ้าไซ</p> <p>โรงเรียนวัดบ้านใหม่</p>		<p>7</p>
<p>โรงเรียนวัดบ้านใหม่</p>	<p>มูลนิธิ</p>	<p>๗๕</p>

<p>คู่มือการใช้งานเว็บไซต์</p>		<p>11</p>
<p>คู่มือการใช้งานเว็บไซต์</p>		<p>10</p>
<p>คู่มือการใช้งานเว็บไซต์</p>		<p>6</p>
<p>คู่มือการใช้งานเว็บไซต์</p>		<p>8</p>
<p>คู่มือการใช้งานเว็บไซต์</p>	<p>MLP</p>	<p>MLP</p>

มัลติมีเดียสำเร็จรูป
สำหรับเผชิญประสบการณ์
(ตัวอย่าง)

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

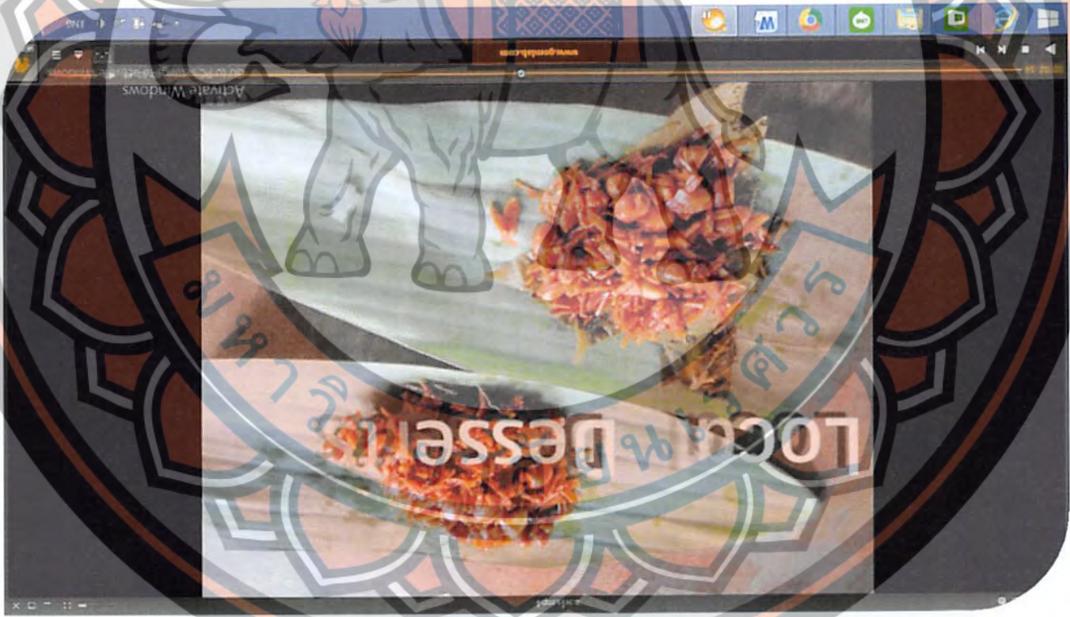
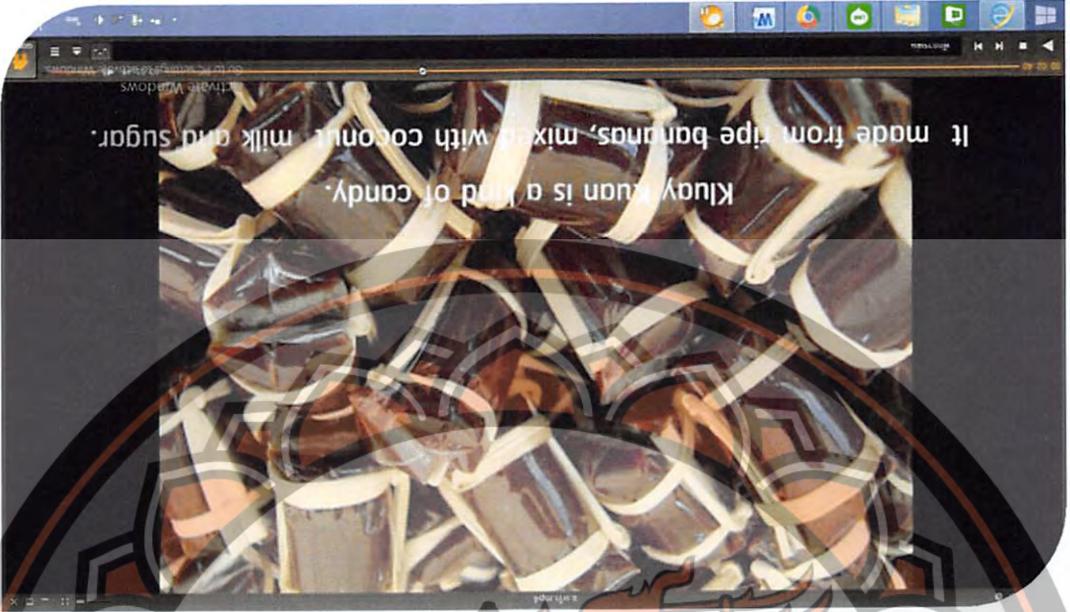

ประกอบภาพหลักฐานที่ 1.1 การศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองนครชุม (ต่อ)

(ต่อ)

สำหรับประวัติและภาพการ
 ปรากฏหลักฐาน

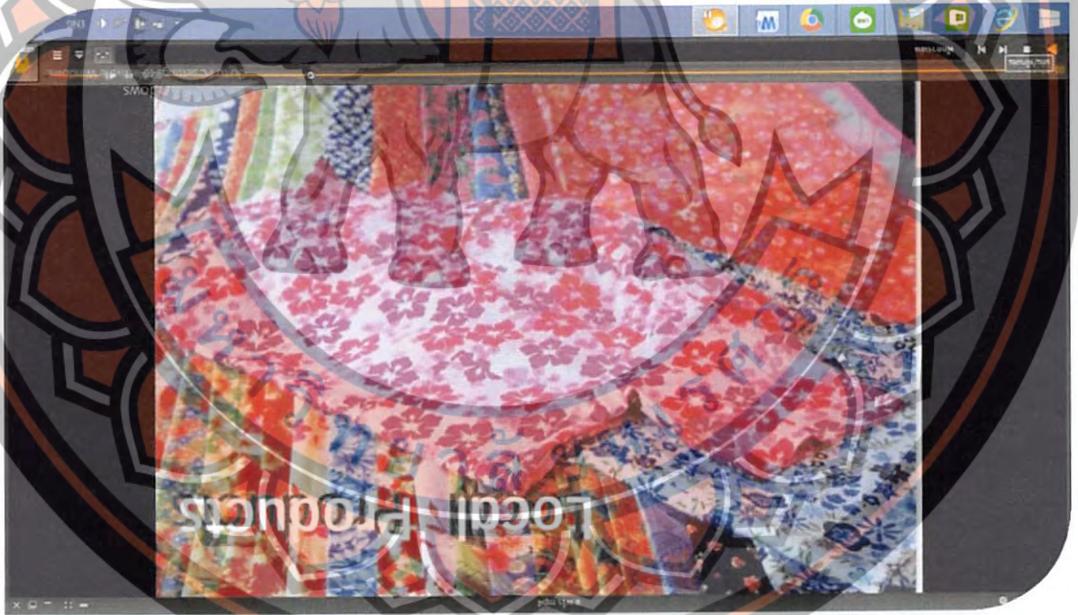
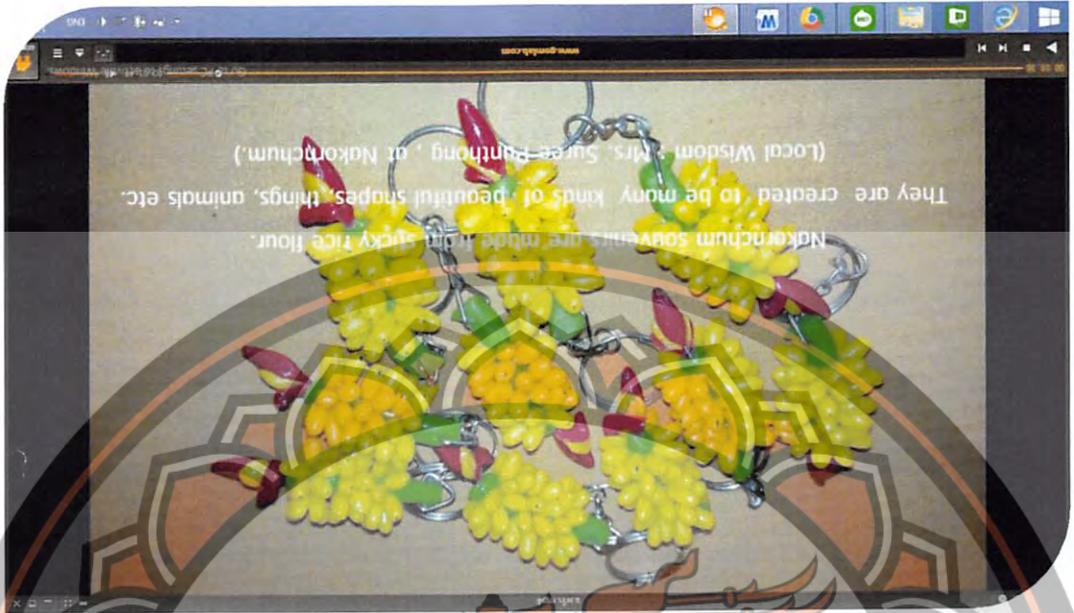

ประกอบอาหารหลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นนครชุม

(ตัวอย่าง)

สำหรับเมนูพิเศษประกอบการ

นำเสนอ

(๒๒)

ประสบการณ์ที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

(ตัวอย่าง)

สำหรับผลิตภัณฑ์
 ผลิตภัณฑ์

แบบประเมินการพูดแนะนำ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1.1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมือง (Local Desserts)

คนที่	การพูดแนะนำ	ความเหมาะสม	การออกเสียง	ความ คล่องแคล่ว	รวม
	6	4	6	4	20

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....) ครู / นักเรียน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสิน	ระดับคุณภาพ
คะแนน 17 – 20	ดีมาก
คะแนน 13 – 16	ดี
คะแนน 9 – 12	พอใช้
คะแนน 5 – 8	ปรับปรุง
คะแนน 0 – 4	ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

สรุป ผ่าน ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
การพูดแนะนำ	6	พูดแนะนำได้เป็นที่เข้าใจชัดเจน มีน้ำเสียงชัดเจน ใช้ท่าทางประกอบการพูด
	5	พูดแนะนำได้พอเป็นที่เข้าใจ มีน้ำเสียงไม่ชัดเจนนัก แต่ใช้ท่าทางประกอบการพูดทำให้เข้าใจได้
	4	พูดแนะนำได้น้อยมาก พยายามพูดแบบท่องจำ
.ความเหมาะสม	4	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนได้ตรงตามเรื่องที่พูด
	3	ใช้คำศัพท์และสำนวนไม่ค่อยตรงตามเรื่อง
การออกเสียง	6	พูดออกเสียงได้ชัด ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะ ใช้ระดับเสียงสูง-ต่ำเหมาะสม เสียงเชื่อมโยงค่านำฟัง หรือใกล้เคียงเจ้าของภาษา
	5	พูดออกเสียงได้ชัดพอที่จะเข้าใจได้ ลงเสียงหนัก - เบา ผิดบ้าง และขาดเสียงเชื่อมโยงคำ
	4	พูดเสียงไม่ชัดบางตอน เข้าใจยาก ไม่มีการลงเสียงหนัก-เบา
ความคล่องแคล่ว	4	พูดความเร็วปกติ มีจังหวะในการพูด พูดต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก
	3	พูดติดขัด เว้นชว่่งนานหลายครั้ง ต้องใช้ความพยายาม จึงจะฟังเข้าใจ

แบบประเมินการพูดแนะนำ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของนครชุม (Local Products)

คนที่	การพูดแนะนำ	ความเหมาะสม	การออกเสียง	ความ คล่องแคล่ว	รวม
	6	4	6	4	20

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....) ครู/นักเรียน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสิน	ระดับคุณภาพ
คะแนน 17 – 20	ดีมาก
คะแนน 13 – 16	ดี
คะแนน 9 – 12	พอใช้
คะแนน 5 – 8	ปรับปรุง
คะแนน 0 – 4	ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

สรุป ○ ผ่าน ○ ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
การพูดแนะนำ	6	พูดแนะนำได้เป็นที่เข้าใจชัดเจน มีน้ำเสียงชัดเจน ใช้ท่าทางประกอบการพูด
	4	พูดแนะนำได้พอเป็นที่เข้าใจ มีน้ำเสียงไม่ชัดเจนนัก แต่ใช้ท่าทางประกอบการพูดทำให้เข้าใจได้
	2	พูดแนะนำได้น้อยมาก พยายามพูดแบบท่องจำ
ความเหมาะสม	4	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนได้ตรงตามเรื่องที่พูด
	2	ใช้คำศัพท์และสำนวนไม่ค่อยตรงตามเรื่อง
การออกเสียง	6	พูดออกเสียงได้ชัด ลงเสียงหนักเบา มีจังหวะ ใช้ระดับเสียงสูง-ต่ำเหมาะสม เสียงเชื่อมโยงคำนำฟัง หรือใกล้เคียงเจ้าของภาษา
	4	พูดออกเสียงได้ชัดพอที่จะเข้าใจได้ ลงเสียงหนัก - เบา ผิดบ้าง และขาดเสียงเชื่อมโยงคำ
	2	พูดเสียงไม่ชัดบางตอน เข้าใจยาก ไม่มีการลงเสียงหนัก - เบา
ความคล่องแคล่ว	4	พูดความเร็วปกติ มีจังหวะในการพูด พูดต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก
	2	พูดติดขัด เว้นช่วงนานหลายครั้ง ต้องใช้ความพยายาม จึงจะฟังเข้าใจ

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรม

คนที่	รายการประเมิน												คะแนน รวม
	มีระเบียบวินัย			รักการทำงาน			คิดสร้างสรรค์			มีมนุษยสัมพันธ์			
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	12
1.													
2.													
3.													
4.													
5.													
6.													

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....) ครู / นักเรียน

เกณฑ์การตัดสินระดับคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
คะแนน 10 - 12	4 ดีมาก
คะแนน 7 - 9	3 ดี
คะแนน 5 - 6	2 ปานกลาง
ต่ำกว่า 5 คะแนน	1 ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มได้ระดับคุณภาพ 3 ขึ้นไป

สรุป ○ ผ่าน ○ ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
มีระเบียบวินัย	3	ปฏิบัติตามข้อตกลง ทำงานตรงเวลาทุกครั้ง
	2	ปฏิบัติตามข้อตกลง ทำงานเวลาเป็นส่วนมาก
	1	ปฏิบัติตามข้อตกลง ทำงานตรงเวลาน้อย
มีนิสัยรักการทำงาน	3	ตั้งใจปฏิบัติงานและให้ความร่วมมือจนงานสำเร็จในระดับดีมาก
	2	ปฏิบัติงานสำเร็จและให้ความร่วมมือกับหมู่คณะในระดับดี
	1	มีปัญหาในการปฏิบัติงานบ้าง ให้ความร่วมมือกับหมู่คณะน้อย
มีความคิดสร้างสรรค์	3	มีการพัฒนางาน ผลงานมีคุณภาพดีมาก
	2	มีการพัฒนางาน ผลงานมีคุณภาพพอสมควร
	1	ขาดการพัฒนางาน ผลงานขาดคุณภาพ
มีมนุษยสัมพันธ์	3	ประสานงานให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รู้จักควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม
	2	ประสานงานให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น รู้จักควบคุมอารมณ์ได้พอสมควร
	1	ขาดการประสานงานช่วยเหลือผู้อื่น ควบคุมอารมณ์ได้น้อย

(การอุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร -

คู่มือ เเชิญประสพการณั

เรอง Amazing Nakhonchum

ชั้นมัธยมศึษาปีที่ 2

(สำหรับนักเรียน)

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำนำ

คู่มือเผชิญประสบการณ์ สำหรับนักเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum วิชาภาษาอังกฤษ 4 ครอบคลุมรายละเอียดขั้นตอนในการเผชิญประสบการณ์ ส่วนประกอบของคู่มือ 2 ส่วน ได้แก่ แบบฝึกปฏิบัติหน่วยประสบการณ์ที่ 1) Around Nakhonchum 2) แบบทดสอบก่อนหลังเผชิญประสบการณ์

คู่มือนักเรียนประกอบการเผชิญประสบการณ์ มีรายละเอียดการใช้สื่อชนิดต่าง ๆ ตลอดจนบทบาทของนักเรียนในการเผชิญประสบการณ์

สารบัญ

หน้า

ขั้นตอนการเรียนแบบอิงประสบการณ์

ส่วนประกอบคู่มือเผชิญประสบการณ์

การใช้คู่มือเผชิญประสบการณ์

การใช้สไลด์ปฐมนิเทศ

การใช้ประมวลสาระ

การใช้แผนภาพ

การใช้มัลติมีเดีย

บทบาทของนักเรียน

แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์

แบบฝึกปฏิบัติ

เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์

ขั้นตอนการเรียนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ เป็นการทดสอบนักเรียนก่อนเผชิญประสบการณ์ โดยใช้แบบทดสอบอัตโนมัติ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
2. ประเมินทิศประสบการณ์ เป็นการแนะนำประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองที่นักเรียนต้องเผชิญ อธิบายวัตถุประสงค์ ของประสบการณ์ อธิบายขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ ภารกิจและงานที่กำหนด สื่อในการเผชิญประสบการณ์ และเกณฑ์การประเมิน
3. เผชิญประสบการณ์
4. รายงานความก้าวหน้า
5. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ ตามรายงานผลการเผชิญประสบการณ์
6. สรุปผลการเผชิญประสบการณ์
7. ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

ส่วนประกอบของคู่มือเผชิญประสบการณ์

1. แบบทดสอบก่อนหลังเผชิญประสบการณ์
2. แบบฝึกปฏิบัติ

การใช้คู่มือเผชิญประสบการณ์

1. เวลาที่กำหนด
2. นักเรียนอ่านคำชี้แจงแต่ละประสบการณ์อย่างละเอียด เพื่อปฏิบัติภารกิจและงานตามแผนเผชิญประสบการณ์
3. นักเรียนทำแบบฝึกปฏิบัติทุกภารกิจและงานที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน
4. นักเรียนตรวจสอบแบบฝึกปฏิบัติและงานที่ได้รับมอบหมายให้เรียบร้อย
5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ตามเวลาที่กำหนด
6. นักเรียนตรวจสอบคำตอบของแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์และแบบฝึกหัดอย่างครบถ้วน

การใช้ประมวลสาระ

1. นักเรียนศึกษาแผนผัง แนวคิด และแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์อย่างละเอียด
2. นักเรียนอ่านประมวลสาระในแต่ละหัวข้อให้เข้าใจและบันทึกสาระสำคัญที่ได้ศึกษา
3. นักเรียนสามารถใช้ประมวลสาระควบคู่กับมัลติมีเดีย และแผนภาพได้ และปฏิบัติตามภารกิจงานที่กำหนดให้
4. เมื่อไม่เข้าใจในเรื่องใดสามารถเปิดย้อนกลับมาทบทวนใหม่ได้

การใช้มัลติมีเดีย

นักเรียนสามารถนำประมวลสาระมาใช้ศึกษาควบคู่กับมัลติมีเดีย

1. นักเรียนศึกษามัลติมีเดียตามลำดับเพื่อศึกษาไปตามภารกิจและงานที่กำหนดและปฏิบัติงานที่มอบหมายให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด

บทบาทของนักเรียน

1. นักเรียนศึกษาแผนเผชิญประสบการณ์ ภารกิจและงานอย่างละเอียดก่อนเผชิญประสบการณ์
2. การเผชิญประสบการณ์ในแต่ละภารกิจและงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
3. นักเรียนต้องเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ดินสอ ยางลบ และปากกา
4. นักเรียนให้ความร่วมมือในการเผชิญประสบการณ์ และทำภารกิจและงานด้วยความตั้งใจอย่างเต็มที่
5. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์แบบฝึกปฏิบัติ อย่างครบถ้วน และรวบรวมส่งครูผู้สอน

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ

ภารกิจที่ 1 (ศึกษาความหมายของคำขวัญของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum

งานที่ 1.2 ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม

งานที่ 1.3 อ่านประมวลสาระ เรื่อง Nakhonchum's Slogan และศึกษาความหมายของคำศัพท์

งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Direction 1 -2)

Directions 1 : Read the words and tell the meanings.

protect	heart	fortress	city walls
visit	novel	Buddha image	
memorial	ancient	land	

Directions 2 : Write the words in Directions 1 to the given meanings.

1. พระพุทธรูป =	7. แห่งความทรงจำ =
2. แผ่นดิน =	8. โบราณ, เก่าแก่ =
3. นวนิยาย =	9. บ้อม =
4. กำแพงเมือง =	10. มีศีลธรรม =
5. พระเครื่อง =	11. ปกป้อง =
6. ศูนย์รวมใจ =	12. เยี่ยม, ประพาส =

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ

ภารกิจที่ 2 (บอกคำขวัญของเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ)

งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum

งานที่ 1.2 ศึกษาการออกเสียงวลี เช่น “Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People” จากวีดิทัศน์ เรื่อง Nakhonchum's Slogan และฝึกออกเสียงตาม

งานที่ 1.3 อ่านประมวลสาระ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของวลี เช่น “Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People”

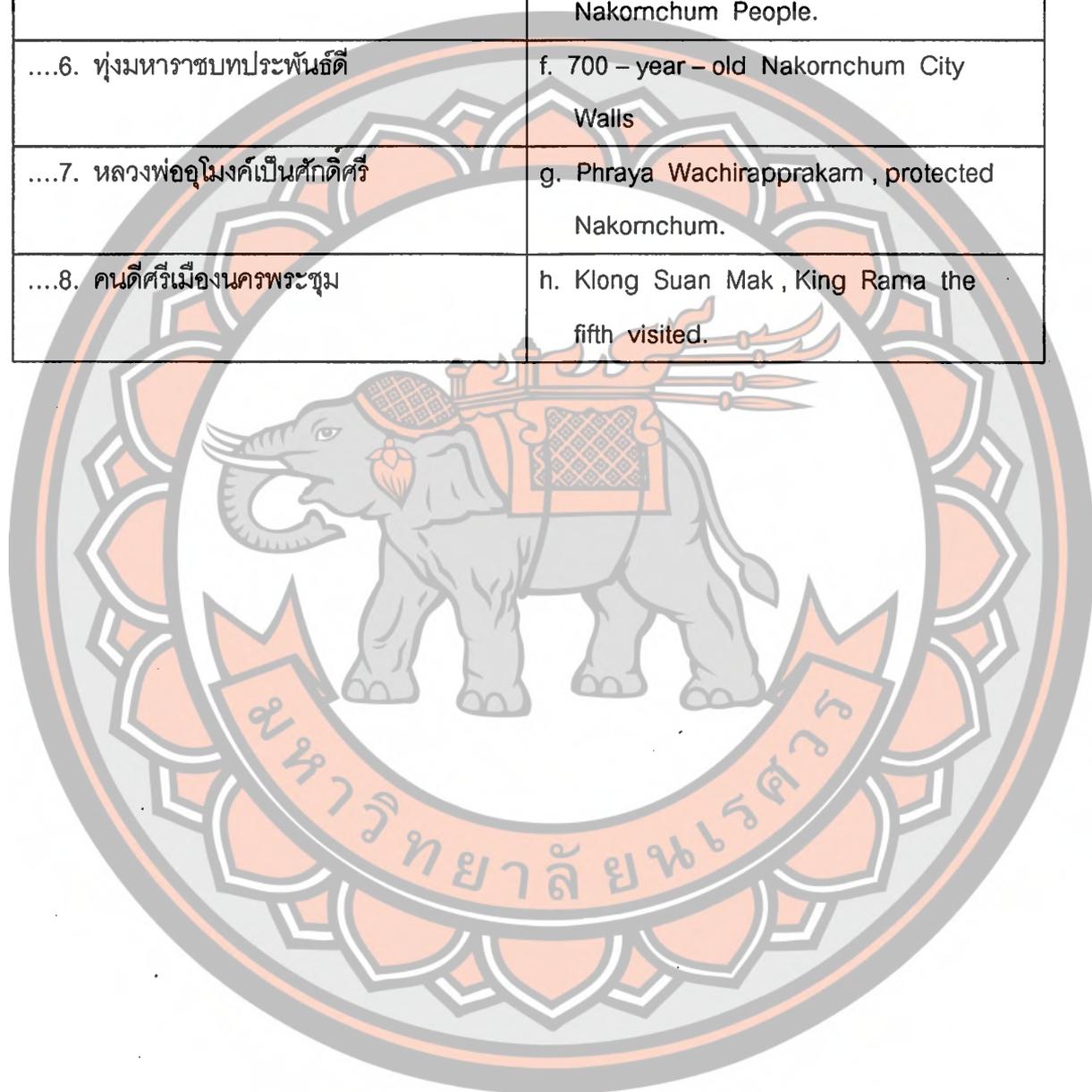
งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่วลีกับความหมาย (Directions 1)

งานที่ 1.5 เสนอผลงานโดยการพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้ The slogan of Nakhonchum (Directions 2)

Directions 1 : Match the slogan in Thai to the slogan in English by writing the letter in front of each item.

คำขวัญเมืองนครชุม	The slogan of Nakhonchum
...1. พระบรมธาตุคู่บ้าน	a. Tung Sethee , the famous Fortress.
...2. พระยาวชิรปราการค้อมเมือง	b. Tung Maharaj , the memorial novel of Nakomchum.
...3. บ້อมทุ่งเศรษฐีลือเลื่อง	c. Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land.
...4. กำแพงเมือง 700 ปี	d. Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakornchum.

คำขวัญเมืองนครชุม	The slogan of Nakhonchum
...5. คลองสวนหมากเสด็จประพาส	e. Phra Borommathart , the Heart of Nakhonchum People.
...6. ทุ่งมหาธาตบพระพันดี	f. 700 – year – old Nakhonchum City Walls
...7. หลวงพ่ออุโมงค์เป็นศักดิ์ศรี	g. Phraya Wachirapparakam , protected Nakhonchum.
...8. คนดีศรีเมืองนครพระชุม	h. Klong Suan Mak , King Rama the fifth visited.

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม

ภารกิจที่ 1 (อ่านและศึกษาความหมายของประวัติของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.3

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum

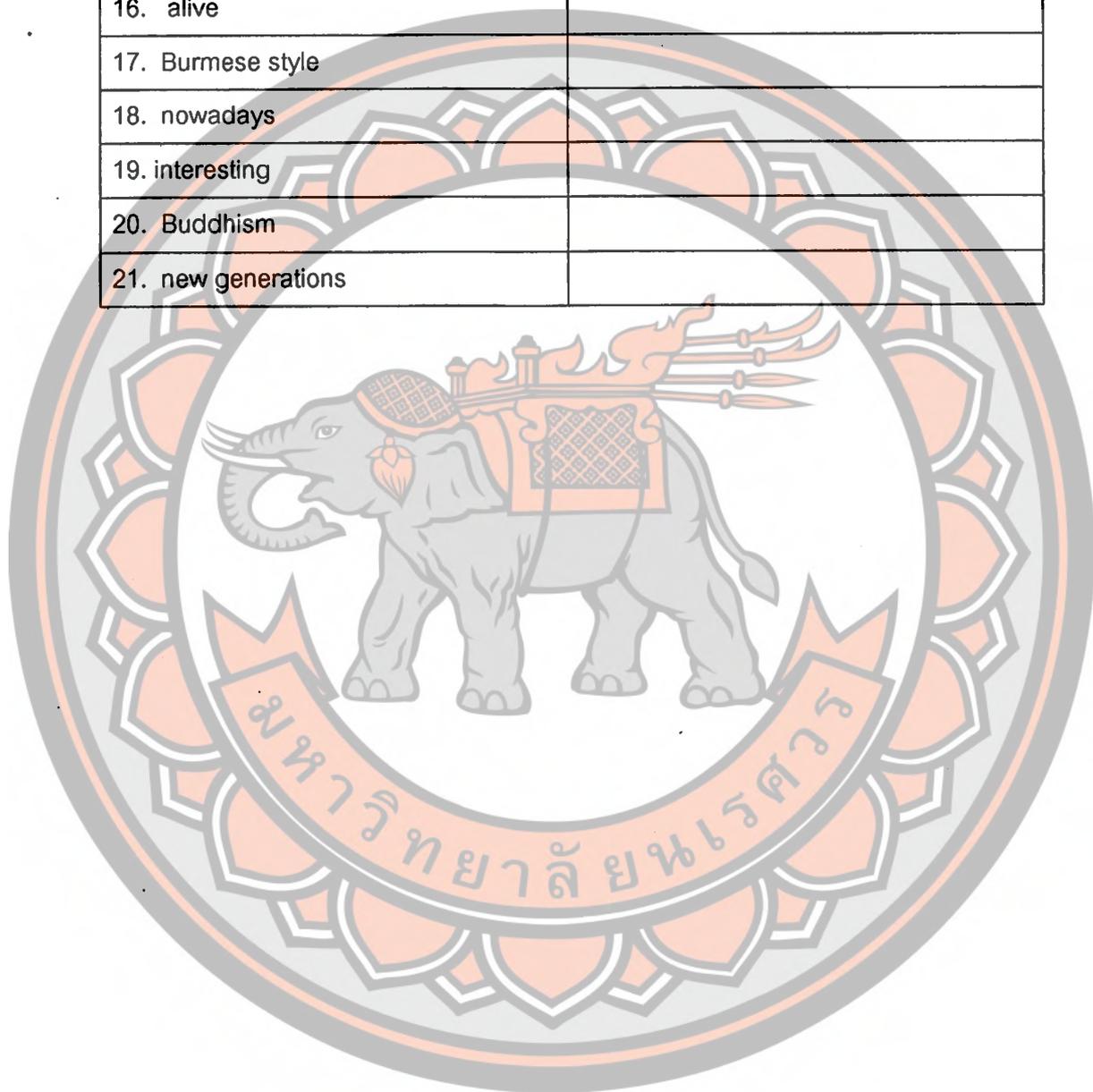
งานที่ 1.2 กลุ่ม 5 คน ศึกษาความหมายของคำศัพท์ จากประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum และฝึกออกเสียง

งานที่ 1.3 ทำแบบฝึกปฏิบัติ หาความหมายของคำศัพท์ (Directions 1)

Directions : Find the meaning of these words.

Words	Meanings
1. area	
2. ancient	
3. monument	
4. place	
5. the south	
6. located	
7. the west	
8. opposite to	
9. was built	
10. at the beginning of	
11. period	
12. B.E. (Buddhist Era)	
13. deserted	
14. disease	

Words	Meanings
15. died	
16. alive	
17. Burmese style	
18. nowadays	
19. interesting	
20. Buddhism	
21. new generations	

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม

ภารกิจที่ 2 (เข้าใจเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.3

งานที่ 1.1 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum อย่างละเอียด

งานที่ 1.2 บันทึกสาระสำคัญจากการศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum

งานที่ 1.3 ทำแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum (Directions 1 - 3)

บันทึกสาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Directions 1 : Put ✓ if they are true and put ✗ if they are false.

1.The History of Nakornchum was known from the inscription.
2.Nakornchum was built in the reign of King Dharmmaraja Li Thai.
3.In the reign of King Dharmmaraja Li Thai, Nakornchum was deserted.
4.In the reign of King Rama the fifth, Nakornchum was prosperous again.
5.Many interesting historical monasteries are in the area of the south of Nakornchum.

Directions 2 : Answer the questions .

1. When was Nakornchum built?

Nakhonchum was built

2. Where is Nakhonchum?

Nakhonchum is on the

Directions 3 : Make sentences correctly in order by using the given words.

3. deserted / Nakornchum / many years / was / for / .

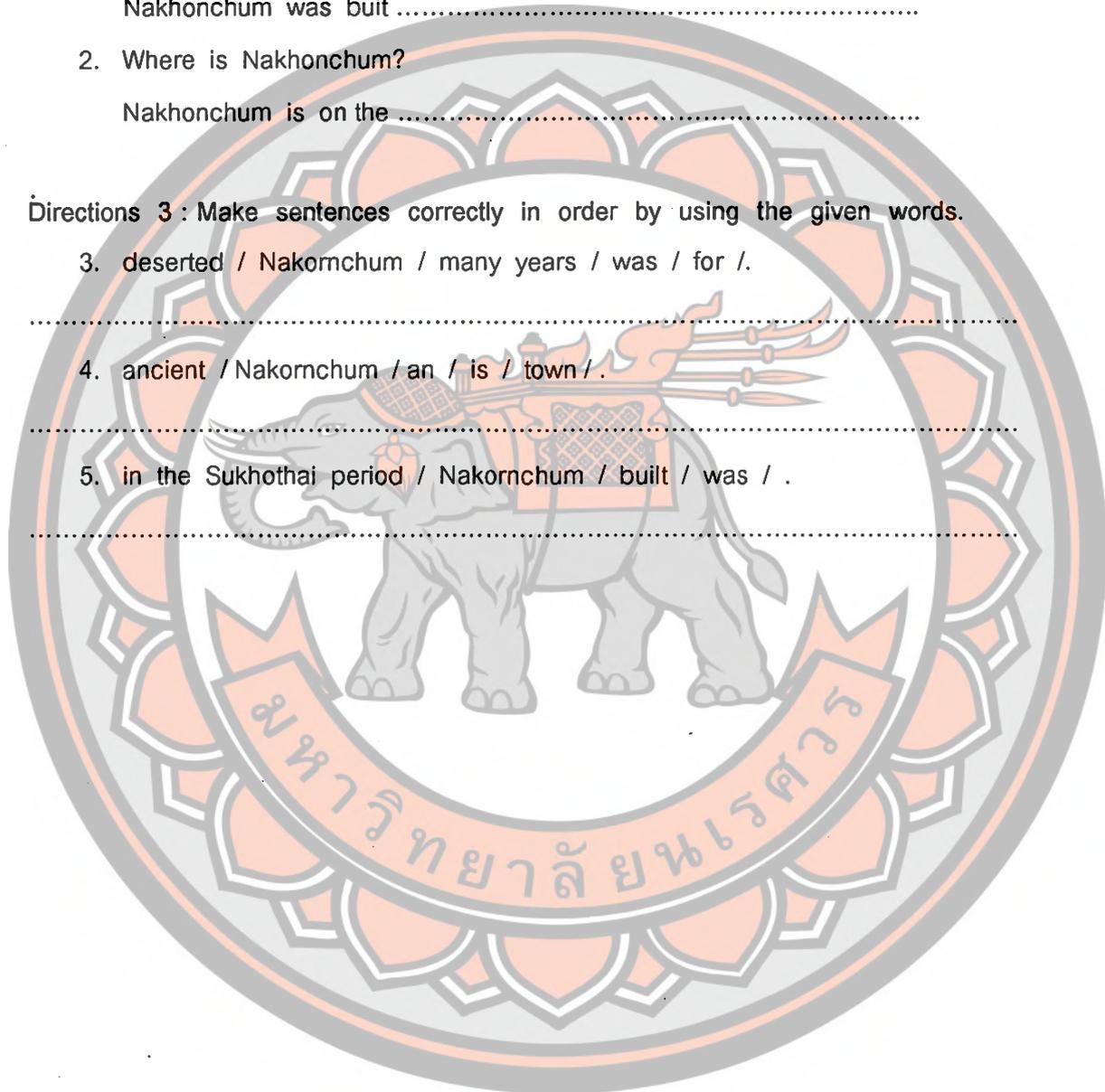
.....

4. ancient / Nakornchum / an / is / town / .

.....

5. in the Sukhothai period / Nakornchum / built / was / .

.....

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองนครชุม (Local Desserts)

ภารกิจที่ 2 (พูดแนะนำขนมพื้นเมืองของนครชุมด้วยประโยคง่ายๆ)

งานที่ 2.1 – 2.5

งานที่ 2.1 นักเรียนจับคู่

งานที่ 2.2 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำขนมพื้นเมือง (นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 1 งานที่ 1.2)

งานที่ 2.3 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการพูดในการแนะนำขนมพื้นเมืองของเมืองนครชุม

งานที่ 2.4 ดำเนินการฝึกการแสดงบทบาทสมมติกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner

งานที่ 2.5 นำเสนอผลงานด้วยการแสดงบทบาทสมมติ

ฝึกการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำขนมพื้นเมือง

1. การพูดแนะนำเมี่ยงชากังราว (Miang Chakungroa)

Situation : You are introducing some foreign customers to know Miang Chakungroa

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Miang Chakunrao.

You : This is called Miang Chagungroa. It's very delicious and healthy. There are two kinds of Miang Changuangroa; salty and sweet.

2. การพูดแนะนำกล้วยกวน (Kluay Kuan)

Situation : You are introducing some foreign customers to Kluay Kuan.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Kluay Kuan.

You : It is Kluay Kuan or preserved banana. It made from ripe bananas, mixed with coconut milk and sugar. It's very delicious because Kamphaeng Phet's egg banan is more delicious than places.

3. การพูดแนะนำกระยาสารท (Krayasart)

Situation : You are introducing some foreign customers to Krayasad.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Krayasad.

You : This is called Krayasart. Krayasart is a kind of dessert. It is a mixture of dried rice, ground nuts, sesame, palm sugar and coconut milk. It's more delicious when we eat it with egg bananas.

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products)

ภารกิจที่ 2 (พูดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ)

งานที่ 2.1 – 2.4

งานที่ 2.1 นักเรียนจับคู่

งานที่ 2.2 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
(นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 2 งานที่ 1.2)

งานที่ 2.3 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำ
แนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

งานที่ 2.4 ดำเนินการฝึกการพูดแนะนำกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ
Foreigner

งานที่ 2.5 นำเสนอผลงานด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

ฝึกการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

1. การพูดแนะนำเสื้อลายดอก (Local patterned shirts)

Situation : You are introducing some foreign customers to know local
Patterned shirt.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some local patterned shirts.

You : These are local patterned shirts. They are colourful.
Kampaengphet people wear in the special occasions such
as Songkran, Sart Thai Kluyay Khai and Nop Phra Len Pleng.
Many foreign like to wear and take them home.

2. การพูดแนะนำของที่ระลึกจากแป้งข้าวเหนียว (Souvenirs from sticky rice flour)

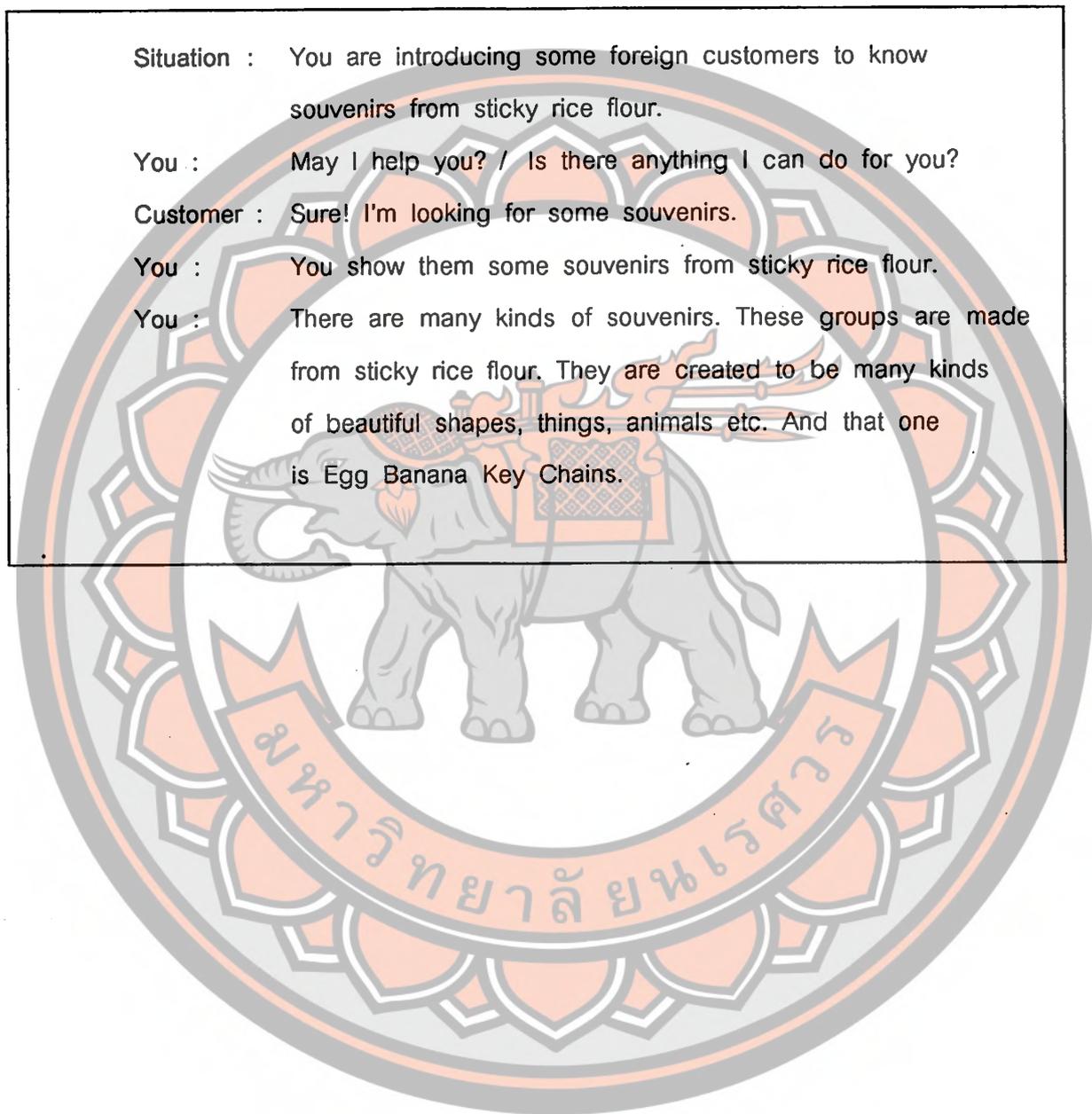
Situation : You are introducing some foreign customers to know souvenirs from sticky rice flour.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some souvenirs from sticky rice flour.

You : There are many kinds of souvenirs. These groups are made from sticky rice flour. They are created to be many kinds of beautiful shapes, things, animals etc. And that one is Egg Banana Key Chains.

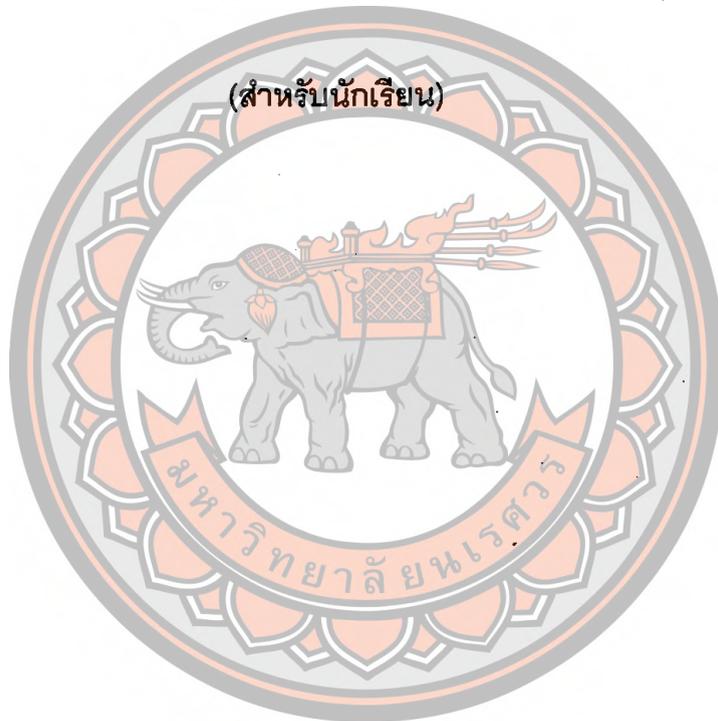

เฉลยสำหรับครู

คู่มือ เผนัญประสบการณ์

เรื่อง Amazing Nakhonchum
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

(สำหรับนักเรียน)

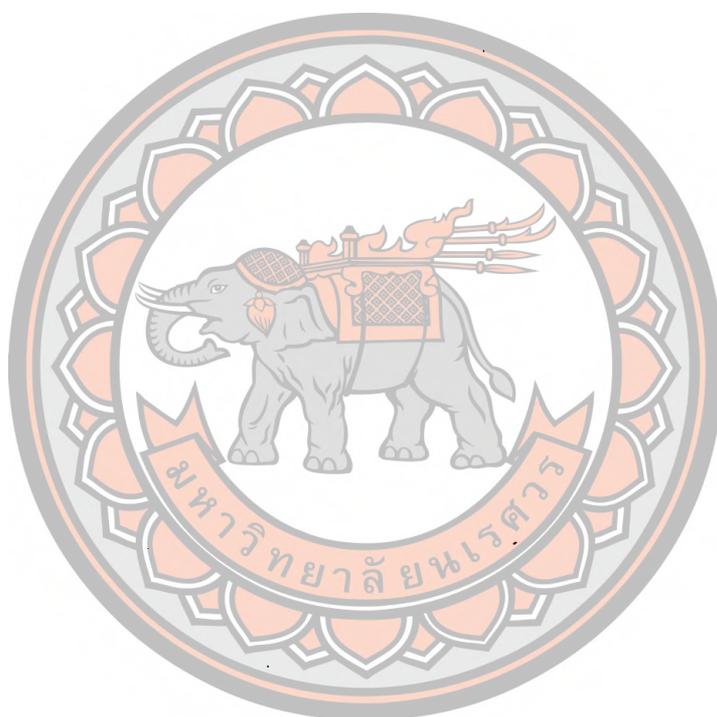

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....

คำนำ

คู่มือเผชิญประสบการณ์ สำหรับนักเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum วิชาภาษาอังกฤษ 4 ครอบคลุมรายละเอียดขั้นตอนในการเผชิญประสบการณ์ ส่วนประกอบของคู่มือ 2 ส่วน ได้แก่ แบบฝึกปฏิบัติหน่วยประสบการณ์ที่ 1) Around Nakhonchum 2) แบบทดสอบก่อนหลังเผชิญประสบการณ์

คู่มือให้นักเรียนประกอบการเผชิญประสบการณ์ มีรายละเอียดการใช้สื่อชนิดต่าง ๆ ตลอดจนบทบาทของนักเรียนในการเผชิญประสบการณ์

สารบัญ

หน้า

ขั้นตอนการเรียนแบบอิงประสบการณ์

ส่วนประกอบคู่มือเผชิญประสบการณ์

การใช้คู่มือเผชิญประสบการณ์

การใช้สไลด์ปฐมนิเทศ

การใช้ประมวลสาระ

การใช้แผนภาพ

การใช้มัลติมีเดีย

บทบาทของนักเรียน

แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์

แบบฝึกปฏิบัติ

เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์

ขั้นตอนการเรียนแบบอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ เป็นการทดสอบนักเรียนก่อนเผชิญประสบการณ์ โดยใช้แบบทดสอบอัตนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
2. ปฐมนิเทศประสบการณ์ เป็นการแนะนำประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองที่นักเรียนต้องเผชิญ อธิบายวัตถุประสงค์ ของประสบการณ์ อธิบายขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ ภารกิจและงานที่กำหนด สื่อในการเผชิญประสบการณ์ และเกณฑ์การประเมิน
3. เผชิญประสบการณ์
4. รายงานความก้าวหน้า
5. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ ตามรายงานผลการเผชิญประสบการณ์
6. สรุปผลการเผชิญประสบการณ์
7. ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

ส่วนประกอบของคู่มือเผชิญประสบการณ์

1. แบบทดสอบก่อนหลังเผชิญประสบการณ์
2. แบบฝึกปฏิบัติ

การใช้คู่มือเผชิญประสบการณ์

1. เวลาที่กำหนด
2. นักเรียนอ่านคำชี้แจงแต่ละประสบการณ์อย่างละเอียด เพื่อปฏิบัติภารกิจและงานตามแผนเผชิญประสบการณ์
3. นักเรียนทำแบบฝึกปฏิบัติทุกภารกิจและงานที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน
4. นักเรียนตรวจสอบแบบฝึกปฏิบัติและงานที่ได้รับมอบหมายให้เรียบร้อย
5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ตามเวลาที่กำหนด
6. นักเรียนตรวจสอบคำตอบของแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์และแบบฝึกหัดอย่างครบถ้วน

การใช้ประมวลสาระ

1. นักเรียนศึกษาแผนผัง แนวคิด และแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์อย่างละเอียด
2. นักเรียนอ่านประมวลสาระในแต่ละหัวข้อให้เข้าใจและบันทึกสาระสำคัญที่ได้ศึกษา
3. นักเรียนสามารถใช้ประมวลสาระควบคู่กับมัลติมีเดีย และแผนภาพได้ และปฏิบัติ

ตามภารกิจงานที่กำหนดให้

4. เมื่อไม่เข้าใจในเรื่องใดสามารถเปิดย้อนกลับมาทบทวนใหม่ได้

การใช้มัลติมีเดีย

นักเรียนสามารถนำประมวลสาระมาใช้ศึกษาควบคู่กับมัลติมีเดีย

1. นักเรียนศึกษามัลติมีเดียตามลำดับเพื่อศึกษาไปตามภารกิจและงานที่กำหนดและปฏิบัติงานที่รับมอบหมายให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด

บทบาทของนักเรียน

1. นักเรียนศึกษาแผนเผชิญประสบการณ์ ภารกิจและงานอย่างละเอียดก่อนเผชิญประสบการณ์
2. การเผชิญประสบการณ์ในแต่ละภารกิจและงานที่มอบหมายให้ปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
3. นักเรียนต้องเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ดินสอ ยางลบ และปากกา
4. นักเรียนให้ความร่วมมือในการเผชิญประสบการณ์ และทำภารกิจและงานด้วยความตั้งใจอย่างเต็มที่
5. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์แบบฝึกปฏิบัติ อย่างครบถ้วน และรวบรวมส่งครูผู้สอน

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ

ภารกิจที่ 1 (ศึกษาความหมายของคำขวัญของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum

งานที่ 1.2 ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม

งานที่ 1.3 อ่านประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของคำศัพท์

งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Directions 1-2)

Directions 1 : Read the words and tell the meanings.

protect	heart	fortress	city walls
visit	novel	Buddha image	
memorial	ancient	land	

Directions 2 : Write the words in Directions 1 to the given meanings.

1. พระพุทธรูป =	7. แห่งความทรงจำ =
2. แผ่นดิน =	8. โบราณ, เก่าแก่ =
3. นวนิยาย =	9. ป้อม =
4. กำแพงเมือง =	10. มีศีลธรรม =
5. พระเครื่อง =	11. ปกป้อง =
6. ศูนย์รวมใจ =	12. เยี่ยม , ประพาส =

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้คำขวัญ

ภารกิจที่ 1 (ศึกษาความหมายของคำขวัญของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum

งานที่ 1.2 ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และฝึกออกเสียงตาม

งานที่ 1.3 อ่านประมวลสาระ เรื่อง The Slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของคำศัพท์

งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่คำศัพท์กับความหมาย (Directions 1 -2)

Directions 1 : Read the words and tell the meanings.

protect	heart	fortress	city walls
visit	novel	Buddha image	
memorial	ancient	land	

Directions 2 : Write the words in Directions 1 to the given meanings.

1. พระพุทธรูป = Buddha image	7. แห่งความทรงจำ = memorial
2. แผ่นดิน = land	8. โบราณ, เก่าแก่ = ancient
3. นวนิยาย = novel	9. บั๊อม = fortress
4. กำแพงเมือง = city walls	10. มีศีลธรรม = moral
5. พระเครื่อง = Votive tablets	11. ปกป้อง = protect
6. ศูนย์รวมใจ = heart	12. เยี่ยม, ประพาส = visit

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhon Chum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ

ภารกิจที่ 2 (บอกคำขวัญของเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ)

งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum

งานที่ 1.2 ศึกษาการออกเสียงวลี เช่น “Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People” จากวีดิทัศน์ เรื่อง Nakhonchum's Slogan และฝึกออกเสียงตาม

งานที่ 1.3 อ่านประมวลสาระ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของวลี เช่น “Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People”

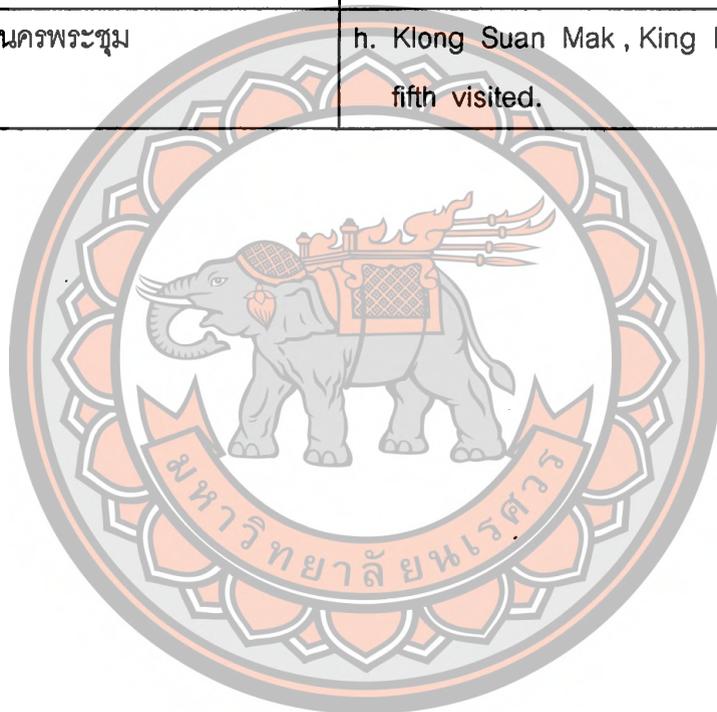
งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่วลีกับความหมาย (Directions 1)

งานที่ 1.5 เสนอผลงานโดยการพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้ The slogan of Nakhonchum (Directions 2)

Directions 1 : Match the slogan in Thai to the slogan in English by writing the letter in front of each item.

คำขวัญเมืองนครชุม	The slogan of Nakhonchum
....1. พระบรมธาตุคู่บ้าน	a. Tung Sethee , the famous Fortress.
....2. พระยาวชิรปราการค้อมเมือง	b. Tung Maharaj , the memorial novel of Nakornchum.
....3. บ້อมทุ่งเศรษฐีลือเลื่อง	c. Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land.
....4. กำแพงเมือง 700 ปี	d. Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakornchum.

คำขวัญเมืองนครชุม	The slogan of Nakhonchum
...5. คลองสวนหมากเสด็จประพาส	e. Phra Borommathart , the Heart of Nakhonchum People.
...6. ทุ่งมหาราชบทประพันธ์ดี	f. 700 – year – old Nakhonchum City Walls
...7. หลวงพ่ออุโมงค์เป็นศักดิ์ศรี	g. Phraya Wachirapparakam , protected Nakhonchum.
...8. คนดีศรีเมืองนครพระชุม	h. Klong Suan Mak , King Rama the fifth visited.

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.1 การพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้คำขวัญ

ภารกิจที่ 2 (บอกคำขวัญของเมืองนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ)

งานที่ 2.1 – 2.5

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The slogan of Nakhonchum

งานที่ 1.2 ศึกษาการออกเสียงวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People" จากวีดิทัศน์ เรื่อง Nakhonchum's Slogan และฝึกออกเสียงตาม

งานที่ 1.3 อ่านประมวลสาระ เรื่อง The slogan of Nakhonchum และศึกษาความหมายของวลี เช่น "Phra Borommathat, the Heart of Nakhonchum People"

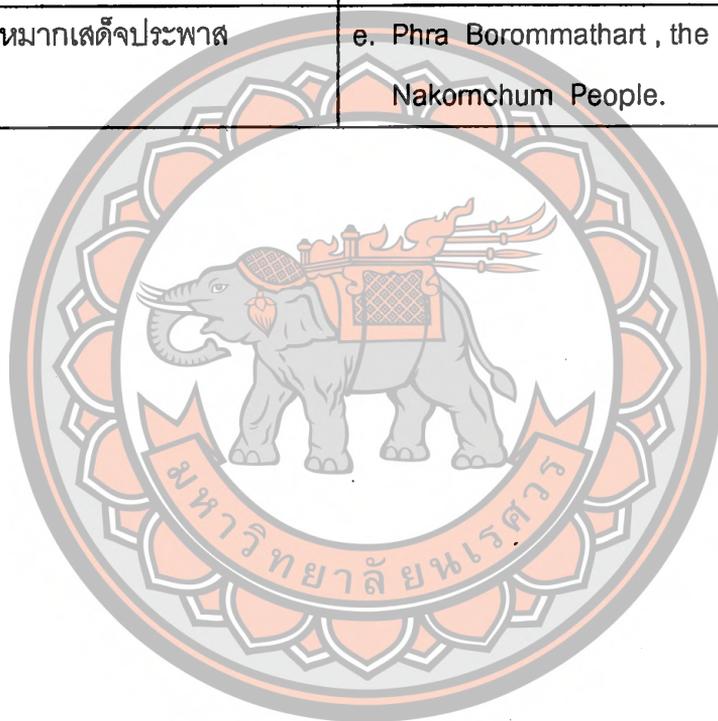
งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติจับคู่วลีกับความหมาย (Directions 1)

งานที่ 1.5 เสนอผลงานโดยการพูดแนะนำเมืองนครชุมโดยใช้ The slogan of Nakhonchum (Directions 2)

Directions 1 : Match the slogan in Thai to the slogan in English by writing the letter in front of each item.

คำขวัญเมืองนครชุม	The slogan of Nakhonchum
...e...1. พระบรมธาตุคู่บ้าน	a. Tung Sethee , the famous Fortress.
...g...2. พระยาวชิรปราการค้อมเมือง	b. Tung Maharaj , the memorial novel of Nakomchum.
...a...3. บ້อมทุ่งเศรษฐีลือเลื่อง	c. Moral People of Nakomchum , the ancient Votive Tablets'land.
...f...4. กำแพงเมือง 700 ปี	d. Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakomchum.

คำขวัญเมืองนครชุม	The slogan of Nakhonchum
...h...5. คลองสวนหมากเสด็จประพาส	e. Phra Borommathart , the Heart of Nakhonchum People.
...b...6. ทุ่งมหาธาตบพระพันธ์ดี	f. 700 – year – old Nakhonchum City Walls
...d...7. หลวงพ่ออุโมงค์เป็นคักดีศรี	g. Phraya Wachirapparakam , protected Nakhonchum.
...h...5. คลองสวนหมากเสด็จประพาส	e. Phra Borommathart , the Heart of Nakhonchum People.

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม

ภารกิจที่ 1 (อ่านและศึกษาความหมายของประวัติของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.3

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum

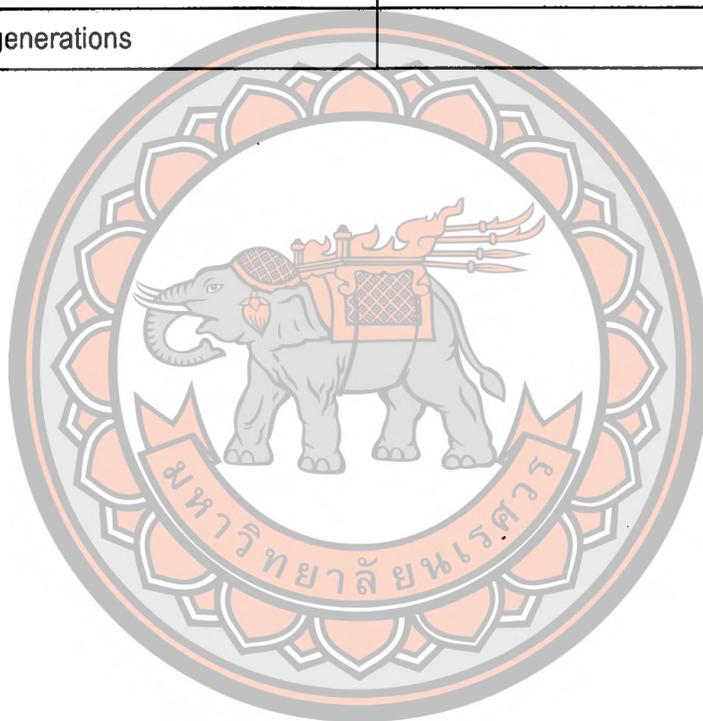
งานที่ 1.2 กลุ่ม 5 คน ศึกษาความหมายของคำศัพท์ จากประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum และฝึกออกเสียง

งานที่ 1.3 ทำแบบฝึกปฏิบัติ หาความหมายของคำศัพท์ (Directions 1)

Directions : Find the meaning of these words.

Words	Meanings
1. area	
2. ancient	
3. monument	
4. place	
5. the south	
6. located	
7. the west	
8. opposite to	
9. was built	
10. at the beginning of	
11. period	
12. B.E. (Buddhist Era)	
13. deserted	
14. disease	

Words	Meanings
15. died	
16. alive	
17. Burmese style	
18. nowadays	
19. interesting	
20. Buddhism	
21. new generations	

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม

ภารกิจที่ 1 (อ่านและศึกษาความหมายของประวัติของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.3

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง The History of Nakhonchum

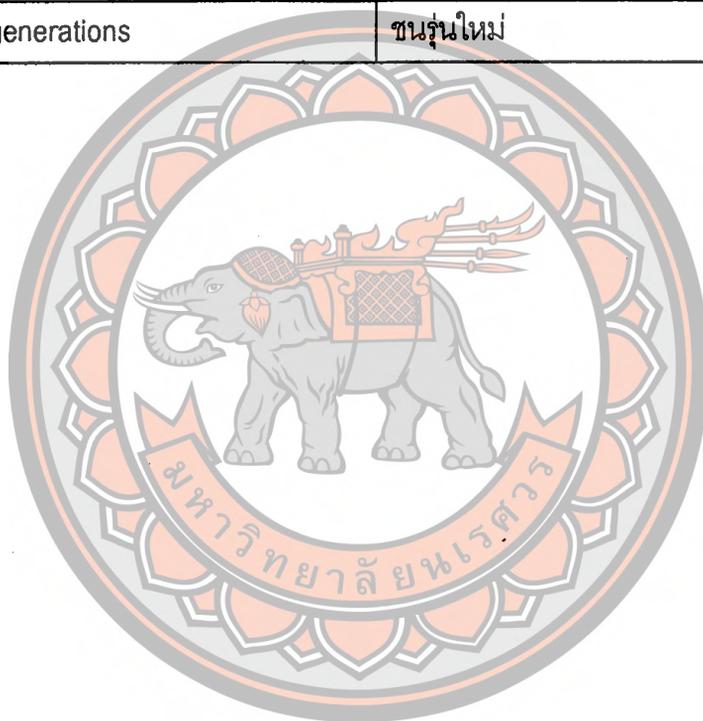
งานที่ 1.2 กลุ่ม 5 คน ศึกษาความหมายของคำศัพท์ จากประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum และฝึกออกเสียง

งานที่ 1.3 ทำแบบฝึกปฏิบัติ หาความหมายของคำศัพท์ (Directions 1)

Directions: Find the meaning of these words.

Words	Meanings
1. area	พื้นที่
2. ancient	โบราณ เก่าแก่
3. monument	โบราณสถาน
4. place	สถานที่
5. the south	ทิศใต้
6. located	ตั้งอยู่
7. the west	ทิศตะวันตก
8. opposite to	ตรงกันข้าม
9. was built	ถูกสร้าง
10. at the beginning of	ตอนต้น
11. period	ยุค
12. B.E. (Buddhist Era)	พุทธศักราช
13. deserted	ถูกละทิ้ง
14. disease	เชื้อโรค

Words	Meanings
15. died	ตาย
16. alive	พีน มีชีวิตชีวา
17. Burmese style	แบบพม่า
18. nowadays	ปัจจุบันนี้
19. interesting	น่าสนใจ
20. Buddhism	ศาสนาพุทธ
21. new generations	ชนรุ่นใหม่

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม

ภารกิจที่ 2 (เข้าใจเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุม)

งานที่ 1.1 – 1.3

งานที่ 1.1 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum อย่างละเอียด

งานที่ 1.2 บันทึกสาระสำคัญจากการศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum

งานที่ 1.3 ทำแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum (Directions 1 - 3)

บันทึกสาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Directions 1 : Put ✓ if they are true and put ✗ if they are false.

6.The History of Nakomchum was known from the inscription.
7.Nakomchum was built in the reign of King Dhammaraja Li Thai.
8.In the reign of King Dhammaraja Li Thai, Nakomchum was deserted.
9.In the reign of King Rama the fifth, Nakomchum was prosperous again.
10.Many interesting historical monasteries are in the area of the south of Nakomchum.

Directions 2 : Answer the questions .

6. When was Nakornchum built?

Nakhonchum was built

7. Where is Nakhonchum?

Nakhonchum is on the

Directions 3 : Make sentences correctly in order by using the given words.

8. deserted / Nakornchum / many years / was / for / .

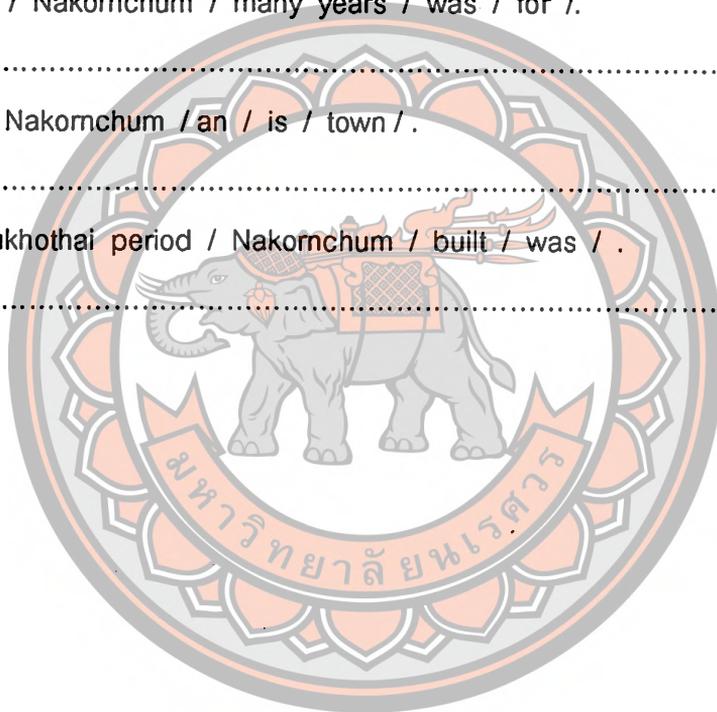
.....

9. ancient / Nakornchum / an / is / town / .

.....

10. in the Sukhothai period / Nakornchum / built / was / .

.....

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.1 การศึกษาประวัติความเป็นมาของเมืองนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.1.2 การเข้าใจประวัติของเมืองนครชุม

ภารกิจที่ 2 (เข้าใจเกี่ยวกับประวัติของเมืองนครชุม)

งานที่ 2.1 – 2.3

งานที่ 1.1 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum อย่างละเอียด

งานที่ 1.2 บันทึกสาระสำคัญจากการศึกษาประมวลสาระ เรื่อง The History of Nakhonchum

งานที่ 1.3 ทำแบบฝึกปฏิบัติ เรื่อง The History of Nakhonchum (Directions 1 - 3)

บันทึกสาระสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Directions 1 : Put ✓ if they are true and put ✗ if they are false.

- 1 ... ✓ ...The History of Nakornchum was known from the inscription.
- 2 ... ✗ ... Nakornchum was built in the reign of King Dharmmaraja Li Thai.
- 3 ... ✗ ... In the reign of King Dharmmaraja Li Thai , Nakornchum was deserted.
- 4 ... ✓ ... In the reign of King Rama the fifth , Nakornchum was prosperous again.
- 5 ... ✓ ... Many interesting historical monasteries are in the area of the south of Nakornchum.

Directions 2 : Answer the questions .

11. When was Nakornchum built?

It was built in the Sukhothai period.

12. Where is Nakhonchum?

Nakhonchum is on the west bank of the Ping opposite to Kamphaengphet.

Directions 3 : Make sentences correctly in order by using the given words.

13. deserted / Nakornchum / many years / was / for / .

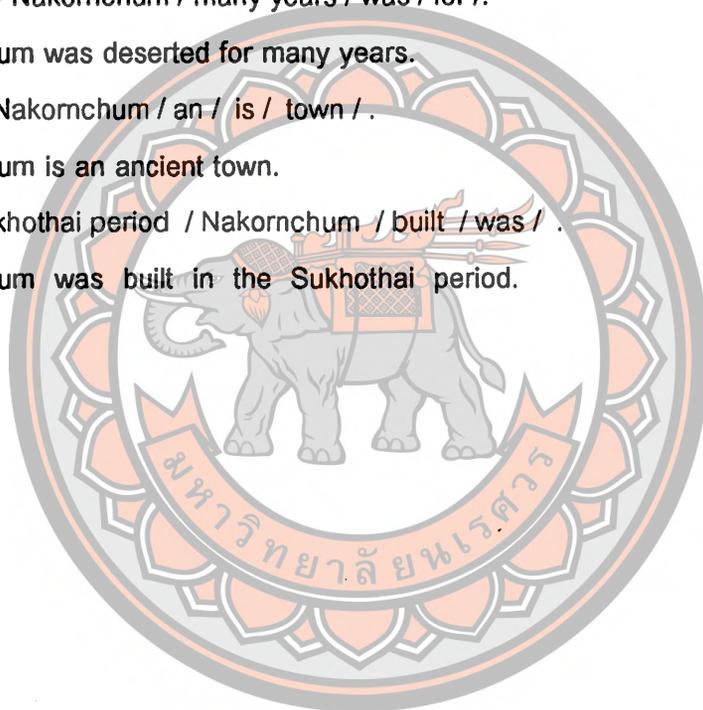
Nakornchum was deserted for many years.

14. ancient / Nakornchum / an / is / town / .

Nakornchum is an ancient town.

15. in the Sukhothai period / Nakornchum / built / was / .

Nakornchum was built in the Sukhothai period.

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองนครชุม (Local Desserts)

ภารกิจที่ 2 (พูดแนะนำขนมพื้นเมืองของนครชุมด้วยประโยคง่ายๆ)

งานที่ 2.1 – 2.5

งานที่ 2.1 นักเรียนจับคู่

งานที่ 2.2 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำขนมพื้นเมือง (นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 1 งานที่ 1.2)

งานที่ 2.3 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการพูดในการแนะนำขนมพื้นเมืองของเมืองนครชุม

งานที่ 2.4 ดำเนินการฝึกการแสดงบทบาทสมมติกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner

งานที่ 2.5 นำเสนอผลงานด้วยการแสดงบทบาทสมมติ

ฝึกการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำขนมพื้นเมือง

1. การพูดแนะนำเมี่ยงชากังราว (Miang Chakungroa)

Situation : You are introducing some foreign customers to know Miang Chakungroa

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Miang Chakunrao.

You : This is called Miang Chagungroa. It's very delicious and healthy. There are two kinds of Miang Changuangroa; salty and sweet.

2. การพูดแนะนำกล้วยกวน (Kluay Kuan)

Situation : You are introducing some foreign customers to Kluay Kuan.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Kluay Kuan.

You : It is Kluay Kuan or preserved banana. It made from ripe bananas, mixed with coconut milk and sugar. It's very delicious because Kamphaeng Phet's egg banan is more delicious than places.

3. การพูดแนะนำกระยาสารท (Krayasart)

Situation : You are introducing some foreign customers to Krayasad.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some Krayasad.

You : This is called Krayasart. Krayasart is a kind of dessert. It is a mixture of dried rice, ground nuts, sesame, palm sugar and coconut milk. It's more delicious when we eat it with egg bananas.

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองของนครชุม (Local Desserts)

ภารกิจที่ 2 (พูดแนะนำขนมพื้นเมืองของนครชุมด้วยประโยคง่ายๆ)

งานที่ 2.1 – 2.5

งานที่ 2.1 นักเรียนจับคู่

งานที่ 2.2 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำขนมพื้นเมือง (นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 1 งานที่ 1.2)

งานที่ 2.3 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการพูดในการแนะนำขนมพื้นเมืองของเมืองนครชุม

งานที่ 2.4 ดำเนินการฝึกการแสดงบทบาทสมมติกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ Foreigner

งานที่ 2.5 นำเสนอผลงานด้วยการแสดงบทบาทสมมติ

นักเรียนฝึกพูดในการแนะนำขนมพื้นเมือง

เจดยแบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับชนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products)

ภารกิจที่ 1 (บอกชื่อผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ของนครชุมเป็นภาษาอังกฤษ)

งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 ชมวีดิทัศน์ เรื่อง Local Products

งานที่ 1.2 อ่านประมวลสาระ เรื่อง Local Products และศึกษาความหมายของคำศัพท์

งานที่ 1.3 ศึกษาการออกเสียงคำศัพท์จากวีดิทัศน์ เรื่อง Local Products และฝึกออกเสียงตาม

งานที่ 1.4 บันทึกสาระสำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้ศึกษา

บันทึกสาระสำคัญ

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products)

ภารกิจที่ 2 (พูดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ)

งานที่ 2.1 – 2.4

งานที่ 2.1 นักเรียนจับคู่

งานที่ 2.2 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
(นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 2 งานที่ 1.2)

งานที่ 2.3 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำ
แนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

งานที่ 2.4 ดำเนินการฝึกการพูดแนะนำกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ
Foreigner

งานที่ 2.5 นำเสนอผลงานด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

ฝึกการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

1. การพูดแนะนำเสื้อลายดอก (Local patterned shirts)

Situation : You are introducing some foreign customers to know local
Patterned shirt.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some local patterned shirts.

You : These are local patterned shirts. They are colourful.
Kampaengphet people wear in the special occasions such
as Songkran, Sart Thai Kluay Khai and Nop Phra Len Pleng.
Many foreign like to wear and take them home.

2. การพุดแนะนำของที่ระลึกจากแป้งข้าวเหนียว (Souvenirs from sticky rice flour)

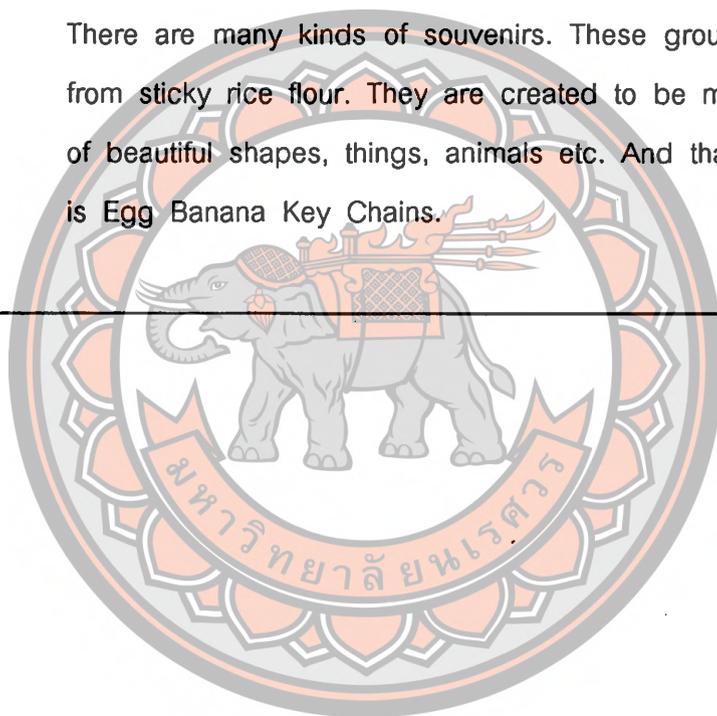
Situation : You are introducing some foreign customers to know souvenirs from sticky rice flour.

You : May I help you? / Is there anything I can do for you?

Customer : Sure! I'm looking for some souvenirs.

You : You show them some souvenirs from sticky rice flour.

You : There are many kinds of souvenirs. These groups are made from sticky rice flour. They are created to be many kinds of beautiful shapes, things, animals etc. And that one is Egg Banana Key Chains.

แบบฝึกปฏิบัติ

หน่วยประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง Around Nakhonchum

ประสบการณ์หลักที่ 1.2 การศึกษาเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ของนครชุม

ประสบการณ์รองที่ 1.2.2 การศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น (Local Products)

ภารกิจที่ 2 (พูดแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นแก่ชาวต่างชาติ)

งานที่ 2.1 – 2.4

งานที่ 2.1 นักเรียนจับคู่

งานที่ 2.2 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
(นักเรียนสามารถกลับไปทบทวนคำศัพท์ในภารกิจที่ 2 งานที่ 1.2)

งานที่ 2.3 ศึกษาประมวลสาระ เรื่อง ประโยคในการแสดงบทบาทสมมติในการแนะนำ
แนะนำผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น

งานที่ 2.4 ดำเนินการฝึกการพูดแนะนำกับเพื่อน โดยสลับกันเป็น Student และ
Foreigner

งานที่ 2.5 นำเสนอผลงานด้วยการพูดหน้าชั้นเรียน

นักเรียนฝึกการพูดแนะนำผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum โดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "คะแนนการพิจารณา" ตามลำดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	คะแนนพิจารณา		
		+1	0	-1
- บอกเกี่ยวกับรายละเอียดที่ปรากฏในคำขวัญ	Directions : Put ✓ if they are true and put ✗ if they are false.1. Phraya Wachiraprakarn was promoted at the end of the Ayutthaya period. เฉลยคำตอบ ✓			
2. Phraya Wachiraprakarn became later King Rama เฉลยคำตอบ ✗			
3. Tung Sethee was in the center of Kampaengphet. เฉลยคำตอบ ✗			
4. Nakornchum City Walls were 700 years old. เฉลยคำตอบ ✓			
5. King Rama the fifth visited the Nakornchum people in 2499 B.E. เฉลยคำตอบ ✗			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
- บอกเกี่ยวกับ รายละเอียด ที่ปรากฏใน คำขวัญ6. Tung Maharaj was an ancient fortress in Nakornchum. เฉลยคำตอบ ✘			
7. Luang Poa Umong is the oldest sitting Buddha image in Kampaengphet. เฉลยคำตอบ ✓			
8. King Ramkamhaeng visited Wat Phra Borommathart in 1944. เฉลยคำตอบ ✘			
9. Luang Poa Umong in Chiangsaen style was found at Wat Phra Borommathart. เฉลยคำตอบ ✘			
10. The City Walls are in European style. เฉลยคำตอบ ✘			
- พุดแนะนำ เมืองนครชุม โดยใช้คำขวัญ	Directions : Match the slogan in Thai to the slogan in English 11. ป้อมทุ่งเศรษฐีคือเมือง a. Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum. b. Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land. c. Tung Sethee , the famous Fortress. d. Klong Suan Mak , King Rama the fifth visited. เฉลยคำตอบ c.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
- พุดแนะนำ เมืองนครชุม โดยใช้คำขวัญ	12. พระบรมธาตุคู่บ้าน a. Tung Sethee , the famous Fortress. b. Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakornchum. c. Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum. d. Phra Borommathart , the Heart of Nakornchum People. เฉลยคำตอบ d.			
	13. คนดีศรีเมืองนครพระชุม a. Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land. b. Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum. c. Phra Borommathart , the Heart of Nakornchum People. d. Tung Sethee , the famous Fortress. เฉลยคำตอบ a.			
	14. กำแพงเมือง 700 ปี a. Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakornchum. b. 700 – year – old Nakornchum City Walls c. Tung Maharaj , the memorial novel of Nakornchum.. d. Tung Sethee , the famous Fortress. เฉลยคำตอบ b.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
- พุดแนะนำ เมืองนครชุม โดยใช้คำขวัญ	15. พระยาวชิรปราการคุ้มเมือง a. Phra Borommathart , the Heart of Nakornchum People. b. Tung Sethee , the famous Fortress. c. 700 – year – old Nakornchum City Walls d. Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum เฉลยคำตอบ d.			
	16. หุ่นมหาราชบทประพันธ์ดี a. 700 – year – old Nakornchum City Walls b. Tung Sethee , the famous Fortress. c. Tung Maharaj, the novel of Nakhon Chum d. Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum เฉลยคำตอบ c.			
	17. คลองสวนหมากเสด็จประพาส a. Klong Suan Mak, King Rama the fifth visited b. Tung Maharaj, the novel of Nakhon Chum. c. Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum d. 700 – year – old Nakornchum City Walls เฉลยคำตอบ a.			
	18. หลวงพ่ออุโมงค์เป็นศักดิ์ศรี a. Tung Sethee , the famous Fortress. b. Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakornchum. c. Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land. d. Phra Borommathart , the Heart of Nakornchum People. เฉลยคำตอบ b.			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
บอกชื่อขนม พื้นเมืองและ ผลิตภัณฑ์ของ นครชุมเป็น ภาษาอังกฤษได้	<p>Directions : Match the words in the box with the definitions</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>a. Souvenirs b. Local patterned shirts</p> <p>c. Krayasart d. Local Food e. Miang</p> </div>			
	27.a kind of tea plant wrapping around coconut stuff เฉลยคำตอบ e.			
	28. a mixture of dried rice, ground nuts, sesame seeds, palm sugar and coconut milk เฉลยคำตอบ c.			
	29.Thai herbs เฉลยคำตอบ d.			
	30.a bunch of egg banana key chain เฉลยคำตอบ a.			
	31.special occasions เฉลยคำตอบ b.			
	<p>Directions : Answer the questions by choosing the alternatives a , b , c and d.</p>			
	32. Which one is different in the group? a. Krayasart. c. Fried Sea Mussels. b. Miang Chagungroa. d. Preserved Banana. เฉลยคำตอบ c.			
33. Which one is made from tea plants? a. Miang. c. Rice flour. b. Pad Thai. d. Local shirts. เฉลยคำตอบ a.				

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบข้อที่	คะแนน พิจารณา		
		+1	0	-1
แนะนำขนม พื้นเมืองและ ผลิตภัณฑ์ของ นครชุมเป็น ภาษาอังกฤษแก่ ชาวต่างชาติได้	<p>38. What do some foreigners say if they want to buy some souvenirs?</p> <p>You : Can I do anything for you?</p> <p>Foreigns :</p> <p>a. Just a moment, please.</p> <p>b. Do you have other shirts?</p> <p>c. Do you have a model of an egg banana tree?</p> <p>d. I like those bunches of egg banana key chains.</p> <p>เฉลยคำตอบ c.</p>			
	<p>At Miang Chakungroa's.</p> <p>You : We have many kinds of desserts : Krayasart, Miang chakungroa, Kluay Kuan39.....?</p> <p>Foreign : I'm looking for Kluay Kuan ?</p> <p>You : Here you are. It is very delicious. They're made of40..</p> <p>39. a. Here you are.</p> <p>b. I'll look for that.</p> <p>c. Do you want anything?</p> <p>c. Is there anything I can do for you?</p> <p>เฉลยคำตอบ d.</p>			
	<p>40. a. Kampaengphet.</p> <p>b. local desserts</p> <p>c. the mixture of bananas.</p> <p>d. the most delicious Egg Bananas in the world.</p> <p>เฉลยคำตอบ d.</p>			

(.....)

.....
.....
.....

.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Directions : Put ✓ if they are true and put ✗ if they are false.

-1. Phraya Wachiraprakam was promoted at the end of the Ayutthaya period.
-2. Phraya Wachiraprakam became later King Rama I.
-3. Tung Sethee was in the center of Kamphaengphet.
-4. Tung Maharaj was an ancient fortress in Nakornchum.

Directions : Match the slogan in Thai to the slogan in English

5. ป้อมทุ่งเศรษฐีลือเลื่อง
- Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum.
 - Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land.
 - Tung Sethee , the famous Fortress.
 - Klong Suan Mak , King Rama the fifth visited.
6. คนดีศรีเมืองนครพระชุม
- Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land.
 - Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum.
 - Phra Borommathart , the Heart of Nakornchum People.
 - Tung Sethee , the famous Fortress.
7. กำแพงเมือง 700 ปี
- Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakornchum.
 - 700 – year – old Nakornchum City Walls
 - Tung Maharaj , the memorial novel of Nakornchum..
 - Tung Sethee , the famous Fortress.

8. พระยาวิชิตปราการคุ้มเมือง

- a. Phra Borommathart , the Heart of Nakornchum People.
- b. Tung Sethee , the famous Fortress.
- c. 700 – year – old Nakornchum City Walls
- d. Phraya Wachirapparakam , protected Nakornchum

9. หลวงพ่ออุโมงค์เป็นศักดิ์ศรี

- a. Tung Sethee , the famous Fortress.
- b. Luang Poa Umong , the oldest Buddha Image of Nakornchum.
- c. Moral People of Nakornchum , the ancient Votive Tablets'land.
- d. Phra Borommathart , the Heart of Nakornchum People.

Directions : Answer the questions by choosing the alternatives a, b, c and d.

10. Nakornchum is on thebank of the Ping River in Kampaengphet.

- a. the west
- b. the south
- c. the north
- d. the east

11. Nakornchum was built

- a. in the Sukhothai period.
- b. in the Ayutthaya period.
- c. in the reign of King Rama the fifth.
- d. in the reign of King Dhramaraja Li Thai.

12. Nakornchum's lifestyle was related to the main canal ; It was

- a. Ban Hang
- b. the Ping River
- c. Klong Suan Mak
- d. Klong Wang Chao

13. Foreigner : Where is Tung Sethee Fortress?

You :

- a. It is a temple.
- b. It is the frontage of ancient Nakornchum.
- c. It's very important in the Sukhothai period.
- d. It's in the area of the Front Gate to Nakornchum.

14. KLong Suan Mak was named from the source of the canal that has a lot of

- a. plywood
- b. betel trees
- c. coconut palms
- d. teak wood.

Directions : Answer the questions by choosing the alternatives a , b , c and d.

15. Which one is made from tea plants?

- a. Miang.
- b. Pad Thai.
- c. Rice flour.
- d. Local shirts.

16. Foreigner : Excuse me,see that patterned shirt?

You : O.K. Just a moment please.

- a. Do you
- b. Can I
- c. How much
- d. Would you

17. A: Hi.....

B: Hello. Can I help you?

- a. I'm a tourist.
- b. Have a good time.
- c. Long time no seen.
- d. Nakornchum is fantastic.

18. You : Hello.

Foreigner : I'm looking for some souvenirs.

- a. What are you doing?
- b. It is the frontage of ancient Nakornchum.
- c. Is there anything I can do for you?
- d. Please turn right.

19. If you are a guide of Nakornchum , how should you tell about Miang Chagungroa to your tourists?

- a. It has caffeine.
- b. It is made of rice flour.
- c. It is made from banana.
- d. It is a kind of tea plants , eat with coconut stuff.

20. What do some foreigners say if they want to buy some souvenirs?

You : Can I do anything for you?

Foreigners :

- a. Just a moment, please.
- b. Do you have other shirts?
- c. Do you have a model of an egg banana tree?
- d. I like those bunches of egg banana key chains.

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
คำตอบ	✓	×	×	×	ข้อ c.	ข้อ a.	ข้อ b.	ข้อ d.	ข้อ b.	ข้อ a.
ข้อที่	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
คำตอบ	ข้อ c.	ข้อ d.	ข้อ b.	ข้อ a.	ข้อ b.	ข้อ c.	ข้อ a.	ข้อ c.	ข้อ d.	ข้อ c.

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอน
แบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ระดับความพึงพอใจ" ตามลำดับความคิดเห็นของนักเรียน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน		ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	องค์ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
	1.1 บริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
	1.1.1 มุมหนังสือช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา					
	1.1.2 มุมวัสดุอุปกรณ์ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก					
	1.1.3 มุมแสดงแผนภาพและผลงานช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในงานของตนเอง					
	1.2 รูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
	1.2.1 การเรียนด้วยตนเองช่วยให้นักเรียนมีความรู้เรื่อง Amazing Nakhonchum					
	1.2.2 การเรียนเป็นกลุ่มช่วยให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติงานได้					
	1.2.3 การเรียนกับครูช่วยให้ได้ความรู้แนะนำมาปรับปรุงชิ้นงานได้					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1.3 วิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์					
1.3.1 วิธีการฝึกปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
1.3.2 วิธีการแบ่งกลุ่มกิจกรรมช่วยฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					
1.4 สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
1.4.1 ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดีนำไปสู่การเผชิญประสบการณ์ได้					
1.4.2 มัลติมีเดียช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ					
1.4.3 แบบฝึกปฏิบัติช่วยให้นักเรียนปฏิบัติภารกิจได้ครบ					
2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
2.1 นักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
2.2 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง					
2.3 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น					
2.4 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนทำงานเป็นทีมได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค การหาคุณภาพของเครื่องมือ

- ตาราง 18 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินคุณภาพ
ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
- ตาราง 19 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum
- ตาราง 20 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และ E_2 ของชุดการสอน
แบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ทดลองกับนักเรียน
จำนวน 9 คน
- ตาราง 21 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 และ E_2 ของชุดการสอน
แบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ทดลองกับนักเรียน
จำนวน 30 คน
- ตาราง 22 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- ตาราง 23 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง
Amazing Nakhonchum ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
จำนวน 30 คน
- ตาราง 24 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความ
พึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่อง
Amazing Nakhonchum

ตาราง 18 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินชุดการสอน
แบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของ					IOC	ผลการ พิจารณา
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่						
	1	2	3	4	5		
1. ด้านเทคโนโลยีการศึกษา							
1.1 แผนในชุดการสอน							
แบบอิงประสบการณ์							
1.1.1 แผนการสอนแบบอิง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ประสบการณ์							
1.1.2 แผนเผชิญประสบการณ์	+1	0	+1	+1	+1	0.88	สอดคล้อง
1.1.3 แผนกำกับประสบการณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.1.4 แผนผลิตสื่อ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.1.5 เส้นทางการเรียน	+1	0	+1	0	+1	0.88	สอดคล้อง
1.2 สื่อในชุดการสอนแบบอิง							
ประสบการณ์							
2.1 สไลด์ปฐมนิเทศเผชิญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
ประสบการณ์							
2.2 ประมวลสาระ	+1	+1	+1	0	+1	0.88	สอดคล้อง
2.3 มัลติมีเดียเผชิญ	+1	+1	0	+1	+1	0.88	สอดคล้อง
ประสบการณ์							
2.4 แบบฝึกปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระ							
2.1 เนื้อหาสาระครอบคลุม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
วัตถุประสงค์กำหนดไว้							
2.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	0	0.88	สอดคล้อง
2.3 เนื้อหาสาระอ่านแล้วเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	0	+1	0.88	สอดคล้อง

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5		
2.4 กิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับรูปแบบการสอนแบบอิงประสบการณ์ เช่น การกำหนดสถานการณ์ เป็นต้น	+1	+1	+1	0	+1	0.88	สอดคล้อง
2.5 มีการกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.6 ภาพประกอบสอดคล้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. การวัดผลและประเมินผล							
3.1 มีการกำหนดภาระ/ชิ้นงานที่เหมาะสมกับเนื้อหา และสอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+1	0	0.88	สอดคล้อง
3.2 มีวิธีการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้สามารถบรรลุตามตัวชี้วัดได้	+1	+1	0	+1	+1	0.88	สอดคล้อง
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.5 เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 19 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เรื่อง
Amazing Nakhonchum

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
	1. ด้านเทคโนโลยีการศึกษา							
1.1 แผนในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์								
1.1.1 แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.1.2 แผนเผชิญประสบการณ์	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
1.1.3 แผนกำกับประสบการณ์	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
1.1.4 แผนผลิตสื่อ	4	4	5	5	5	4.40	0.55	มาก
1.1.5 เส้นทางกรเรียน	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
1.2 สื่อในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์								
2.1 สไลด์ปฐมนิเทศเผชิญประสบการณ์	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 ประมวลสาระ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2.3 มัลติมีเดียเผชิญประสบการณ์	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.4 แบบฝึกปฏิบัติ	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.48	0.55	มาก
2. ด้านเนื้อหาสาระในประมวลสาระ								
2.1 เนื้อหาสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์กำหนดไว้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
2.2 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
2.3 เนื้อหาสาระอ่านแล้วเข้าใจง่าย	4	5	4	4	3	4.00	0.71	มาก
2.4 กิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับรูปแบบการสอนแบบอิงประสบการณ์ เช่น การกำหนดสถานการณ์ เป็นต้น	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2.5 มีการกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพอย่างชัดเจน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2.6 ภาพประกอบสอดคล้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.46	0.57	มาก
3. การวัดผลและประเมินผล								
3.1 มีการกำหนดภาระ/ชิ้นงานได้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 มีวิธีการวัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของ					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
3.3 การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถบรรลุตามตัวชี้วัดได้	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการ วัดผล/ประเมินผลการเรียนรู้ สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ ต้องการวัด	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.5 เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดผล/ ประเมินผลการเรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.60		มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.51		มากที่สุด

ตาราง 20 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum ทดลองกับนักเรียน จำนวน 9 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างเผชิญ				รวม	คะแนนหลังเผชิญ	
	ประสบการณ์						
	20	20	20	20	80	20	
1	18	16	17	16	67	17	
2	14	15	12	13	54	14	
3	15	17	15	14	61	16	
4	15	16	14	15	60	15	
5	14	15	13	15	57	14	
6	18	19	19	18	74	20	
7	15	14	15	15	59	15	
8	19	17	16	17	69	18	
9	14	14	12	15	55	14	
รวม	142	143	133	138		143	
เฉลี่ยร้อยละ	78.89	79.44	73.89	76.67		79.44	
รวมเฉลี่ยร้อยละ		77.22					
ประสิทธิภาพกระบวนการ		77.22					
ประสิทธิภาพผลลัพธ์		79.44					
		$E_1/E_2 = 77.22/79.44$					

ตาราง 21 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum ทดลองกับนักเรียน จำนวน 30 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างเผชิญ				รวม	คะแนนหลังเผชิญ
	ประสบการณ์					
	20	20	20	20	80	20
1	13	12	11	13	49	12
2	15	16	15	14	60	14
3	19	18	19	19	75	19
4	15	15	16	14	60	14
5	19	17	19	19	74	20
6	15	15	14	15	59	14
7	18	17	18	19	72	19
8	18	19	20	10	67	20
9	16	15	14	16	61	15
10	16	18	16	15	65	17
11	18	19	17	17	71	18
12	15	14	13	14	56	14
13	15	16	17	17	65	15
14	14	16	15	15	60	14
15	19	19	18	18	74	20
16	16	17	15	16	64	17
17	17	19	18	18	72	19
18	17	18	16	17	68	18
19	18	18	20	19	75	19
20	18	16	17	16	67	18
21	16	15	15	14	60	15
22	17	18	17	16	68	18
23	17	16	16	17	66	16

ตาราง 21 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างเผชิญ				รวม	คะแนนหลังเผชิญ
	ประสบการณ์					
	20	20	20	20	80	20
24	20	18	19	19	76	19
25	17	18	17	17	69	17
26	15	15	16	15	61	16
27	19	19	18	19	75	18
28	14	15	15	15	59	14
29	15	15	15	16	61	15
30	16	17	16	16	65	17
รวม	497	500	492	485		501
เฉลี่ยร้อยละ	82.83	83.33	82.00	80.83		83.50
รวมเฉลี่ยร้อยละ		82.25				
ประสิทธิภาพกระบวนการ		82.25				
ประสิทธิภาพผลลัพธ์		83.50				
		$E_1 / E_2 = 82.25/83.50$				

ตาราง 22 แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
6	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
23	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
24	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5		
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
30	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
37	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง

ตาราง 23 แสดงผลการหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.73	0.40	ใช้ได้
2	0.63	0.28	ใช้ได้
3	0.53	0.40	ใช้ได้
4	0.63	0.04	ตัดทิ้ง
5	0.57	-0.04	ตัดทิ้ง
6	0.63	0.28	ใช้ได้
7	0.53	0.16	ตัดทิ้ง
8	0.50	0.36	ใช้ได้
9	0.67	0.08	ตัดทิ้ง
10	0.70	-0.12	ตัดทิ้ง
11	0.73	0.40	ใช้ได้
12	0.70	-0.12	ตัดทิ้ง
13	0.50	0.60	ใช้ได้
14	0.73	0.40	ใช้ได้
15	0.57	0.44	ใช้ได้
16	0.60	0.00	ตัดทิ้ง
17	0.60	0.00	ตัดทิ้ง
18	0.63	0.28	ใช้ได้
19	0.63	0.76	ใช้ได้
20	0.60	0.48	ใช้ได้
21	0.77	0.20	ใช้ได้
22	0.50	0.12	ตัดทิ้ง
23	0.73	-0.08	ตัดทิ้ง

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
24	0.60	0.24	ใช้ได้
25	0.60	-0.24	ตัดทิ้ง
26	0.50	0.36	ใช้ได้
27	0.43	0.28	ใช้ได้
28	0.57	0.20	ใช้ได้
29	0.50	0.60	ใช้ได้
30	0.57	-0.04	ตัดทิ้ง
31	0.73	0.16	ตัดทิ้ง
32	0.60	0.00	ตัดทิ้ง
33	0.60	0.48	ใช้ได้
34	0.57	0.44	ใช้ได้
35	0.47	0.32	ใช้ได้
36	0.67	0.32	ใช้ได้
37	0.67	0.32	ใช้ได้
38	0.50	0.36	ใช้ได้
39	0.67	0.32	ใช้ได้
40	0.67	-0.16	ตัดทิ้ง

ตาราง 24 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
11	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง ผลการศึกษาค้นคว้า

- ตาราง 25 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1
- ตาราง 26 แสดงคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเผชิญประสบการณ์
หลังเผชิญประสบการณ์ โดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- ตาราง 28 แสดงค่า t-test Dependent Sample เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ของกลุ่มตัวอย่าง
- ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบประเมินความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 25 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างเผชิญประสบการณ์				รวม	คะแนนหลังเผชิญ ประสบการณ์
	20	20	20	20		
1	14	13	13	14	54	12
2	15	16	16	15	62	14
3	19	18	19	17	73	19
4	15	17	16	16	64	14
5	19	17	18	18	72	20
6	15	15	16	15	61	14
7	18	17	18	19	72	19
8	20	19	19	18	76	20
9	16	15	15	16	62	15
10	16	18	15	17	66	17
11	18	17	16	18	69	18
12	15	14	15	14	58	14
13	18	16	15	15	64	17
14	14	15	13	15	57	14
15	19	20	18	19	76	20
16	17	16	15	16	64	17
17	18	18	17	17	70	19
18	17	17	16	16	66	18
19	20	17	19	18	74	20
20	17	16	15	17	65	18
21	14	15	15	14	58	15

ผู้เรียนคน	คะแนนระหว่างปีการศึกษา	คะแนน	คะแนนปีการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย
22	19	18	18	19
23	17	16	15	16
24	18	18	19	19
25	17	18	16	17
26	15	16	15	16
27	20	19	19	20
28	15	15	14	16
29	17	15	16	16
30	15	16	15	16
31	17	19	18	18
32	14	13	13	14
33	15	17	15	16
34	14	13	14	14
35	14	13	13	14
36	14	14	13	14
37	17	16	16	17
38	18	17	17	18
39	14	15	15	14
40	19	18	18	19
รวม	20	20	20	80
คะแนนเฉลี่ย	20	20	20	20

ตาราง 25 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างเผชิญประสบการณ์				รวม	คะแนนหลังเผชิญ ประสบการณ์
	20	20	20	20		
	20	20	20	20	80	20
41	15	14	14	15	58	14
42	17	17	16	17	67	17
รวม	695	683	667	676		692
เฉลี่ยร้อยละ	82.74	81.31	79.40	80.48		82.38
รวมเฉลี่ยร้อยละ		80.98				
ประสิทธิภาพกระบวนการ		80.98				
ประสิทธิภาพผลลัพธ์		82.38				
		$E_1 / E_2 = 80.98/82.38$				

ตาราง 26 แสดงคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเผชิญประสบการณ์
หลังเผชิญประสบการณ์ โดยใช้ชุดการสอบแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

นักเรียนคนที่	กิจกรรม ที่ 1	กิจกรรม ที่ 2	กิจกรรม ที่ 3	กิจกรรม ที่ 4	แบบ ทดสอบ	คะแนน ผลสัมฤทธิ์
	20	20	20	20	20	100
1	14	13	13	14	12	66
2	15	16	16	15	14	76
3	19	18	19	17	19	92
4	15	17	16	16	14	78
5	19	17	18	18	20	92
6	15	15	16	15	14	75
7	18	17	18	19	19	91
8	20	19	19	18	20	96
9	16	15	15	16	15	77
10	16	18	15	17	17	83
11	18	17	16	18	18	87
12	15	14	15	14	14	72
13	18	16	15	15	17	81
14	14	15	13	15	14	71
15	19	20	18	19	20	96
16	17	16	15	16	17	81
17	18	18	17	17	19	89
18	17	17	16	16	18	84
19	20	17	19	18	20	94
20	17	16	15	17	18	83
21	14	15	15	14	15	73
22	19	18	18	17	19	91

ผู้เรียนคน ที่	ปี ที่ 1	ปี ที่ 2	ปี ที่ 3	ปี ที่ 4	ทดสอบ แบบ	คะแนน ผลสัมฤทธิ์
23	17	16	15	15	16	79
24	18	18	19	17	19	91
25	17	18	16	16	17	84
26	15	16	15	15	16	77
27	20	19	19	19	20	97
28	15	15	14	16	14	74
29	17	15	15	16	15	78
30	15	16	15	17	17	80
31	17	19	18	18	19	91
32	14	13	13	15	12	67
33	15	17	15	16	17	80
34	14	13	14	12	13	66
35	14	13	13	12	13	65
36	14	14	13	14	14	69
37	17	16	16	17	16	82
38	18	17	17	17	18	87
39	14	15	15	14	13	71
40	19	18	18	17	19	91
41	15	14	14	15	14	72
42	17	17	16	17	17	84

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนก่อนเผชิญประสบการณ์ (100 คะแนน)	คะแนนหลังเผชิญประสบการณ์ (100 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่างยกกำลังสอง
1	27	66	39	1521
2	29	76	47	2209
3	59	92	33	1089
4	37	78	41	1681
5	46	92	46	2116
6	40	75	35	1225
7	59	91	32	1024
8	60	96	36	1296
9	37	77	40	1600
10	44	83	39	1521
11	45	87	42	1764
12	35	72	37	1369
13	43	81	38	1444
14	33	71	38	1444
15	47	96	49	2401
16	40	81	41	1681
17	44	89	45	2025
18	40	84	44	1936
19	48	94	46	2116
20	39	83	44	1936
21	36	73	37	1369
22	50	91	41	1681

เลขที่	คะแนนก่อนเผชิญ	คะแนนหลังเผชิญ	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
	(100 คะแนน)	(100 คะแนน)	(D)	
23	35	79	44	1936
24	46	91	45	2025
25	40	84	44	1936
26	40	77	37	1369
27	51	97	46	2116
28	43	74	31	961
29	40	78	38	1444
30	39	80	41	1681
31	49	91	42	1764
32	34	67	33	1089
33	46	80	34	1156
34	27	66	39	1521
35	25	65	40	1600
36	31	69	38	1444
37	39	82	43	1849
38	42	87	45	2025
39	32	71	39	1521
40	40	91	51	2601
41	39	72	33	1089
42	43	84	41	1681
N	42	42	42	42
Sum	1719	3413	1694	69256
Mean	40.93	81.27	40.33	1648.95
S.D.	8.113	9.139		

ตาราง 28 แสดงค่า t-test Dependent เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง Amazing Nakhonchum สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Paired Samples Statistics

		N	Mean	Std. Deviation
Pair 1	Posttest	42	40.93	8.113
	Pretest	42	81.26	1.410

Paired Samples Statistics

		Paired Difference			t	d	Sig (2-tailed)	Sig. (1-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean				
Pair 1	Posttest Pretest	40.33	4.766	0.735	54.844	41	0.000	0.000

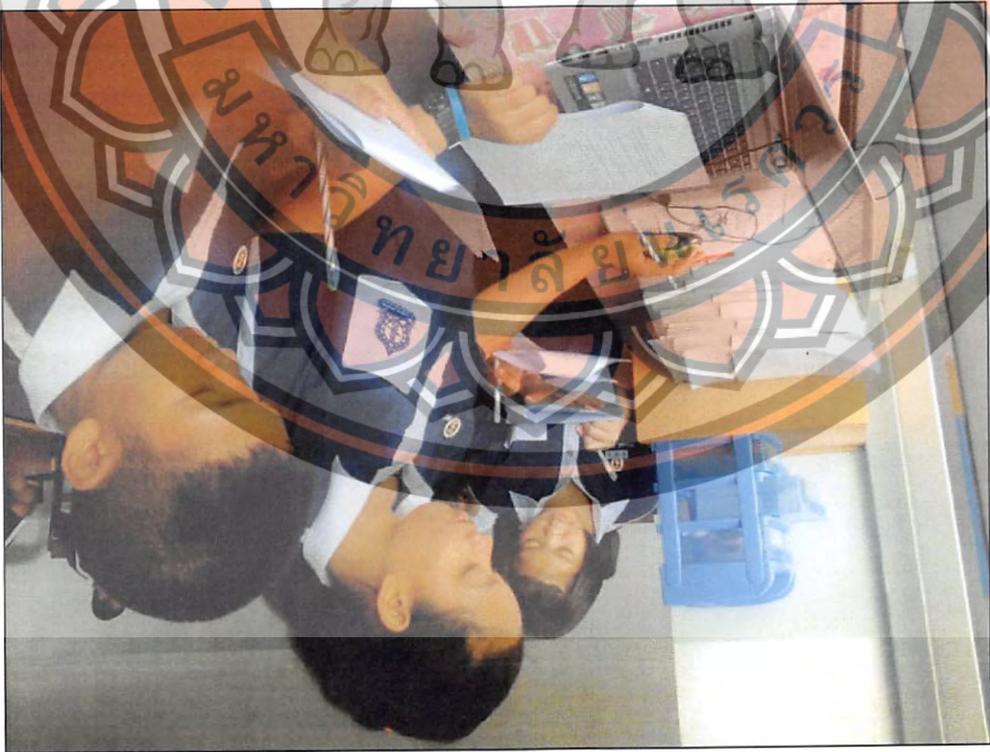
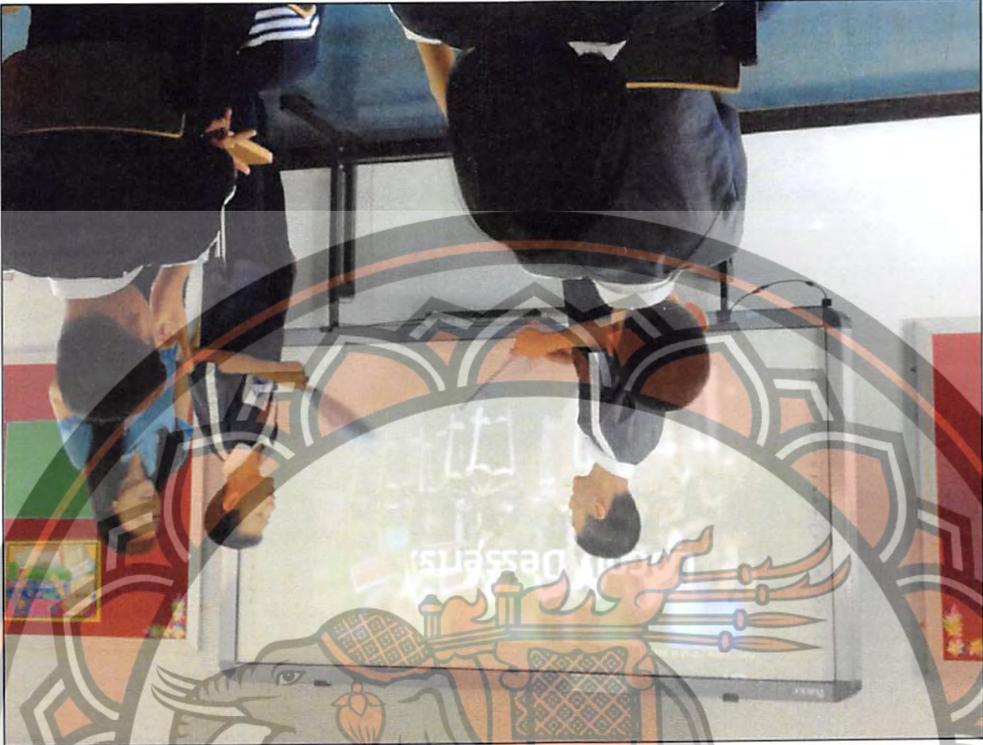
ตาราง 29 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.4 สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1.4.1 ประมวลสาระช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดีนำไปสู่การเผชิญประสบการณ์ได้	4.45	0.59	มาก
1.4.2 มัลติมีเดียช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ	4.60	0.50	มากที่สุด
1.4.3 แบบฝึกปฏิบัติช่วยทำให้นักเรียนปฏิบัติภารกิจได้ครบ	4.57	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.54	0.53	มากที่สุด
2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
2.1 นักเรียนชอบเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์	4.60	0.56	มาก
2.2 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	4.45	0.50	มาก
2.3 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น	4.21	0.50	มากที่สุด
2.4 การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนทำงานเป็นทีมได้	4.52	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.45	0.53	มาก
รวมเฉลี่ย	4.44	0.27	มาก

ภาคผนวก ๑ ภาพกิจกรรมการโชว์ชุดการต้อนรับแบบอโงะซังของมหาวิทยาลัย
Nakhonchum สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

มหาวิทยาลัยพระนคร

พระพุทธศาสนา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล สุวิชา เกิดขำ

วัน เดือน ปี เกิด 30 พฤษภาคม 2528

ที่อยู่ปัจจุบัน 16 ถ.เกาะแขก 2 ต.ในเมือง อ.เมืองกำแพงเพชร จ.กำแพงเพชร

ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนนชิรปราการวิทยาคม
99/5 หมู่ 3 ต.นครชุม อ.เมืองกำแพงเพชร จ.กำแพงเพชร

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ครู คศ.1

ประสบการณ์การทำงาน
พ.ศ. 2552 โรงเรียนนชิรปราการวิทยาคม
99/5 หมู่ 3 ต.นครชุม อ.เมืองกำแพงเพชร จ.กำแพงเพชร

ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2551 ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

